தனிப் பிரதி விலை அணா 0—1—6

Reg. No. M. 3066. 1936-மே 1.

PAHUTHARIVU ("REASON")

மலர் II. இதழ் 1.

பகுத்தறிவு

அறிவை வளர்க்கும் ஓர் சிறந்த மாத வெளியீடு.

பகுத்தறிவு.

பல அறிஞர்களின் அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள், விஞ்ஞான விளக்கம், பெண்கள் முன்னேற்றம், உடற் பயிற்சி, சுகாதாரம், வைத்தியம், பாட்டுகள், நாடகங்கள், ஹாஸ்யங்கள், உலக விநோதங்கள், சிறு கதைகளும் நிறைந்து விளங்குவது.

வருட சந்தா.

உள் நாடு ரூ.	1—0—0.	வெளிநாடு ரூ	1—8—0.
தனிப்பிரதி	0—1—6.	தனிப்பிரதி	0—2—6.

சந்தாதாரர்களுக்கு

பகுத்தறிவுக்கு மே மாதமே வருட ஆரம்பமானாலும் சந்தாதாரர்கள் எந்த மாதத்தில் சேர்ந்தாலும் ஜூலை மாதம் முதலில் இருந்துதான் பத்திரிகைகள் அனுப்பப்படும்.

புதிதாகச் சந்தா சேருபவர்கள் சந்தாத் தொகையை முன்னதாகச் செலுத்திவிட வேண்டும்.

சந்தாதாரர் பத்திரிகை சம்பந்தமாய்க் கடிதம் எழுதும்போது சந்தா நம்பரைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

விஷய அட்டவணை. பக்கம்

பகுத்தறிவு இரண்டாவதாண்டு பாட்டு (S சிவப்பிரகாசம்) 1
இராமனுக்கு சீதை தங்கை (ஈ. வெ. ரா.) 2
கடவுள் கதை, சம்பாஷணை (சித்திர புத்திரன்) 7
விக்கிரக வணக்கமும், மனிதன் தலைவிதியும். (திரிகூட சுந்தரம் பிள்ளை M. A. B. L.) 14
மனிதன் எதனால் உயர்ந்தவன்? (கைவல்யம்) 18
அபிராமி கதை (ஜே. பி. கிருஷ்ணன்) 24
உலக உற்பத்தியும் உயிர்த்தோற்றமும் (ஜே. எ. ஹெட்டர்விக்கு) 31
சிவராம சாஸ்திரிகளுக்கும், மருதையா பிள்ளைக்கும் சம்பாஷணை (கோமாளி) 40
கிராமப் புனருத்தாரணப் புரட்டு 44
குறளிலும் பார்ப்பனக் குறும்பா (கா. மு. சி.) 76

பகுத்தறிவு.

அறிவை வளர்க்கும் ஓர் மாத வெளியீடு.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவிலார்
என் உடையரேனும் இலர். (குறள்.)

மலர் 2. ஈரோடு 1936 மே 1. இதழ் 1.

"பகுத்தறிவு" இரண்டாவதாண்டு.

(S. சிவப்பிரகாசம்.)

[ஆசிரியத் தாழிசை.]

1. உலகம் போற்றும் உயர்ந்த நோக்கம்
பலவும் கொண்ட பகுத்தறி வேநீ
இலகுமீ ராட்டை எய்தினை வாழி!

2. நாட்டில் யாண்டும் நலமே சேர்க்க
வாட்டும் பேதம் ஓட்ட வேண்டி,
ஊட்டும் போதம் உடையாய் வாழி!

3. மக்கள் வாழ்வில் மாசுறு மதங்கள்
சிக்கல் வைதிகம் தீமைச் சடங்குகள்
மிக்கன யாவும் வீழ்த்துவோய் வாழி!

4. அடிமை வாழ்வை அகற்றிட எண்ணி
மிடிமை யாவும் போக்கிட வேண்டிப்
படியில் சமத்துவம் பகர்ந்தாய் வாழி!

5. ஏழ்மை வாழ்வின் இன்னல் தீர்த்தே
தோழமை போற்றி தொழில் பல போற்றி
ஆழமாம் இன்பில் ஆழ்த்துவோய் வாழி!

6. இரண்டாமாண்டில் இயற்றிடு வேலை
முரண்படுற்ற வைதிகம் போக்கித்
திரண்ட நன்மை சேர்ப்பாய் வாழி!

இராமனுக்கு சீதை தங்கை.
இராவணனுக்கு சீதை மகள்.

இராமனுக்கு நான்கு பெண்டாட்டிகள்.

(ஈ. வெ. ரா.)

இராமாயணம் என்பது சூரிய குல அரசர்களின் சரித்திரங்களில் ஒன்று என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டாலும் இராமாயணம் என்னும் பெயரால் பல நூற்றுக்கணக்கான இராமாயணங்கள் இருந்ததாகவும், நூறு கோடிக்கணக்கான சுலோகங்கள் இருந்ததாகவும், அவைகள் காலப் போக்கில் பல "தெய்வீக காரணங்களால் மறைந்து போய் விட்டன" வென்றும், ஆனாலும் இப்போது 24 விதமான இராமாயணங்கள் இருப்பதாகவும், அவற்றை தோழர் கோவிந்ததாஸ் அவர்கள் வட இந்தியாவிலுள்ள ஒரு மடத்தில் தாமே நேரில்பார்த்ததாகவும் தாம் எழுதிய "இந்து மதம்" என்ற புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கிறார்.

அதை அனுசரித்தே சென்னை மைலாப்பூர் "ராமாயண விலாசம்" என்னும் கிருகத்தில் உள்ள இராமாயணப் பிரசுர கர்த்தாவாகிய திரு. சி. ஆர். சீனிவாசய்யங்கார் பி. ஏ. என்பவரால் எழுதப்பட்டு 1928-ம் வருஷத்தில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கும் "இதர ராமாயணங்கள்" என்னும் புஸ்தகத்தில் மேல்கண்ட விஷயங்கள் விளக்கப்பட்டு முதல் தடவையாக நான்கு இராமாயணங்கள் அதில் விவரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. (அப்புத்தகத்தின் விலை ரூ 1.) அவையாவன.—ஜைன ராமாயணம், பௌத்த ராமாயணம், யவன ராமாயணம், கிறைஸ்த ராமாயணம் என்பவைகளாகும்.

இவற்றுள் யவன ராமாயணம், கிறைஸ்த் ராமாயணம் ஆகியவைகள் பெரும்பாலும் இராமாயணக் கதையைப் போன்றபோக்கில் இருந்தாலும் கதைகளில் வரும் பாத்திரங்களின் பெயரும் மற்ற சில்லறை விஷயங்களும் பெரிதும்மாறுபட்டு அந்தந்த பாஷைக்கு ஏற்ற பெயர்களாக இருப்பதால் அதை நாம் இதில் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திற்கு உபயோகித்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

ஆனால் மற்ற இரண்டும் அதாவது ஜைன பௌத்த ராமாயணங்கள் பெரிதும் கதைப் போக்கிலும் பெயர்களிலும் எல்லாம் பொருத்தமாக இருக்கின்றன. ஆனால் சில்லறை விஷயத்தில் மாத்திரம் பல விஷயங்கள் மாறுபட்டிருக்கின்றன.

அதில் ஜைன ராமாயணம் என்பது இப்போதும் அடையாற்றுப் புத்தகசாலையில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாக பதிப்பாசிரியரே எழுதியிருக்கின்றார். அதில் தசரதன், ராவணன் முதலியவர்களுடைய சந்ததிக்கிரமம், பிறப்பு, வளர்ப்பு முதலியவைகளும் சிறிது வித்தியாசப்பட்டாலும், மூல புருஷனாகிய தசரதனை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு அவனுக்கு நான்கு மனைவிகள் என்றும், அவர்களின் பெயர்கள் 1. அபராஜிதை, 2. சுமத்ரை, 3, கைகேயி, 4. சுப்ரபை என்றும் குறிப்பிட்டு விட்டு கைகேயிக்கு தசரதன் கொடுத்த இரண்டு வரத்தையும் அப்படியே குறித்திருப்பதுடன், அபராஜிதைக்கு ராமன் பிறந்ததாகவும், சுமத்திரைக்கு லக்ஷ்மணன் பிறந்ததாகவும், கைகேயிக்கு பரதன் பிறந்ததாகவும், சுப்ரபைக்கு சத்துருக்கன் பிறந்ததாகவும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

இது போலவே சீதையை ஜனகராஜனுடைய மகள் என்றும், வில்லை வளைப்பவனுக்கு ஜனகன் சீதையைக் கொடுப்பதாக நிபந்தனை வைத்திருந்தானென்றும், ஆகவே, வில்லை வளைத்தே ராமன் சீதையை மணந்தான் என்றும், லக்ஷ்மணனுக்கு 18 பெண்சாதிகள் என்றும், பரதனுக்கு ஜனகனுடைய சகோதரரின் குமாரத்தி கொடுக்கப்பட்டாளென்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றது.

மற்ற பட்டாபிஷேகக் கதையும் வால்மீகி ராமாயணத்தைப் போலவே இருந்தாலும் சிறு சிறு மாறுதல்களுடன், தபசு செய்ததற்காக சம்பூகன் வதைக்கப் பட்டதும் குறிக்கப் பட்டிருப்பதோடு இராமனுக்கு நான்கு பெண்சாதிகள் என்றும், அவர்களின் பெயர் 1 சீதை, 2 பிரபாவதி, 3 ரதினிபா, 4 ஸ்ரீ தாமா என்பவர்கள் என்றும் குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரம் வால்மீகி இராமாயணத்திலும் கூட இருக்கிறது.

பௌத்த ராமாயணம்.

பௌத்த ராமாயணத்திலும், தசரத ராஜனுக்கு பதினாயிரம் மனைவிகள் என்றும், அவர்களில் மூத்தவளுக்கு ராமன் லக்ஷ்மணன் என்பவர்களான இரண்டு ஆணும், சீதை என்று ஒரு பெண்ணும் ஆக மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தன என்றும் அடுத்த மனைவிக்கு பரதன் என்கின்ற ஒரு ஆண் குழந்தை மாத்திரம் பிறந்தது என்றும், அரசன் பரதனுக்குப் பட்டங் கொடுப்பதாய் இளைய மனைவிக்கு வரக்கொடுத்திருந்தான் என்றும், ஆனால் அரசன் அந்தப்படி செய்யாமல் ராமனுக்குப் பட்டம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தான் என்றும், இளைய மனைவி கட்டாயப்படுத்தினதால் பரதனுக்குப் பட்டம் கொடுத்து விட்டு ராமன், லக்ஷ்மணன், சீதை ஆகிய சகோதர சகோதரிகளை பரதன் கொன்று விடுவான் எனப் பயந்து காட்டுக்கனுப்பி விட்டான் என்றும், பரதன் தமயனைத் தேடிக் காட்டுக்குப் போய் ராமனையே பட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ளச் சொன்னதாகவும், ராமன் தன் தகப்பனார் இறந்த பிறகு தான் தான காட்டுக்குத் திரும்பி வர முடியுமென்றதாகவும், அதுவரை அவனது பாதரட்சையையும்மற்ற சகோதர சகோதரிகளையும் அனுப்பும்படி பரதனகேட்டு வாங்கி அழைத்துவந்ததாகவும், பன்னிரண்டுவருஷமானபின் தசரதன் இறந்து போனதாகவும், பிறகு ராமன் அயோத்திக்கு வந்ததாகவும், வந்தவுடன் ஊர்ஜனங்கள் ராமனுடைய தங்கையாகிய சீதையை அவளது தமையனாகிய ராமனுக்குக் கலியாணம் செய்வித்து பட்டங் கட்டினதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இவைகளை மெய்ப்பிக்கதோழர் அய்யங்கார், அந்தக்காலத்தில் அண்ணனும் தங்கையும் கலியாணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு என்றும், எகிப்து தேச ராஜதர்மமே சகோதரியை மணப்பது தான் என்றும் இதை அறிந்து தான் ரிக்வேதம் 10-வது மண்டலத்தில் 10, 12 சுலோகங்களில் சகோதரியை மணப்பது கண்டிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்றும், அதற்கு முன் அவ்வழக்கமிருந்து வந்ததற்கும் மேலும் ஆதாரமாக சூரியனும் அக்கினியும தங்களது தங்கைகளையே மணந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்றும் எழுதியிருக்கின்றார்.

தோழர் சி. ஆர். சீனிவாசய்யங்கார் தாம் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த வால்மீகி ராமாயணம் பின் பகுதிக் குறிப்பு 431-ம் பக்கத்தில், சீதை தசரதனுடைய மகள் என்றும், அவளை தசரதன் ஜனகனுக்குத் தானம் கொடுத்தார் என்றும், அவள் பூமியில் பட்டால் பூமி இழுத்துக்கொள்ளும் என்றும், ஆதலால் பூமியில் விடாமல் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் தசரதன் கொடுத்தான் என்றும், தசரதன் இல்லாதபோது ஒரு நாள் சீதை பூமியின் மீது நின்றுவிட்டாள் என்றும், அதனால் அவள் பூமிக்குள் மறைந்து போய் விட்டாள் என்றும், பிறகு கொஞ்சகாலம் பொறுத்து ஜனகன் பூமியை உழும்போது சீதை பூமிக்குள்ளிருந்து கலப்பையில் தட்டுப்பட்டு ஜனகனால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டாள் என்றும், ஆனால் ஜனகனுக்கு அவள் தான் முன் வளர்த்து வந்த சீதை என்று தோன்றவில்லையென்றும், ஆகவே அவளை தமையனாகிய ராமனுக்கே அவளைக் கலியாணஞ் செய்து கொடுத்து விட்டதாகவும் குறிப்பிட்டு விட்டு, இந்த விஷயம் வசிஷ்ட புராணத்திலும், ஸ்கந்தோத்திர புராணத்திலும் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

அன்றியும் இதே தோழர் சீனிவாசய்யங்கார், 'எவனொருவன் தன்னுடைய தங்கையை மணம் செய்து கொள்ளுகின்றானோ அவனது மனைவியைத் தூக்கிக்கொண்டு போவதால் உனக்கு மரணமுண்டு' என்று ராவணனுக்கும் ஒரு காலத்தில் நாரதர் சாபம் கொடுத்திருந்ததாகவும், அந்தச்சாபத்தின் பலனாய் ராவணனானவன் ராமன் தன் தங்கையாகிய சீதையை மனைவியாக மணந்துகொண்ட விஷயம் தெரியாமல் சீதையை தூக்கிக்கொண்டு போனதாகவும், அதனாலேயே ராவணன் ராமனால் கொல்லப்பட்டதாகவும், ராவணனுக்கு உண்மையில் ராமன் தன் தங்கையைக் கட்டிக்கொண்டது தெரியாதென்றும், தெரிந்திருந்தால் சீதையைத் தொட்டிருக்க மாட்டான் என்றும், இந்த உண்மைகள் பார்க்கவபுராணத்தில் இருப்பதாகவும் மேற்கண்ட 431-ம் பக்கத்திலேயே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

மற்றும் இதே தோழர் சீனிவாசய்யங்கார் அதற்குக் கீழேயே சீதை ராவணன் மகள் என்றும், அவள் பிறந்த காலதோஷத்தால் தகப்பனுக்கு (இராவணனுக்கு) ஆபத்து விளையும் என்று நாரதர் இராவணனுக்குச் சொன்னதாகவும் அந்தக்காரணத்தால் இராவணன் தன் மகளாகிய சீதையை

ஒரு பெட்டியில் வைத்து சமுத்திரத்தில் கொண்டுபோய் எறிந்து விட்டதாகவும், அது ஜனகனது ராஜ்யத்தில் ஓடும் ஆற்றிலடித்துக்கொண்டு வரப்பட்டதாகவும், அதை ஜனகன் கண்டெடுத்து வளர்த்து ராமனுக்குக் கொடுத்ததாகவும், ராமனும் சீதையும் வனத்திலிருக்கும்போது ராவணன் சீதையைத் தன் மகள் என்று தெரியாமல் எடுத்துக்கொண்டு வந்து விட்டதாகவும், குறிப்பிட்டு விட்டு இந்த உண்மை மவுட்கலிய ராமாயணத்தில் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இவைகள் உண்மையாய் இருக்கலாம் என்பதற்கு அவர் ஒரு யுக்தி காரணமும் சொல்லுகிறார். அதாவது, "சீதையின் பிறப்பைப் பற்றியோ, அவளுடைய பழைய சந்ததியைப் பற்றியோ வால்மீகர் எங்கும் ஒருவரிகூட எழுதவில்லை, ஆதலால் இந்தக் கூற்றுக்கள் உண்மையாக இருக்கலாம்" என்கின்றார்.

எனவே சீதை தசரதனுக்கு மகள்என்பதற்கும், ராமனுக்குத் தங்கை என்பதற்கும் இதுவரை 4, 5 ஆதாரங்களும், ராவணனுக்கு மகள் என்பதற்கு இரண்டு ஆதாரங்களும் கிடைக்கின்றன. இன்னமும் மற்ற ராமாயணங்களில் என்னென்ன பந்தத்வங்களும் இருக்குமென்பது ஊகிக்கக்கூடவில்லை.

(இக்கட்டுரை "ஆனந்த விகடன்" அனுபந்தத்திற்கு தோழர் ஈ. வே. ரா. அவர்களால் எழுதப்பட்டதாகும்.)

தர்ம மெல்லாம் பாடுபடாத சோம்பேறிகளுக்கும் பார்ப்பனர்களுக்குமே போய் விடுகிறபடியால், இக்காட்டு தர்மத்தால் நாட்டின் முற்போக்குக்கு எவ்வித பலனும் ஏற்படுவதில்லை.

ஈ. வெ. ரா.

கடவுள் கதை.

உலக உற்பத்தி "சந்தேகந்தெளிய" சம்பாஷணை.

(சித்திர புத்திரன்)

கதை சொல்லுகிறவன்:—ஒரே ஒரு கடவுள் இருந்தார்.

கதை கேட்கிறவன்:— ஊம், அவர் எங்கே இருந்தார்?

க. சொ:—ஆரம்பத்திலேயே அதிகப்பிரசங்கமாய் கேட்கிறா யே. நான் சொல்லுவதை ஊம் என்று கேட்டால் தான் இந்தக் கதை சொல்ல முடியும்.

க. கே:—சரி, சரி. சொல்லு, ஒரே ஒரு கடவுள். அப்புறம்?

க. சொ:—ஒரு நாள் உட்கார்ந்து கொண்டு என்ன செய்வது என்று யோசித்தார்.

க. கே:—சரி, எப்போ?

க. சொ:—பாரு மறுபடியும், இரட்டை அதிகப்பிரசங்கமாய் கேட்கிறாயே.

க. கே:—சரி, சரி. தப்பு சொல்லப்பா சொல்லு.

க. சொ:—உலகத்தை சிருஷ்டிக்கலாம் என்று முடிவு கொண் டார்.

க. கே:—(அதற்கு முன் உலகம் இல்லை போல் இருக்கிறது. உலகம் இல்லாமலே ஒரு நாள் உட்கார்ந்து கொண்டு யோசித்திருக் கிறார் போல் இருக்கிறது. அந்தரத்தில் உட்கார்ந்திருப்பார் பாவம்! என்று நினைத்துக்கொண்டு கொஞ்ச நேரம் பொறுத்து) சரி அப்புறம் (என்று சொன்னான்)

க. சொ—என்ன இந்த மாதிரி நான் சொல்லுவதைக் கவன மாய்க் கேட்காமல் எங்கெங்கயோ யோசனையாய் இருக்கிறாயே.

க. கே:—இல்லை. நீ சொல்லுகிறபோதே சில சந்தேகம் தோன்றியன. அதைக் கேட்டால் கோபித்துக் கொள்ளுகிறாய், அதிகப்பிரசங்கி என்று சொல்லி விடுகின்றாய். ஆகலால் மனதிலேயே நினைத்து சமாதானம் செய்து கொண்டேன்.

க. சொ:—அப்படியெல்லாம் சந்தேகம் கூடதோன்றக்கூடாது. கதை பாட்டி கதையல்ல; கடவுள் கதையாக்கும். இதை வெகு பக்தி சிரத்தையுடன் கேட்கவேண்டும். தெரியுமா?

க. கே:—சரி அப்படியே ஆகட்டும் சொல்லுபார்ப்போம்.

க. சொ:—எதிலே விட்டேன்? அதுகூட ஞாபகமில்லை, உன் தொந்திரவினால்.

க. கே:—சரி, கோபித்துக்கொள்ளாதே. நீ விட்டது எதிலே என்றா கேட்கிறாய்? இரு, யோசனை பண்ணிச் சொல்லுகிறேன்.

ஒரே ஒரு கடவுள் அவர் ஒரு நாள் உட்கார்ந்துகொண்டு என்ன செய்வது என்று யோசித்தார். உலகத்தை சிருஷ்டிக்கலாம் என்று எண்ணினார் என்பதில் விட்டாய். அதில் தொட்டுக்கொள். என்னை அதிகப்பிரசங்கி என்கிறாய் எனக்காவது ஞாபகமிருக்கிறது. மகா பக்தனாகிய உனக்கு மறந்து போகிறது பாவம். அப்புறம் சொல்லு.

க. சொ:—பாவம் என்ன எளவு, உன்னுடைய தொல்லையில் அதுதான் ஞாபகமிருக்கிறது. அப்புறம் என்ன பண்ணினார் என்பதுகூட மறந்து போய் விட்டது. யோசனை பண்ணி சொல்லுகிறேன் பொறு. (சற்றுபொறுத்து) முதலில் வெளிச்சம் உண்டாகக் கடவது என்று சொன்னார்.

க. கே:—இருட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டா இவ்வளவும் நினைத்தார்? பாவம் கடவுளுக்கு எவ்வளவு பிரயாசை நம்மால்? அவர் கருணா நிதி என்பதற்கு இதைவிட என்ன ருசுவு வேண்டும்.

க. சொ:—அதையெல்லாம் நீ தெரிந்து கொள்வதற்குத்தானே இந்தக்கதை சொல்லுகிறேன். இந்த மாதிரி கவனமாய்க் கேள்.

க. கே:—சரி, சரி, சொல்லு, உடனே வெளிச்சம் உண்டாய் விட்டதாக்கும். கடவுளுக்கு ஏதோ போட்டி இருக்கும்போல் இருக்கிறது.

க. சொ:—என்ன போட்டி?

க. கே:—இல்லையப்பா, வெளிச்சத்தைத்தான் கடவுள் சிருஷ்டித்தார். அதற்குமுன் இருந்த இருட்டை எவனோ அயோக்கியப்பயன் கடவுளுக்குத் தொந்திரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிக்காக சிருஷ்டித்து விட்டு ஓடிப்போய் விட்டான் போலிருக்கிறது. கண்டால் நான் அவனை என்ன செய்வேன் தெரியுமா?

க. சொ:— தொல்லைநது போகுது, அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாதே; சொல்வதைக் கேளு.

க. கே:— சரி சொல்லு.

க. சொ:— அப்புறம் மேடு பள்ளம் எல்லாம் சமன் ஆகவேண்டும் என்று கருதினார்; அதுபோலவே ஆயிற்று.

க. கே:—கடவுளுக்கு முன்னால் இருந்த மேடு பள்ளங்களையெல்லாம் சமன் ஆகவேண்டும் என்று சொன்னதற்கும், அதெல்லாம் சமனாய் விட்டதற்கும், கடவுள் நல்ல கடவுள். எவ்வளவு ஞானமும், கருணையும் உடைய கடவுள். மேடு பள்ளம் இருந்தால் நம்ம கதி என்ன ஆவது? இன்று போல் சமுத்திரமும், மலையும், குழியும், குன்றுமாகவல்லவா ஆகி இருக்கும். ஆதலால் கடவுள் நல்ல வேலை செய்தார்.

ஆனால் அப்புறம் எவனோ புறப்பட்டு மறுபடியும் பழயபடி இருட்டும், மேடும் பள்ளமும், குழியும், குன்றும் ஏற்படும்படி செய்துவிட்டான் போலிருக்கிறது. இருக்கட்டும், அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. கடவுள் செய்த நன்மைகளை நினைத்து மகிழ்ந்து அவருக்கு நன்றி செலுத்துவோம். அப்புறம் என்ன செய்தார்?

க. சொ:— அப்புறம் அதாவது வெளிச்சம் உண்டாகி மேடு பள்ளம் நிரவப்பட்ட பிறகு மறுபடியும் யோசித்தார்.

க. கே:— சரி. யோசித்தார்.

க. சொ:— அதற்குள் ஒரு நாள் முடிந்து போய்விட்டது. அடுத்த நாள் அதாவது இரண்டாவது நாள் காற்று உண்டாகக் கடவது என்று சொன்னார்; உடனே காற்று உண்டாய் விட்டது.

க. கே:— பிறகு என்ன செய்தார்?

க. சொ:— அதற்குள் ஒரு நாள் ஆகிவிட்டது. பிறகு மூன்றாம் நாள் பூமி உண்டாகக் கடவது என்று நினைத்தார், பூமி உண்டாயிற்று. அனேக சமுத்திரம், செடிகள் உண்டாகக் கடவது என்று நினைத்தார், உடனே சமுத்திரம் செடிகள் உண்டாயின.

க. கே:— பிறகு?

க. சொ:— இதற்குள் மூன்று நாள் முடிந்து விட்டது. நான்காம் நாள் உட்கார்ந்துகொண்டு யோசித்தார் யோசித்தார், ரம்ப கஷ்டப்பட்டு என்னசெய்வது என்று யோசித்தார்.

க. கே:— அய்யோ பாவம்; கடவுள் நமக்காக எவ்வளவு பாடு பட்டார், மனிதர்களுக்கு நன்றி விஸ்வாசம் இருக்கிறதா? போனால் போகட்டும், அப்புறம் என்ன செய்தார்? சொல்லு சீக்கிரம்.

க. சொ:— அப்புறம் நான்காம் நாள் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். என்ன முடிவுக்குத் தெரியுமா? சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள் ஆகியவைகள் உண்டாகவேண்டும் என்று கருதி ஒரே அடியாய் இவ்வளவும் உண்டாகக் கடவது என்று சொன்னார், உடனே உண்டாகிவிட்டன.

க. கே:— சரி, சரி. இப்போது புரிந்தது; அந்தக் கடவுளின் பெருமை. நான முன்பு சந்தேகப்பட்டதும், குறுக்கு கேள்வி போட்டதும் அதிகப் பிரசங்கித்தனம் என்பது வெளியாயிற்று.

க. சொ:— பார்த்தாயா, நான் அப்பொழுதே சொல்லவில்லையா? கடைசிவரை பொறுமையாய்க் கேட்டால், எல்லா சந்தேகமும் விளங்கிவிடும் என்று. எப்படி விளங்கிற்று? சொல்லு பார்ப்போம்.

க. கே:— அந்தக் கடவுளின் பெருமை எனக்கு எப்படி விளங்கிற்று என்றால், பூமி உண்டாவதற்கு முன்பே மேடு பள்ளத்தையெல்லாம் சமன் செய்தது ஒன்று, மற்றும் சூரியன் பூமி ஆகியவை உண்டாவதற்கு முன்பே நாள்கள் கணக்கு எண்ணவும், முதல்நாள் இரண்டாம் நாள், மூன்றாம் நாள் கண்டுபிடிக்கவும் முடிந்ததுபார். இது எவ்வளவு அற்புதமான செய்கை. அப்புறம் மேலே சொல்லு. மிகவும் ருசிகரமாகவும் மஹிமை பொருந்தியதாகவும் இருக்கிறது இந்தக் கடவுள் கதை.

க. சொ:—அதற்குள் என்ன தெரிந்துகொண்டாய்? இன்னம் கேள். எவ்வளவு அதிசயமாயும் ருசியாயும் இருக்கும் பார். அப்புறம் ஐந்தாவது நாள் ஆயிற்று. மீன்களும் பட்சிகளும் உண்டாகக் கடவது என்றார், உடனே ஆகிவிட்டன.

க. கே:—இத்தனை கோடி கோடி கோடி மீன்களும் ஒரே நாளில் ஆய்விட்டன என்றால் கடவுள் சக்தியும் பெருமையும் எப்படிப்பட்டது பார். அப்புறம்?

க. சொ:—அப்புறம்தான் விசேஷமான வேலை செய்கிறார். அதாவது ஆறாவது நாள் உட்கார்ந்து யோசித்து யோசித்துப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து மிருகங்களும் மனிதர்களும் உண்டாகக் கடவது என்றார். உடனே மிருகங்களும் மனிதர்களும் உண்டாகி விட்டார்கள்.

க. கே:—அப்பாடா! கடவுள் வெகு பிரயாசைப்பட்டிருக்கிறாரே ஒருவாரம் போல் 6 நாள் விடாமல் கஷ்டப்பட்டு வெளிச்சம், சமம், காற்று, பூமி, சமுத்திரம், செடிகள், சூரியன் நக்ஷத்திரம், சந்திரன், மீன்கள், பட்சிகள், மிருகங்கள், மனிதர்கள் ஆகிய எவ்வளவு பண்டங்களையும், ஜீவன்களையும் சிருஷ்டித்திருக்கிறார். என்ன கஷ்டம்? இதற்கு ஆக அவருக்கு களைப்பு இளைப்பு ஏற்படவில்லையா?

க. சொ:—ஓடாதே சொல்லுகிறேன் கேள். நமக்கு இருக்கிற புத்தி கடவுளுக்கு இருக்காதா? ஏழாவது நாள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டார். அதனால் தான் இப்போதுகூட ஞாயிற்றுக்கிழமை ஓய்வுநாள் ஆகக் கருதப்படுகிறது.

க. கே:—சரி புரிஞ்சுது, கடவுள் தயவினால் வேலை செய்யாதவன் கூட இப்பொழுது ஞாயிற்றுக்கிழமை ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுகிறான். கடவுள் எவ்வளவு கருணை உடையவர்? சரி. அப்புறம்.

க. சொ:—மனிதரை கடவுள் சிருஷ்டித்தாரென்றால் எப்படி சிருஷ்டித்தார் தெரியுமா?

க. கே:—அதை கேட்கவேண்டும் என்றுதான் நினைத்தேன். நீ அதை அதிகப் பிரசங்க கேள்வி என்று சொல்லிவிடுவாயே என்று விட்டு விட்டேன், ஆனாலும் நல்லவேளையாய் நீயே சொல்லப் புறப்பட்டுவிட்டால் அதுவும் அந்தக்கடவுள் செயலாகத்தான் இருக்கவேண்டும், சொல்லு, சொல்லு.

க. சொ:—முதல் முதலில் ஒரே ஒரு மனிதனை சிருஷ்டித்தார். பிறகு அவனுடைய விலாவிலிருந்து ஒரு எலும்பை எடுத்து அந்த எலும்பிலிருந்து ஒரு பெண்ணை சிருஷ்டித்து இரண்டுபேரையும்ஷோக்காய்ஒருநந்தவனத்தில்வஉலாவச்சொன்னார். அந்தநந்தவனத்தில்சிலபழச்செடிகள் இருந்தன. அந்த பழச்செடிகளில் ஒருபழச் செடியின் பழத்தை சாப்பிடக்கூடாது என்று கடவுள் அந்த ஆண் பெண் இருவருக்கும் சொல்லி வைத்தார். கடசியாக அந்த ஜோடி கடவுள் வார்த்தையைத்தட்டிவிட்டு பிசாசு வார்த்தையைக் கேட்டு அந்தப் பழத்தை சாப்பிட்டு விட்டது.

க. கே:— நில்லு, நில்லு. இங்கே எனக்கு கோபம் வருகிறது. அந்தக் கோபம் ஆறினால் தான் மேல்கொண்டு கதை கேட்க முடியும்.

க. சொ:— என்ன கோபம்?

க. கே:— அதெப்படி? அங்கே சாத்தான் வந்தான். அவனை யார் சிருஷ்டித்தது? மேல்படி 6-நாள் வேலையிலும் கடவுள் சாத்தானை சிருஷ்டிக்கவே இல்லையே. அந்தப்பயலை வேறு எந்தப் பயலோ சிருஷ்டித்தல்லவா கடவுளுடன் போட்டிபோட அந்த நந்தவனத்துக்கு அனுப்பியிருக்கவேண்டும்? அந்த பயலைக்கண்டு பிடித்து அவனுக்கு தகுந்த புத்தி கற்பிக்க வேண்டாமா? ஒரு சமயம் கடவுளும் தனது பெருந்தன்மையில் அந்த சாத்தானையும் அவனை சிருஷ்டித்த மற்றொரு சாத்தானையும் சும்மா விட்டிருப்பார். நமக்கு புத்தியும் ரோசமும் வேண்டாமா? அந்த சாத்தானையும் அவனைச் சிருஷ்டித்தவனையும் கண்டு பிடித்து தகுந்தபடி புத்தி கற்பிக்கா விட்டால் நமக்கும் மற்ற மிருகங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? இதுதான் என்னுடைய ஆத்திரம். இதற்கு ஒரு வழி சொல்லு. எனக்கு கோபம் வந்து வந்து போகிறது.

க. சொ:— ஆத்திரப்படாதே. நான் சொல்வதை பூராவும் கேள். பிறகு அதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

க. கே:— சரி, சொல்லித்தொலை. நமக்கென்ன மானமா வெட்கமா, அறிவா என்ன இருக்கிறது? எவன் வந்து என்ன செய்தாலும் பொறுத்துக் கொண்டு சாமி மாடுமாதிரி தலையை ஆட்ட வேண்டியது தானே. அப்புறம்?

க. சொ:— அந்தப்பழத்தைச்சாப்பிட்ட இருவருக்கும் இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறந்தன.

க. கே:— ஆளுக்கு ஒரு குழந்தையா ?

க. சொ:— இரண்டுபேருக்கும் சேர்ந்து இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தன.

க. கே:— சரி அப்புறம் என்ன ஆச்சுது?

க. சொ:— என்ன ஆவது? பிசாசு பேச்சைக் கேட்டதால் பிறந்த பிள்ளை யோக்கியமாக இருக்குமா? அவைகள் ஒன்றோடொன்று சண்டை இட்டுக்கொண்டு இளையது மூத்ததைக் கொன்று விட்டது.

க. கே. காலம் கலிகாலமல்லவா? மூத்தது மோளை, இளையது ஆளை. கொல்லாமல் இருக்குமா ? அப்புறம்?

க. சொ:— இளையவனைக் கடவுள் உன் அண்ணன் எங்கே என்று கேட்டார். இளையவன் எனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னார். உடனே கடவுள் கோபித்துக் கொண்டு அந்த ஆதி ஆண் பெண் ஆகியவர்களிடத்தில் மறுபடியும் ஒரு குழந்தை உண்டாகும்படி செய்தார்.

க. கே:— எப்படியோ செய்தார், அப்புறம்?

க. சொ:— இதற்குள்ளாக கொச கொசவென்று குழந்தைகள் பெருகி விட்டன. இவைகள் எல்லாம் அயோக்கியர்களாக இருந்தன. இவைகளில் ஒன்று தவிர மற்றவைகள் எல்லாம் இறந்து போயின.

க. கே:— ஐயையோ! அப்புறம் கடவுள் என்ன செய்தார்?

க. சொ:— என்ன செய்தார், மிஞ்சின குழந்தையை ஒரு கப்பல் தயார் செய்யச் செய்து அதில் கடவுள் முன் உற்பத்தி செய்த பொருள்களையெல்லாம் ஏற்றிக்கொண்டு தண்ணீரில் மிதக்கச் சொன்னார். அந்தப்படியே மிதந்தினான். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பெரிய மழை பெய்து எங்கும் பிரளயமாக ஆகி உலகமே அழிந்து விட்டது. இந்தக் கப்பல் மாத்திரம் மிஞ்சிற்று. மீதியான கப்பலினாலும் அதிலிருந்தவர்களாலும் இப்பொழுது காணப்படுகிற உலகமும் அதிலுள்ள சகலமும் உண்டாயின.

க. கே:—அந்தக் கப்பலில் சந்திரன், சூரியன், நட்சத்திரம் முதலிய எல்லாம் ஏற்றப்பட்டு எல்லாம் மூழ்கிப் போச்சாக்கும்.

க. சொ:—ஆம் எல்லாம் அடியோடு முழுகிவிட்டது.

க. கே:— போதுமப்பா, இன்னம் இதற்கு மேல் சொன்னால் என்னால் கேட்க முடியாது. நல்ல தங்கமான கதை இது.

க. சொ:—சரி. அப்படியானால் இப்போது நிறுத்தி விட்டு மற்றொரு நாளைக்கு இன்னொரு கடவுளுடைய கதையை நான் சொல்லுகிறேன் நீ கேளு.

விக்கிரக வணக்கமும் மனிதன் தலைவிதியும்.

திருநெல்வேலி தோழர் பி. திரிகூட சுந்தரம் பிள்ளை எம். ஏ. பி. எல். அவர்கள் எழுதியதைத் தழுவி மொழிபெயர்த்தது.

கர்மத்தைப் பற்றியும், விக்கிரக ஆராதனையைப்பற்றியும் என்னதான் தத்துவார்த்தம் சொல்லுவதாயிருந்தாலும் இந்த இரண்டும் நமது தேசத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு முக்கியமான முட்டுக்கட்டையாயிருந்து வந்திருக்கின்றன. கர்மம் என்பது மனிதனை தன்முயற்சியோடு வாழ்க்கையில் பிரவேசிப்பதையே தடுத்து விடுகின்றது.

அதோடு மாத்திரமல்லாமல் "மனிதன் என்னதான் முயற்சிசெய்தாலும் நடப்பது நடந்தே தான் தீரும்" என்கின்ற ஒருஎண்ணத்தை உண்டாக்கி மனிதனை சோம்பேறி நிலையிலிருந்து அசைய விடாமல் செய்து விடுகின்றது.

விக்கிரக ஆராதனை மனிதன் அக்கிரமங்கள் செய்வதற்கு முதற்காரணமாயிருக்கின்றது. அன்றியும் மக்களில் படித்தவர்களும் படிக்காதவர்களும் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகவே தாங்கள் என்னதான் அக்கிரமம் செய்தாலும் விக்கிரகங்களுக்கு வேண்டிய பூஜை, ஆராதனை, அபிஷேகம் உற்சவம் முதலியவைகளைச் செய்து விட்டால் சகல குற்றங்களும் மன்னிக்கப்பட்டு என்றைக்கும் சவுக்கியமாக இருக்கலாம் என்கின்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாகவே இருக்கின்றார்கள்.

நம்ம ஜனங்கள் தங்களுக்கு என்ன கஷ்டம் நேர்ந்தாலும் அவர்கள் தங்கள் முன் ஜன்மத்தின் கர்மம் என்று நினைத்து அதிலிருந்து தப்புவிக்க விக்கிரகங்களை வணங்குகிறார்கள். அதன் மூலம் கடவுள் தயவைத் தேடி கர்மத்தை மாற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்கின்றார்கள். தங்களுக்கு ஏதாவது வியாதி வந்தாலுங்கூட அவர்கள் தாங்கள் சுகாதார முறையை கவ

ணிக்காததால் வந்தவை என்று எண்ணாமலும், இனி மேலாவது சுகாதார முறையைக் கைக்கொள்ளலாம் என்பதில் சிறிதும் கவலை எடுத்துக் கொள்ளாமலும் போன ஜன்மத்தில் தாங்கள் செய்த கர்மத்தின் பலன் என்றே நினைத்து விடுகின்றார்கள்.

இந்த மாதிரி கர்மத்தை ஒப்புக் கொள்ளும்படியான கொடுமையான கொள்கையானது நமது அறிவையும், முயற்சியையும் கெடுப்பதோடு அதனால் ஏற்படும் கஷ்டத்திலிருந்து விலகும்படியான மார்க்கத்தையும் அடைத்து, வெறும் கடவுள் பரதத்தையே நம்பி சுகவாழ்வு முறைகளைக் கையாள முடியாமல் செய்து விடுகின்றது.

உதாரணமாக, ஒரு ஊரில் காலரா ஏற்பட்டு விட்டதாக வைத்துக் கொள்வோம்.

காலரா என்கிற விஷபேதிவியாதி தண்ணீரிலிருந்துண்டாகும் விஷப்பூச்சிகளால் உண்டாகின்றது என்பது எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயம். எங்கெங்கு தண்ணீரைச் சுத்தமாக வைத்திருக்கக்கூடிய முறைகள் போதுமானபடி கையாளப்பட்டு வருகின்றதோ அங்கு காலரா வருவதில்லை. இதுவே சென்ற 25 வருஷகாலமாக இங்கிலாந்தின் அனுபவமாகவும் இருந்து வருகின்றது.

ஆனால் நமது ஜனங்களுக்கு மாத்திரம் இந்த விஷயங்கள் அறிவிக்கப்படுவதுமில்லை; அறிவிக்கக் கவலை எடுத்துக் கொள்வதுமில்லை.

அது மாத்திரமல்லாமல் இந்த உண்மையான விஷயங்களை அவர் கவனத்துக்கு யாராவது கொண்டுவந்தாலுங்கூட அவற்றை அவர்கள் அலக்ஷியமாய்க் கருதி பரிகாசம் செய்வதோடு “கெட்ட தண்ணீர் சாப்பிடுபவர்கள் எல்லோருமா செத்துப்போகின்றார்கள்? விதிமுண்டவன் தானே சாகிறான்” என்று விதியில் தங்களுக்கு உள்ள நம்பிக்கையைப்பற்றி அந்த சமயம் பெருமை பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள். M. A, B. A. B. L, பாஸ் செய்ததால் அதிகமானபகுத்தறிவாளிகள் என்று சொல்லும்படியான படித்த கூட்டத்தார்களும் கூட வியாதிகளை நீக்குவதற்கு மருந்துகளிலும் சுகாதார விதிகளிலும் நம்பிக்கை வைக்காமல் கடவுளிடமே நம்பிக்கை வைத்து இருக்கின்றார்கள்.

மேற்குலத்தார் என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களும் கூட எந்தவிதமான வியாதிகளுக்கும் தங்களது முன் ஜன்ம கர்மத்தின் பலன் என்றே சொல்லிக்கொண்டு அவ்வியாதிகளைப் போக்குவதற்கு விருந்து, உற்சவம், மேளம், வேடிக்கை, முதலானவைகள் செய்வதன் மூலம் கடவுளுக்கு லஞ்சம்கொடுத்து "மாற்ற முடியாத கர்ம பயனை" அவரால் மாற்றச்செய்து தப்பித்துக்கொள்ள முயலுகின்றார்கள்.

மனிதர்கள் பொதுவாகவே, தலைவிதியை மீறி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தப்பிதம் செய்யலாம் என்றும், அதனால் வரும்படியான ஆபத்திற்கு பயப்பட வேண்டியதுமில்லை என்றும, ஆனாலும் நம் முன்னோர்கள் நடந்து வந்த பழக்கப்படியும், அவர்களது வாக்கியப்படியும் கடவுளுக்கு ஏதாவது சிறு லஞ்சம் கொடுத்து விட்டால் போதுமானது என்றும், அதனாலேயே கடவுளின் முழு ஆசிர்வாதமும் தங்களுக்கு கிடைத்து விடுமென்றும், என்ன செய்தாலும் சாவு கூடக் கிட்ட நெருங்காதென்றும் கருதியிருக்கிறார்கள்.

கீழ்த்தர மக்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களும் இது போலவே தொத்து வியாதி முதலிய நோய்களுக்கு தங்கள் கிராமத்திலுள்ள கிராம தேவதைகளின் இரத்த வெறியினால் ஏற்பட்ட கோபம் தான் காரணமென்று கருதி, அதைத்திருப்தி செய்து சாந்தப்படுத்த ஜீவபலி, மாமிசம், கள்ளு, சாராயம் முதலியவைகள் கொடுத்து வியாதிகளிலிருந்து தப்ப முயற்சிக்கிறார்கள்.

இதைப் பார்க்கின்ற மேற் குலத்தார்கள் என்பவர்கள் கீழ்க் குலத்தார்களை அவர்களின் இச்செய்கைகளுக்காக முட்டாள்கள் என்றும், காட்டுமிராண்டிகள் என்றும் கருதுவதில் மாத்திரம் குறைவில்லை. ஆனாலும் உண்மையிலேயே இவ்விஷயத்தில் மேற் குலத்தார் என்பவர்களுக்கும் கீழ்க் குலத்தார் என்பவர்களுக்கும் யாதொரு வித்தியாசமும் இல்லை என்பதே நமதபிப்பிராயம்.

ஆகையினால் எனது அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் இந்தியர்களாகிய நாம் சமூக இயல், அரசியல், பொருளாதார இயல் ஆகியவைகளில் ஏதாவது முற்போக்கடைய வேண்டுமானால் மனிதத்தன்மையையே அடியோடு அழிக்கத் தக்கதான மேற்கண்ட இரண்டு விஷயங்களையும் அதாவது விக்கிரகங்களை வணங்குவது என்கின்ற கொள்கையையும் தலை

விதி, கர்ம பலன், முன்ஜென்மத்தின் வரம், ஊழ்வினை என்பவைகள் போன்ற நம்பிக்கையையும் அடியோடு ஒழித்தாக வேண்டும் என்பதே யாகும்.

இதுவே சுயமரியாதை இயக்கத்தினுடையவும் முக்கிய கடமை என்று கருதுகின்றேன்.

மனிதன் தன்னுடைய மனிதத்தன்மைக்கு அதாவது அற்புதமான மனித சக்திக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும்படியாய் கற்பிக்கப்படவேண்டும். முன் நாம் செய்த கர்ம பலனை நாமே அடையவேண்டும் என்பது உண்மையானால் அதை அழித்துக்கொள்ளும் சக்தியும் நம்மிடம் உண்டு. கர்மம் என்கின்ற உணர்ச்சியை அழிக்கும் காரியத்தை நமது முயற்சியால் தான் நாம் செய்து கொள்ள முடியுமே தவிர, நம்முடைய தல்லாத வேறு எந்த சக்தியினாலும், திருமூர்த்தி என்பவர்களினுடைய சக்தியினாலும் கூட ஒன்றுமே செய்துவிட முடியாது என்பதையும் உணரவேண்டும்.

"தீமைகளோடு நாமே தான் போர்புரிந்ததாக வேண்டும், நம்மாலேயே அவைகளை வெல்லவும் முடியும்" என்ற தோழர் மோதி என்கின்ற ஆங்கில கவிவாக்கே நமது ஞாபகக் குறிப்பு வார்த்தையாக இருக்கவேண்டும்.

அறிவுடமையாகவோ, முட்டாள்தனமாகவோ பார்ப்பனர்கள் தங்களுக்கென்று சில கிரியைகளும், வேஷங்களும் வைத்துக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், தங்களை மற்றமனித சமூகத்தினிடம் இருந்து பிரித்துக்காட்டிதாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று மற்றவர்கள் நினைக்க வேண்டுமென்பதற்கே.

ஈ. வெ. ரா.

மனிதன் எதனால் உயர்ந்தவன்?

(கைவல்யம்)

கூடி வாழ்தல் ஸ்நேகம், அன்பு ஆகிய இவைகளே மனிதர்கள் எக்காலத்தும் விரும்புவன. இப்படி எக்காலத்தும் சதா விரும்பும் மனிதனுடைய ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி நமக்கு என்ன தெரியும்? ஒன்றும் தெரியாதென்றே சொல்லவேண்டும்.

மனிதன் பிறக்கிறான்; பின்பு அவன் இறக்கிறான். அவன் எங்கிருந்து வருகிறான்? பின்னர் எங்கே போகிறான்? என்பதே நமக்குத் தெரியாது. ஒருவன் கவியாகவும் மற்றொருவன் போர் வீரனாகவும் இருக்கிறான். இவர்கள் இப்படி இருக்கக் காரணம் என்ன என்பதும் நமக்குத் தெரியாது.

மனிதன் உயிரோடிருக்குங்கால் மூச்சு விடுகிறான். அவன் இறந்த பின் மூச்சு நின்றுவிடுகிறது. மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தது யாது? மூச்சில்லாது கிடப்பது யாது? நாம் பிறக்கக் காரணமென்ன? நாம் எங்கே போகிறோம்? மரணத்தோடு நம் வாழ்க்கை முடிந்ததா? நாம் ஆத்மாவா? அனாத்மாவா? மனமா? இந்திரியங்களா? அல்லது ஒன்றுமேயில்லையா? என்ற இந்தச் சங்கைகளுக்கு எந்த தேகதத்துவ சாஸ்திரத்தாலும் தக்க விடை கொடுக்க முடிவதில்லை.

இம்மாதிரியான பெரிதாயும் ஆழ்ந்ததாயும் உள்ள இரகசியங்களால் மனிதன் சூழப்பட்டிருக்கிறான். இதை அறிய நாம் எவ்வளவு முயன்றாலும் நம்மால் ஆவதில்லை. இம்மாதிரியான இருளில் நாம் தத்தளிக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்துதான் மேனாட்டுதத்துவ சாஸ்திரிகள் "நாம் எப்பொழுதும் விடாது அதிநுட்பமான விஷயங்களோடேயே சம்பந்தப் பட்டிருக்கிறோம். மனிதன் ஒரு பதருக்குச் சமானம். அவனுக்கு உலகத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. தன்னைப் பற்றியோ அவனுக்கிருக்கும்

அஞ்ஞானத்திற்கு அளவேயில்லை. அதுபோல இவ்வுலகமாம் பெரிய யந்திரத்தை அளந்தறிவது அசாத்தியம். அதிலிருக்கும் காரிய காரண சம்பந்தத்தை முழுவதுமறியமுடியாது. நாம் இன்னார் என்பதும், நமது ஸ்வரூபம் இன்னதெனபதும் அறிய முடியாது.'' என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இவையனைத்தும் அதிக பழக்கத்தாலுண்டாகும் மந்த குணத்தைச் சிதறவடித்த மனிதர்களின் வாக்கியங்கள் என்றாலும் சமுத்திரத்தில் மீனுக்காக அலைகளை எளிதில் தாண்டிச் செல்லும செம்படவனுக்குச் சமுத்திர ஒலியின் காம்பீரியமும், அதிலுண்டாகும் புயல்களின் காம்பீரியமும் எவ்வாறு தோன்றாதோ, அவ்வாறு ஓயாது சமுத்திர அலைபோல மோதிக்கொண்டிருக்கும் விஷயங்களைக் கவனியாது அவைகட்கு அப்பாற்பட்டு நிற்கும் வழி தோன்றாது.

அதிகப் பழக்கத்திற்கு ஆளாகிக் கெட்டுப்போகும் மனிதர்கள் நிறைந்த இவ்வுலகில் பிரபஞ்ச விசித்திரம், அதன் ரகசியத்தின் பெருமை, அதைப் பூரணமாக அறிய முடியாது என்பவைகளையும், நமது அறிவின் சிறுமையையும் உள்ளபடி உணரும் சக்தி ஒன்று உண்டென்றும், அது வருவதற்கே ஈஸ்வர கிருபை யென்றும், ஞானமென்றும், புண்ணியமென்றும், தவமென்றும் சொல்லி அதை அடைவதற்கே கடவுள் பக்தி யென்றும், யோகமென்றும், கர்மமென்றும் வழிகாட்டி, அவ்வழியில் நடக்கும் திறமை வருவதற்கே சமத்துவம், சகோதரத்துவம், தன்னலம் விரும்பாமை முதலிய குணங்கள் நிறைந்தால் இப்பிரபஞ்சவாழ்க்கையின் விர்த்தியிலும், அதற்கு அப்பாற்பட்ட ஞானத்தின் ஆனந்தத்திலும் இருக்கும் மனிதனே எல்லா ஜெந்துக்களைவிட உயர்ந்தவனாவான் என்பது பழம் பெரியவர்கள் வாக்கு.

நம் பழம் பெரியவர்கள் கண்டு அறிந்து அனுபவித்த ஞானம் எல்லாம் நமக்கு உதவியாகவே இருக்கின்றன. அவைகளின் சகாயத்தின் பேரிலும் நமது சிற்றறிவிற் கெட்டியவரையிலும் அகங்காரம் நிறைந்த விசித்திர ஜந்துவாகிய மனிதனது ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி விவரிப்போம். மனிதன் சகல ஜந்துக்களிலும் மேலான ஜந்து என்று எல்லாரும் சொல்லுகிறார்கள். மனித தேகத்தின் ஸ்வரூபத்தை நோக்கில் இதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது.

மனித தேகம் எவ்வளவு விசித்திரமாக விருந்த போதிலும் மனிதனைவிட அதிக பலம், அழகு, காம்பீரியம் முதலிய சிறப்பு வாய்ந்த சரீரங்களையுடைய ஜந்துக்கள் காணப்படுகின்றன. குதிரையே நல்ல தேகக் கட்டுடையதென்று பிரகிருதி சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். நல்ல கொம்பன் யானைக்கிருக்கின்ற காம்பீரியம் நல்ல மல்லக ஜெட்டிக்குக்கூட இல்லை. சிங்கத்திற்குள்ள பார்வை நல்ல வம்சத்திற் பிறந்த அரசனுக்குக்கூட இல்லை.

சிறந்த காளை மாட்டின் நடையானது போர் வீரனது நடையைப் பழிக்கும் திறனுடையது. கான மயிலாடக்காணும் கண் குளிரும் காட்சி, கைகாட்டும் நடன மாதரிடமும் காணாது. ரம்பைக்குக்கூட பஞ்சவர்ணக்கிளியின் அழகு இருக்கிருக்காது. படமெடுத்தாடும் சர்ப்பமும் ஆகாயத்தில் அசையாது உருவிச் செல்லும் கருடபட்சியும் அபூர்வ ஜெந்துக்கள்.

ஆகையினால் தேக விஷயமாகப் பார்க்குங்கால் மனிதன் மற்ற ஜெந்துக்களைவிட தேகத்தில் சிறப்பு வாய்ந்தவனென்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகையால் மனிதனுக்குச் சிறப்பு அவன் தேகத்தாற் உண்டாவதில்லை. அவன் மேன்மையும், நிமிர்ந்த முகத்தால் அவனுக்குண்டாகும் காம்பீரியமும்முக்கியமாக அவனுக்குள் ஆடிஒளிரும் அறிவுச்சோதியினது உண்மை நெறியின் சிறப்பால் உண்டாகின்றன.

இனி மனிதனது சிறப்பு, தேகத்தை விடச் சிறந்தனவாகிய இந்திரியங்கள், மனஸ் ஆகிய இவைகளால் உயர்வு உண்டாகிறதா என்பதை விசாரிக்கப் புகுவோம். இந்திரிய வியாபாரங்களை மாத்திரம் நாம் தனியாகப் பார்த்தால் மனிதன் மற்ற ஜந்துக்களை விட மிகத் தாழ்ந்தவனாகப் போகிறான். உற்று நோக்குங்கால் "புலி, கரடி முதலியவைகள்கூட நல்லவைகள்" என்ற மதிப்பை நமக்கு உண்டாக்கும் குணம் வாய்ந்தவர்கள் மனிதர்களுள் அநேகர் காணப்படுகிறார்கள்.

புலிக்கும் கரடிக்கும் இயற்கையாக ஏற்பட்டுள்ள இரைகளுண்டு. மனிதனுக்கு இவற்றில் எல்லையில்லை. ஆடுமாடுகள், இன்னும் பூமியில் உலாவும் மிருகங்கள், ஆகாயத்தில் பறக்கும் பட்சிகள், சமுத்திரத்திலுள்ள மீன்கள், சமுத்திரத்தின் வழியாக ஓடும் ஜீவஜெந்துக்கள் ஆகிய எல்லாம் மனித விரோதிகளாக ஏற்படலாம். எறும்பு முதல் மனிதர் பரியக்

...ள ஜீவராசிகளில் எதைத் தான் மனிதன் தன்னயம் ...ருத்தாது விடுகிறான்? இந்திரிய வியாபாரப் பழக்கத் ...லான உறவுகள் எல்லாம் சிதறிப் போகின்றன. தாயாதி ... நெருங்கின உறவைக் காட்டும் ஓர் பதம் விரோதி என்ற ...ாருளைக் கொடுக்கும் நிலைக்கு வந்து விட்டது.

சிலந்தியும் எறும்பும் அநேகருக்கு நற்போதனை செய் ...ருக்கின்றன. பசுவின் சாத்மீகம் பழமொழியாகி விட்டது. ...ம்புகள் தமக்குள்ள சங்கீத அனுபவ சக்தி, புஷ்பங்கள் வாசனை முதலியவற்றை அனுபவிக்கும் சக்தியாகிய இவை களால் கவிராயர்களைப் பழிக்கும் திறனுடையவையாகின் றன.

மனிதனது அளவிட முடியாத சுயநலங்கருதல், வீண் பெருமைபேசல், கொடுமை, தற்புகழ்ச்சி, விளையாட்டுத்தனம் ஆகிய இவைகளைப் போன்ற பிசாசகுணங்களை ஆழ்ந்து நோக்கினால் தனது சமூக வாழ்க்கையில் சிற்சில சமயங்களில் தற்கொலைசெய்து கொண்டால் நலமாக இருக்குமென்ற எண் ணம் வந்திராத மனிதன் இருப்பது அபூர்வம்.

இதை நினைத்துத் தான் மனிதன் சும்மா இருக்கக் கற்றுக் கொண்டானாகில் உலகிலுள்ள அரைவாசி துக் கங்களும் பறந்தோடிப்போம் என்றார், காஸ்கல் என்ற பிரகிருதி சாஸ்திரி. மனிதன் அவ்வாறு இருக்க முடி யாது. கீதையில் கிருஷ்ணன் சொன்னது போல் சதா கர் மங்களைச் செய்துகொண்டு பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய இவைகள் வளர்வதற்கு வேண்டிய விதை விதைத்துக்கொண்டே இரு க்க வேண்டியிருக்கிறது.

சிங்கத்தினது கோபமும், யானையினது மாறாப் பகையும், புலியினது கொடுமையும், பாம்பின் விஷமும், நரியின் தந்திரமும், பன்றியின் ஆபாச குணங்களும், எலியின் கெட்ட குணமும் மனிதனிடம் குடிகொண்டி ருக்கின்றன. சிற்சில சமயங்களில் முற்கூறிய ஜந்துக்களை விட அதிகமாகவும் போய் நடந்துகொள்ளுகிறபடியால் அவன் ஸ்திரமாயும், வரவரப் பலமாகும் குணமுள்ளதாயும், ராகத் துவேஷங்களாகியதாயும் உள்ள வலையை சிலந்தி தன் வலையை உண்டாக்குவதைப் போல ஸ்வபாவமாகவே உண் டாக்கிக் கொண்டு வருவதால் மனதிலும் இந்திரியங்களின

னும் மற்ற ஜெந்துக்களை விட மனிதன் உயர்ந்தவன் சொல்லுவதற்கில்லை.

மனிதனது அறிவின் ஸ்வரூபத்தை நோக்குங்கால் அ ஜீவராசிகளை விடச்சிறப்பு வாய்ந்தவனாகக்காணப்படுகிறா இதில்தான் அவனுக்கு ஏற்றம் சற்று காணப்படுகிறது. தன கணித விஷயங்களில் மனதை இழந்து கிடந்த நியூடனு மலைச்சிகரத்திலிருந்து சந்திர மண்டலத்தை தமது தூ திருஷ்டிக் கண்ணாடி மூலமாகப் பார்த்து ஆனந்தித்த க லீயோ என்ற வான சாஸ்திரியும், இன்னும் அபூர்வத்தைக் கண்டு ஆனந்தப்பட்டவர்களும், நம் தேசத்து யோகிகளும் சித்தர்களும் அறிவில் ஈடுபட்டு பிரபஞ்சத்தை மறந்த மகான்களல்லவா? இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் நம்முன் எவ்வளவு அபூர்வமாகக் காணப்படுகிறார்கள். மிஞ்சியிருக்கும ஜனங்கள் என்னும் பாலைவனத்தோடு ஒப்பிட்டால் இவர்கள் எவ்வளவு அபூர்வம்! ஒவ்வொருவனுக்கும் அறிவுண்டு. அது இந்திரிய வியாபாரங்களோடு பேதா பேதமின்றிக் கலந்திருப்பதால் அது அவனை வெகு காலம் காப்பாற்றுவதில்லை. அது பிரபஞ்ச விஷயங்களாகிய கொடிய சமுத்திரத்தில் இடைவிடாது அவனைத் தத்தளிக்கச் செய்யும் புயலாக ஏற்படுகின்றது.

மனிதன் அடைந்திருப்பவைகளுள் அறிவு மிகச்சிறந்ததே. ஆனால் வக்கீல, ராஜ்ய வாதி போன்றவர்களிடத்தில் அது சீர்குலைந்து காணப்பட்டு, பொதுவாகவும் சிறப்பாகவும் ஜனங்களுக்குக் கெடுதலாக முடிகின்றது. அற்பமான தேகத்தோடும், இழிவான இந்திரியங்களோடும், மிக குறைந்த சக்தி வாய்ந்த அறிவோடும், கெட்ட குணம், வீண் பெருமை, அறியாமை ஆகிய இவைகளோடும் நாம் இருந்துகொண்டு நம்மை அறிவாளி என்று நினைப்பது பொருந்தாது.

அறிவாளியாக இருக்கவேண்டுமானால் மனமும் இந்திரியங்களும் சுத்தப்பட வேண்டும். இவைகள் சுத்தப்படவே கோவில், தெய்வ வழிபாடு, ஆசார அனுஷ்டானம் இத்தனையும் ஏற்படவேண்டியதாயிற்றுஎன்கிறார்கள் மதவாதிகள். ஆனால் அவையனைத்தையும் தன் பக்கமே தன் லாபத்தின் பிழைப்பின் பெருமைக்கே பயன்பட்டு அதனால் அநேக அக்கிரமங்கள் செய்யப்படுவதும் எல்லோர் முன்னும் நிற்கிறது. அவையனைத்தையும் சீர்திருத்தினாலொழிய மனமும் இந்திரியங்களும் சுத்தப்படாது என்பதை நாம்

"ஏ! முண்டைப்பிசாசே! நீயா என் மகள்? இல்லை! ஒருக்காலுமில்லை! என் மகளாயிருந்தால் எனக்கு நீ இத்தனை அவமானம் தேடி வைப்பாயா? குடும்ப கவுரவத்தைக் குலைப்பாயா? ஆம்! நான் செய்ததும் தவறுதான்! அன்று உன் தாயின் பரிதாபத்திற்கிரங்கினதால், உன் தலைமயிர் நாவிதன் கையினின்றும் தப்பியது. சுமங்கிலிப் பெண்டுகளைப்போல் நாகரிகமாக உடுத்தவும் சம்மதித்தேன். அதற்கு இன்று எனக்குச் சரியான பாடம் கற்பித்துவிட்டாய், குலத்தைக்கெடுத்த கோடரிக்காம்பே! த்தூ! நீயும் பிழைக்க வேண்டுமா?" என்று கர்ஜித்தார் விமலானந்தர். முன் கோபத்தின் உச்சாணிப்படியிலிருந்தார் அவர்! சுய அறிவைத்துறந்த நிலைமை!

அவரது குரலில் தோன்றிய "கடுமை" அபிராமியை நடுக்குவித்தது! அவள் தொண்டையில் ஏதோ கட்டைபோன்று அடைத்தது, பதிலொன்றும் பேசவில்லை. ஆனால் அவளது கண்களினின்றும் சூடான கண்ணீர் சிந்தின! அடக்க முடியாத துக்கத்தால் மார்பகம் இருமுறை விம்மித்தணிந்தது! சண்ட மாருதத்திலகப்பட்ட மாந்தளிர்போன்று அவளது உடல் நிற்க முடியாமல் தள்ளாடியது! அந்த நிலைமையில் அவளது மனம் சகலத்தையும் வெறுத்தது!

(5)

கோபாலனும், நாகலிங்கமும் பலத்த யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தனர். இருவர் மனதிற்குள்ளும் ஒரு பெரிய "பிரச்சினை" புகுந்துள்ள தென்பதை அவர்களது முகங்கள் காட்டின.

"நாகு! விமலானந்தர் இன்று முடிவாகச் சொல்லியனுப்பிவிட்டார், நாளையிரவுக்குள் ஊரைவிட்டுத் தாண்டிவிட வேண்டுமாம்! இல்லாவிடில் பெரிய ஆபத்து விளையுமாம்! ஆ! என்ன பண்ணத்தியிர்! நாம் இதை லேசாக நினைப்பதற்குமில்லை, பணம் பத்தும் செய்யும்! அதற்கு நாம் தகுந்த பாடம் கற்பிக்கவேண்டும்!"

"அபிராமியும் தன் முடிவை நேற்றே தெரிவித்துவிட்டாள், மதப்பேய் பிடித்த தந்தையாரின் தொல்லை மிஞ்சிவிட்டதாம், எப்படியோ தாயின் சம்மதியைப் பெற்றுவிட்டாளாம். இன்றிரவே அவளை யழைத்துக்கொண்டு வெளியேற வேண்டுமாம். இல்லாவிடில் நாளை விடிந்தால் அவளது பிணத்தைத்தான் பார்க்க

முடியுமாம்! அந்தோ! என்னசங்கடம்!" என்றான் கோபாலன்வீரம் நிறைந்த அவனது நெஞ்சம் கூட சற்று கலங்கியது!

"கோபு! நாம்கோழைகளாயிருந்தால் ஒன்றும் நடைபெறாது. மனித முயற்சியில் நமக்கு நம்பிக்கையுண்டு. இம்மாதிரி விஷயங்களில் நமக்குப் பேருதவியளிக்க, எத்தனையோ சங்கங்களும், ஸ்தாபனங்களும் நாட்டிலே தோன்றிவிட்டன! அவர்களது உதவியை நாடாமலிருப்பது தான் நமது குறை! இதோ நான் இப்பொழுதே திருச்சி விதவாவிவாக சங்க (புரோகித மறுப்புச்சங்க) காரியதரிசிக்கும், பரமக் குடியிலுள்ள நம் தோழர்களுக்கும், தகவல் கொடுத்து எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து முடிக்கிறேன். நீ உன் தாயாரை இப்பொழுதே பரமக்குடிக்கு வண்டியேற்றி யனுப்பிவிடு; நடக்கிறபடி நடக்கட்டும்!" என்றான் நாகலிங்கம். அவனது வார்த்தைகள் உறுதியாகவும், பலம் பொருந்தியதாகவும் ஒலித்தன.

கோபாலன் நெஞ்சிலே மீண்டும் தைரியம் சுரந்தது! நாகலிங்கம் ஒரு பெரிய குடும்பத்துப்பிள்ளையாகவும், தனக்கு உத்தமத் தோழனாகவும், ஊருக்குள் சிறிது செல்வாக்குடையவனாகவும், இருப்பதால், அவனது உதவியிருந்தால் காரியம் சித்தியாகுமென்பதில் அவனுக்குச் சந்தேகமில்லை.

நாகலிங்கத்திற்குக் கோபாலனிடம் அளவுகடந்த பிரேமை! சமதர்மத்தில் சலியாத பற்றுதல்! பெண்கள் விடுதலையில் பெரிய மோகம்! பொதுவாக அவன் நாட்டிற்குத் தேவைப்பட்ட வீர வாலிபன் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இரவு மணி 12 இருக்கலாம். தாவள்யமாக நிலவு காய்ந்தது! ஜமீன்தாரின் வீட்டுக் கொல்லைப்புறத்தில், மரம் மட்டைகளெல்லாம் அசைவற்று நித்திரையிலாழ்ந்திருந்தன! எங்கும் ஓரே நிசப்தம்! ஆம்! மூன்று மனித உருவங்கள் ஜமீன்தார் வீட்டினின்றும் வெளிப்பட்டு, மெதுவாகக் கொல்லை வழியே நடந்து வேலியைத் தாண்டி மறைந்தன; அந்தச்சம்பவம் அவர்களை வழியனுப்பிய ஒரு உண்மைத் தாயின் ஹிருதயத்திற்கும், வானத்தில் பிரகாசித்த களங்கமற்ற சந்திரனுக்கும் தான் தெரியும்!

(6)

"கோபாலன் நமக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஊரை விட்டுச் சென்றால், பிழைக்கட்டும், இல்லாவிடில் அவன் குடிசைக்கு நெருப்பு வைத்து அடியோடு தொலைத்தே விடுவது!" என்ற ஒரு மனிதத் தன்மை

யற்ற ஏற்பாட்டைச் செய்து முடித்திருந்தார், ரகசியத்தில் விமலானந்தர். அவரது மனம் எந்த இழிவான செயல்களுக்கும் துணிந்து விட்டது!

அன்று அவர் வீட்டில் ஒரு விசேஷம்! இறந்துபோன அவரது தந்தைக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை, பிராம்மணர்கள் மூலமாக சாப்பாட்டுப் பதார்த்தங்கள் அனுப்புவதாம்! அதற்குத் "திதி" அல்லது "திவசம்" என்று பெயராம்! பெரிய சமாராதனை, பிராம்மண போஜனம், தானதருமங்கள். வெகு தடபுடல்!

கோபாலன் ஊரைவிட்டுத் தொலைந்தான் என்ற செய்தியைக் கேட்டு அவர் சரிவர மகிழ்ச்சியடைவதற்கு முன்னால் "அபிராமியும் சேர்ந்து!" என்ற செய்தி அவரது உச்சிமயிரைப்பிடித்து உலுக்கி விட்டது! மனமிடிந்துப்போய் ஒரு வினாடி அப்படியே அசைவற்று நின்று விட்டார்! அந்த நிலைமையில் அபிராமியின் படுக்கையில் கிடந்ததாக ஒரு கடிதம் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அவரது மனத்தில் ஓரே வேதனைச் சுழல்! மெல்ல அந்தக் கடிதத்தைப் படித்தார், அது மிகச்சுருக்கமாகவும், சூடாகவும் எழுதப் பட்டிருந்தது.

"மதக்கிறுக்கும், சாதிவெறியும் பணத்திமிரும் பிடித்த தந்தைக்கு, கணவனையறியாத பால்ய விதவை இன்று பருவ காலத்தில் படும் துயரம் உங்கள் நெஞ்சை உறுத்தவில்லை! மதத்தையும், சாஸ்திரங்களையும், வழக்கங்களையும், நம்புகிறவன், மனித ஹிருதயம் படைத்தவனாக இருக்க முடியாது என்பதை ருசுப்படுத்தி விட்டீர்கள்!

பணத்திலே புரளும் உங்களைவிட ஏழையாகிய எனது காதலர் பல்லாயிரம் மடங்கு உத்தமர்; உங்கள் கொடுமை எல்லையை மீறிவிட்டது! என்னால் பொறுக்க முடியவில்லை. எனது நண்பரோடு நான் வாழப்புறப்பட்டு விட்டேன்!

சுயமரியாதை முறைப்படிக்கு எங்கள் கலியாணம் நடைபெறுமென்பதையும், தங்களால் இனி எங்களுக்கு எவ்விதத் தீங்கும் விளைவிக்க முடியாதென்பதையும், அறிவிக்க விரும்புகிறேன்."

தங்கள் மகளாயிருந்த,

அபிராமி.

ஜமீன்தாரின் முகத்திலே பிரேதக்களை தட்டிற்று! சொல்ல முடியாத வேதனை! அடித்து வைத்த கல் விக்கிரகத்தைப் போல அசைவற்று உட்கார்ந்து விட்டார்!

சந்தர்ப்பம் வேறாகி விட்டதென்பதை உணர்ந்த "பரலோக தபாற்பெட்டிகள்" கிடைத்ததைச் சுருட்டிக்கொண்டு கம்பி நீட்டின! சற்று முன் ஓரே குதூகல மயமாக விளங்கிய அந்தப் பெரிய மாளிகை, சிறிது நேரத்தில் விரிச்சென்று போய்விட்டது. ஒவ்வொருவர் முகத்திலும் சோகத்தின் பிரதிபிம்பம்! துயரத்தின் நிழல்!

(7)

அந்தத் துக்ககரமானநாள்கழிந்து, மறுநாளும் வந்தது, விமலானந்தரின் மனப்புண் ஆறவில்லை, பார்வதியம்மாள் கணவரது துயரங்கண்டு வருந்தினாளென்றாலும், அவரது மனத்தை மாற்ற முயற்சியாமலிருக்கவில்லை, சதா அவர் அருகிலிருந்தபடியே பல விதத்தும் அவரைத் தேற்றி வந்தார் அந்த அம்மாள்,

பரமக்குடியில் "திருச்சி விதவாவிவாகச் சங்க"த்தின் ஆதரவில் நடைபெற்ற அபிராமி—கோபாலன் காதற் கலப்புமணம், தம்பதிகளின் அழகிய உருவப்படத்தோடு பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. கோபாலன் தன் கலியாணப் பிரசங்கத்திலே திருச்சி விதவாவிவாகச் சங்கத்தையும், தனக்குப் பேருதவியளித்த நாகலிங்கம் முதலான தோழர்களையும் பாராட்டியும், இதுபோன்ற விதவாமணத்தின் அவசியத்தைக் குறித்தும் உருக்கமாகப் பேசியிருந்தான்.

கையில் பிடித்த பத்திரிகையோடு விமலானந்தர் சோபாவொன்றில் சாய்ந்திருந்தார். அவரைப் பார்த்தபடியே அருகில் நின்றிருந்தாள், பார்வதியம்மாள். ஆழ்ந்த யோசனையோடு.

தம்பதிகளின் புகைப்படத்தை நீண்ட நேரமாக உற்றுப்பார்த்தவண்ணமிருந்தார் விமலானந்தர். அபிராமியின் பரிதாபகரமான பார்வை அவர் மனதைக் கலக்கியது. அவரது நெஞ்சிலே என்னமோ "விசு"க்கென்று உதைத்த மாதிரியிருந்தது. கண்கள் கண்ணீரைச் சிந்துவேன் என்று பயங்காட்டின. அவரது கபடமற்ற மனம் இளகி விட்டது! அவரது புத்தியில் ஒரு பெரிய உண்மையின் சுடர் பிரகாசித்தது! அவரது அறிவுக்கண் திறக்கப்பட்டது! அர்த்தமற்ற வைதீகம், நியாயமற்ற சாதிமுறை, சம்பிரதாயப் பழக்க வழக்கம், முதலிய மேகப்படலங்கள் விலகின! அவர் ஒரு புதிய மனிதராகத் தோன்றினார்! தழுதழுத்த குரலில் பேசினார்!

"பார்வதி! நமக்கிருப்பது ஓரே குழந்தை! அதன் சுகவாழ்விலேதான் நமக்குப்பெருமை! அபிராமியைவிடப் பெரிது நமக்கு வேறென்ன இருக்கிறது? வீணாகச் சிறுவயதில் மணமுடித்து

அறுதலியாக்கினோம்! பாவம்! அவள் என்ன செய்வாள்? நாமே அவளை அந்த கதிக்கு ஆளாக்கினோம். குற்றம் நம்முடையது! இல்லை! என்னுடையது. நான் என் மகளுக்குப் பெரிய கொடுமை செய்து விட்டேன்! அதை இன்று உணருகிறேன்! அது போதாதென்று அந்தக் குற்றமற்ற வாலிபனுக்கும் தீங்கிழைக்கத் துணிந்தேன்! அந்தோ! என்ன மதியீனம்! இந்தப் பாவங்களை நான் எப்படித் தொலைப்பேன்! அபிராமியின் கடிதம் என்னைக் கொல்லுகிறதே! நானும் ஒரு தந்தையா?" என்று கதறினார் விமலானந்தர். ஒரு சின்னக்குழந்தையைப் போன்று அவர் தேம்பியழுதார்!

"நாதா! என் வயிற்றில் பால் வார்த்தீர்கள்! இன்று தான் என் மனம் குளிர்ந்தது! கவலையை விடுங்கள்! உள்ளதைச் சொல்லுகிறேன். நானில்லாமல் அபிராமி வெளியேறவில்லை. என் பெற்ற மனம் அவள் நன்றாய் வாழ்வதைப்பார்க்கப் பித்துக்கொண்டது, அவள் போகச்சம்மதித்துவிட்டேன். கோபாலன் ஒரு சிறந்த வாலிபன், குணக்குன்று! அவனே நமது பெண்ணுக்கேற்ற கணவன். என்னை மன்னிக்கவேண்டும், அபிராமியைத் தன் கணவரோடு வரச்சொல்லி கடிதமெழுதுகிறேன். நாம் ஒரு விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்வோமே!" என்று சொல்லிக்கொண்டே கணவரின் மடிமேல் உட்கார்ந்து அவரைத்தன்னிருகரங்களாலும் தழுவிக்கொண்டாள் பார்வதியம்மாள்! பழந்தம்பதிகளுக்குள் ஒரு புதிய சகாப்தம்! புத்துருப்பெற்ற காதல்!

பார்வதியம்மையைப் போன்ற ஜீவகாருண்யமுள்ள உண்மைத் தாய்மார்களுக்கு நாம் வணக்கம் செலுத்துவோமாக!

பார்ப்பனர்கள்கோவில்களைக்காப்பாற்றுவதற்கும், அதில் தாசிவேசிகளை வைத்து ஆடல் பாடல் நடத்துவதற்கும் காரணம், தங்கள் வருமானத்தை உத்தேசித்தேயாகும்.

ஈ. வெ. ரா.

உலக உற்பத்தியும் உயிர்த்தோற்றமும்.

(ஜே எ. ஹெட்டர்விக்கு.)

விஞ்ஞானக் கல்வியின் ஒரு முக்கியமான நன்மை என்ன எனில், அது ஆராய்ச்சி செய்ய புத்திக்குப் பயிற்சி யளிக்கிறது; ருசுக்களையும் ஆதாரங்களையும் நன்கு சீர்தூக் கிப் பார்த்து சரியான முடிவுகாண உதவி புரிகிறது; ருசுப்படுத் த முடியாத அபிப்பிராயங்களை-அவ்வபிப்பிராயம் எவ்வளவு உயர்வானவர்கள் கூறியவைகளாயிருந்தாலும் சரி—மறுக்க அது மனவுறுதியையும் அளிக்கிறது; யாவற்றிற்கும் மேலாக உண்மைக்கு அதிக மதிப்புக் கொடுக்கும் உணர்ச்சியையும் விருத்தி செய்கிறது. முன்னம் தகர்க்க முடியாத தன்மையை அடைந்திருந்த மதப்பிரச்சினைகளை முடிவுசெய்யவிஞ்ஞானக் கல்வி ஒரு வலி பொருந்திய சாதனமாகவுமிருக்கிறது. குருட்டு மத நம்பிக்கைகளை யொழிக்கத் தேவையான அழிவுவேலை கள் பூர்த்தியடைந்து விட்டனவாயினும் மதங்களின் ஸ்தா னத்தில் புதுக்கருத்துக்கள் அடங்கிய ஒரு திட்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தாவிட்டால் மக்கள் பழைய ஐதிகங்களை மீண்டும் நம்பும்படி ஏற்பட்டு விடும்.

நாஸ்திகக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்ட தேசங் கள் கொஞ்சகாலத்துக்குப்பிறகு மீண்டும் பழைய மதங்களில் பற்றுக்கொண்டதற்கு சரித்திரத்திலே எத்தனையோ திருஷ் டாந்தங்கள் இருக்கின்றன. அவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளதை மதாபிமானிகள் எடுத்துக்காட்டி, தற்காலப் பகுத்தறிவியக்கம் கொஞ்சகாலத்துக்குப் பின் ஒடுங்கிவிடுமென்று ஆறுதல் கூறு கிறார்கள்.

மதங்களில் மக்களுக்குத் தற்காலமிருந்துவரும் அவநம் பிக்கை வெகு சீக்கிரம் ஒழிந்து பழையபடி நம்பிக்கை பிறக்கு மென்று கூறுவோர் இப்பொழுது நூதனமாகத் தோன்றிவி

ருக்கும் ஒரு விஷயத்தை மறந்து விடுகிறார்கள். பண்டைக் காலத்து அறிவியக்கம் கடவுளுண்மைக்கு ஆதாரமில்லையென்று நிருபித்ததோடு திருப்தியடைந்து விட்டது. தற்கால அறிவியக்கமோ பிரபஞ்ச ரகசியங்களைப்பற்றி மதங்கள் கூறுவன வெல்லாம் பொய்யெனக் கூறுவதுடன் நின்று விடாமல் பிரபஞ்ச ரகசியங்களுக்கு விஞ்ஞான சாஸ்திரச் சார்பான காரணங்களைப் பிரத்தியட்சமாக விளக்கியும் காட்டுகின்றன. விஞ்ஞான சாஸ்திரம் கூறும் அபிப்பிராயங்களுக்கு மறுக்க முடியாத ஆதாரங்கள் ஏராளமாக இருப்பதினால் மக்கள் மீண்டும் குருட்டு நம்பிக்கையுடையவர்கள் ஆவார்கள் என்று கூறுவதற்கு ஆதாரமே இல்லை. இருள் மயமான பழைய குருட்டு நம்பிக்கையாலயங்கள் மறைய மறைய ஜோதி மயமான புதியஞானாலயங்கள் தோன்றி, இந்தப் புது ஆலய தரிசனம் செய்வோர் தொகையும் நாளுக்குநாள் விருத்தியடைந்து வருகிறது.

நவம் நவமான பிரபஞ்ச உண்மைகளை விஞ்ஞான சாஸ்திரம் நமக்கு விளக்கிக் காட்டி வருகின்றது. பைபிலிலும் வேதங்களிலும் பிரபஞ்ச ரகசியங்களைப் பற்றிக் கூறப் பட்டிருக்கும் கர்னாடக—அநாகரிக கருத்துகள் அறிவு விளக்கம் பெறாதவர்களுடையவும் குருட்டு நம்பிக்கையிலாழ்ந்தவர்களுடையவும் உள்ளத்துத் தோன்றின ஆதாரமற்ற ஊகங்களே.

பரிணாம வாதக் கொள்கை உண்மையென ஸதாபிக்கப் பட்டதோடு பிரபஞ்ச ரகசியங்களின் சாவியை விஞ்ஞான சாஸ்திரம் மக்கள் கையில் கொடுத்து விட்டது. பரிணாம வாதப் படி அருவுருவான நிலையிலிருந்து ஜீவராசிகள் காலக்கிரமத்தில் வளர்ந்து பல திறப்பட்ட சிறிதும் பெரிதுமான பிராணிகளாய் வடிவெடுத்ததாக ருசுப்படுத்தப்பட்டதும், இருள் மயமாக இருந்த துறைகள் எல்லாம் பிரகாசமடைந்தன. பிரபஞ்சத் தோற்ற முதல் மதத்தோற்றங்கள் வரை சகல உலக சம்பவங்களையும் பரிணாமக் கொள்கைப்படி ஆராய்ச்சி செய்த போது கோணல் மாணலாகக் கிடந்த வழிகளெல்லாம் நேராயின.

ஏனென்றால், விரிவானதும் நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டு இருக்கின்றதுமான ருசுக்கள் மட்டும் பரிணாமக் கொள்கைக்கு ஆதாரமாக இருக்கவில்லை. முற்காலத்து விளங்காமலிருந்த அநேக பிரச்சினைகள் பரிணாமவாதம்

மூலம் தெளிவு படுத்தப்பட்டிருப்பதனாலும் பரிணாமவாதம் சரியானதென்பது நன்கு விளங்கும். பரிணாமவாதத்தினால் மனோதத்துவ சாஸ்திரம், பூகர்ப்ப சாஸ்திரம், ரஸாயன சாஸ்திரம், உடற்கூறு சாஸ்திரம், வான சாஸ்திரம், பிரகிருதி சாஸ்திரம், தரும சாஸ்திரம், மதம் முதலியனவும் சீர்திருத்தம் பெற்றிருக்கின்றன. பரிணாமவாதத்தினால் புத்துயிர் பெறாத கலைகளோ, சாஸ்திரங்களோ இல்லை. மேலே கூறிய யாவற்றுள்ளும் மதத்துக்கே பரிணாமவாதம் மிக்க உதவிபுரிந்திருக்கின்றது. பண்டு தெய்வீகமென நம்பப்பட்ட பல, உண்மையில் இயற்கையானவை என்பதை பரிணாமவாதம் நன்கு விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறது. உலகத்தைப்பற்றியும் உயிரைப் பற்றியும் மனிதனைப் பற்றியும் பரிணாமவாத உதவியினால் நாம் இப்பொழுது பெற்றிருக்கும் அறிவு முற்காலத்தவர் அறிவைவிட எவ்வளவோ மேலானதாக இருக்கிறது. இன்னதென்று குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியாத ஏதோ ஒன்று சூனியத்திலிருந்து பிரபஞ்சத்தை சிருஷ்டித்ததாகக் கூறப்படும் சிருஷ்டிக் கதையை இப்பொழுது ஒருவரும் நம்புவதில்லை. அதற்குச் சாவு மணி அடித்தாகிவிட்டது. பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய உண்மையான அறிவு இப்பொழுதுதான் நமக்குக்கிடைத்திருக்கிறது. ஜடப் பொருளும சக்தியுமே பிரபஞ்சத் தோற்றத்துக்கு ஆதாரமென்றும் ஜடப் பொருளும் சக்தியும் அழிவில்லாதவை என்றும் இப்பொழுது நாம் அறிந்து கொண்டுவிட்டோம். எத்தனையோ கோடி யுகங்களுக்கு முன் சூரிய மண்டலம் இளங்கருவாக இருந்ததென்றும் அப்பொழுது அது மந்தாரமான உறைந்த அக்கினித் திராவகமாயிருந்ததென்றும் தெரியவருகிறது. இப்பொழுது எத்தனையோ கோளங்கள் உறைந்த அக்கினிதிராவகமயமாக இருந்துவருவதாய் தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியினால் காண முடிகிறது.

அந்தக்கோளங்களையும் சமீபத்திலிருக்கும்சூரியன் முதலியகிரகங்களையும்ஆராய்ந்துபார்க்கும்வானசாஸ்திரிக்கு, ஆதியில் அக்கினிக்கட்டியாக இருந்து காலக்கிரமத்தில் சூரியமண்டலமாக மாற்றுருக் கொண்ட பிரபஞ்ச ரகசியம் நன்கு விளங்கக் கூடும். அந்த அக்கினிக் கட்டி வெகு தூரத்திலிருக்கும் அதைவிடப் பெரிய ஒரு கட்டியிலிருந்து தெறித்து விழுந்திருக்கக் கூடும். தற்கால கிரகங்களின் ஸ்தானம், சுழற்சி முறை முதலிய இயல்புகளை நுட்பமாக கவனித்தால் குளிர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு மததிய சூரியனிலிருந்து அவை

ஒவ்வொன்றாகக் காலக்கிரமத்தில் தெறித்து விழுந்திருப்பதா கத் தெரியவரும்.

அவ்வாறு உருவான கிரகங்களில் நாம் வசிக்கும் பூமி மிகவும் அற்பமானது. அந்தப்பூமியிலிருந்து சந்திரன் தெறித் தோடியது. சூரியனிலிருந்து பிரிந்த போது பூமி திரவரூப மான ஒரு பெருங்கட்டியாக இருந்தது. அது வருஷா வரு ஷம் தன்னைத்தானே சுற்றிக் கொண்டிருந்ததினால் காலக்கிர மத்தில் அது குளிர்ச்சியடைந்து இறுகியது. கடைசியில் அதன் மேற் பரப்பில் உறுதியான ஒரு அடை தோன்றிற்று. அந்த அடை, இயல்பாக மூல அக்கினிக்கட்டிக்குள் அமைந்திருந்த சக்தியினால் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டு நொறுங்கிக் கொண்டு இருந்தது.

ஸ்பென்சர் விளக்கியுள்ளபடி இதுவே பரிணாமத்தின் மூல தத்துவம். இவ்வண்ணம் உருவற்ற ஒரு அக்கினிப்படல த்திலிருந்து நெடுங்காலப் பரிணாமத்தினால், அமைப்பிலும் தொழிலிலும் வேற்றுமைப் பட்டிருந்தாலும், மூலப்பொரு ளோடு சம்பந்தப்பட்ட பல கோளங்கள் தோன்றின.

அக்கினிக்கட்டி குளிர்ச்சியடைந்துகொண்டிருக்கும் போது பூமியிலும் ஒரே கட்டியாக இருந்தவை பல உருவங் கள் எடுக்கத் தொடங்கின. சீதோஷ்ண நிலை குளிர்ச்சிய டைய அடைய ஒரே தன்மையாகவிருந்த உறைந்த அக்கினித் திராவகக் கட்டியிலிருந்து பல இனப்பட்ட பொருள்கள் ஒன் றன் பின் ஒன்றாகத் தோன்றத் தொடங்கின. திடபதார்த்தத்தி லிருந்து ஜலம் பிரிந்தது; ஜலத்திலிருந்து வாயு பிரிந்தது. இந் தச் சந்தர்ப்பத்தில் பிரபஞ்சத்தில் உயிர்த்தோற்றம் உண்டா யிற்று.

இக்கட்டத்தில் பரிணாமம் பின் மாறவேண்டுமென் றும், சிருஷ்டி சக்தி வேலை செய்ய வசதியளிக்க வேண்டுமெ ன்றும் ஒரு பொது அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது.

சிருஷ்டியை விளக்குவது போலவே சிருஷ்டி கர்த்தாவை விளக்குவதும் மிகவும் கஷ்டமான வேலை என்பது ஒருபுற மிருக்க, இயற்கை வளர்ச்சி சம்பந்தமான பிரச்சினையில் ஏனையோர் தலையிடுவது ஒழுங்கேயல்ல.

பரிணாமவாதத்தை நாம் ஒப்புக்கொண்டால் (பாரபட் சமற்ற மனப்பான்மையுடையவர்கள் எல்லாம் அதை நம்பத்

தான் செய்கிறார்கள்) எல்லா விஷயங்களிலும் எல்லாக் கால த்தும் நாம் அதை ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். பிரபஞ்ச ஏற்பாட்டுக்கு ஜடப் பொருளும் சக்தியும் ஆதாரமா னால் அந்த இரண்டுமல்லாத ஒன்றை நூதனமாகக் கொண்டு வருவது பொருத்தமேயில்லை. எல்லையற்றதும் நித்தியமா னதுமான பிரபஞ்சம் சர்வ சக்தியுடையதாகவே இருக்க வேண்டும்.

எனவே, மறுக்க முடியாத ருசுக்களை எல்லாம் அலக்ஷ யம் செய்து விட்டு பரிணாம வாதத்தை மறுப்பதா, அல்லது பிரபஞ்ச ரகசியங்களை யறிய பரிணாம வாத மூலம் முயற்சி செய்வதா என்பதே இப்பொழுது முக்கிய பிரச்சினை.

தெய்வீக மதக் கொள்கையில் ஒன்றைத் தகர்த்தெறியும் பொருட்டு தமது கொள்கைகளை எல்லாம் பிரயோகம் செய்ய வேண்டுமென பரிணாமவாதிகள் எண்ணவில்லை. உயிர்த்தோற் றப் பிரச்னையை நாம் வெகு நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் அது காணமுடியாதபடி அவ்வளவு பிரம்மாண்டமான ரக சியமுமல்ல.

சகல ஜீவராசிகளின் உற்பத்திக்கும் காரணமாயுள்ளது ஒரு அடிஉயிர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அடி உயிரை ரஸாயன முறையில் ஆராய்ச்சி செய்த போது ரசா யன சாஸ்திரி தனது ஆராய்ச்சிசாலையில் உண்டு பண்ணப் படும்பொருள்களைவிட அது மிகவும் சிக்கலானதாகவே இருக் கிறது. அதில் அடங்கியுள்ள பொருள்கள் சுறுசுறுப்பில்லாதன வாயிருந்தாலும், அது அநேகமாக உயிரற்ற பொருள்போலிருந் தாலும், அதுஉற்பத்தியாவதற்கு ஜடப்பொருளுக்கும், சக்திக் கும் புறம்பான ஒரு பொருள் காரண மென்று சொல்ல முடி யாது. ஒரு ரஸாயனப் பொருளின் குணம் அதில் அடங்கி யுள்ள மூலப்பொருள்களின் குணங்களைவிட மாறுபட்டது என்பதை ரஸாயன சாஸ்திரிகள் அறிவார்கள். அந்தப் பொருளில் ஏதேனும் ஒரு அணுவை ஜாஸ்தியாகச் சேர்த் தால் முற்றிலும் மாறுபட்ட குணமுடைய வேறொரு பொருள் தோன்றுவதையும் அவர்கள் அறிவார்கள்.

ஒரு துளி நீர், அதன் உப பொருள்களான இரண்டு ஜல வாயு அணுக்களுக்கும் ஒரு பிராணவாயு அணுவுக்கும் உள்ள குணங்களுக்கு மாறுபட்ட குணங்களுடையதாக இருக்கிறது. இரண்டு அணு பிராணவாயுவும் இரண்டு அணு ஜலவாயுவும்

சேர்ந்தால் அதிக சக்தியுடைய ஒரு சலவைப் பொருளாகும். ரஸாயன அமைப்பில் ஒரே மாதிரி குணமுடைய பொருள்கள் அவற்றுள் அடங்கியுள்ள தனிப்பொருள்களின் குண விசேஷங்களினால் அவற்றுக்கு மாறுபட்ட குணங்களுடையதாயிருப்பதும் சர்வ சாதாரணமானதே.

எனவே, சில விசேஷ சந்தர்ப்பங்களில் கரியும் மற்றப் பொருள்களும் சேர அந்த உயிர் உண்டானது அவ்வளவு வியப்பான விஷயமல்ல. நாம் காணும் அடி உயிர் இடும் பிரவேசமாய்த் தோன்றா இருக்கலாம். வெகு காலமாக பலபேதங்களுக்கு உட்பட்டு அவை விருத்தியடைந்திருக்கலாம்.

எனவே, சில பொருள்களின் சேர்க்கையினால் அடி உயிர் தோன்றியது விஞ்ஞான சாஸ்திர முறைப்படி அவ்வளவு அதிசயமானதல்ல.

உயிர்த் தோற்றப் பிரச்சினையை விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தினால் அறிய முடியாத ஒரு பிரச்சினையாக்க, பிரபல விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளான லார்டு கெல்வினும், ஸர். ஆலிவர் லாட்ஜூம் கொஞ்ச காலமாக பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இருவரும் மிகப் பெயர் பெற்றவர்களாகையினால் தெய்வீகத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் அவர்களது அபிப்பிராயங்களை ஆதாரமாகக் கொள்ள முன் வந்து விட்டார்கள். ஆனால் அவர்களது அபிப்பிராயங்களை அவ்வளவு நுட்பமாக ஆராயத் தேவையே இல்லை.

ஏனெனில், எவ்வளவோ நுட்பமாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கும் இந்தப் பிரச்சினையில் அவர்கள் எத்தகைய புது விஷயங்களையும் ஜாஸ்தியாகக் கொண்டு வர வில்லை.

அவர்கள் இருவரும் பெரிய மேதாவிகளாயிருக்கலாம். அதனால் அவர்கள் கூறுவனவெல்லாம் சரியென்று ஏற்பட்டு விடாது.

கோவிலும் கள்ளுக்கடையும் ஆதியில் அரசாங்க வருமானத்திற்கு ஆக ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஸ்தாபனங்களாகும்.

ஈ. வெ. ரா.

சிவராம சாஸ்திரிகளுக்கும், மருதையாபிள்ளைக்கும் சம்பாஷணை

(கோமாளி எழுதுவது)

சிவராமசாஸ்திரி:—வாரும் பிள்ளைவாளே! வெகு நாளாப்பார்க்கவே கிடைக்கிறதில்லையே. க்ஷேமம் தானே?

மருதையாபிள்ளை:—ஆம், க்ஷேமம் தான்.

சிவராம:—உத்தியோகமெல்லாம் விட்டு விட்டீளாமே.

மருதை:-ஆம்.

சிவராம:-குடும்பபாரத்தை எப்படித்தாங்கி வருகிறீர்கள்?

மருதை:-இதுகாறும் உத்தியோகத்தில் சம்பாதித்ததில் பிற்காலத்துக்கு வேண்டுமென்று மீத்துவைத்ததிலிருந்து நடந்து வருகிறது.

சிவராம:-எப்படிப்போது போக்கறேள்?

மருதை:-பொழுது இருந்தாலல்லவோ போக்க வழிதேட வேண்டும்? பொழுதே போராதிருக்கும்போது போக்குவதில் சிந்தை எதற்கு?

சிவராம:-அப்படியென்ன புதுசாக உத்தியோகமா? வரும்படியா? ஏதாவது ஆப்பட்டதா?

மருதை:-உத்தியோகம் செய்ததும் வரும்படி சம்பாதித்ததும் எனக்குப்போரும். இனி நான் மட்டில் சம்பாதித்துக் கொண்டே போனால் எனது தோழர்கள் கதி என்னாவது? அவர்களும் விடுதலையடைந்து சுகிக்க வேண்டாமா?

சிவராம:-தோழர்களாம், விடுதலையாம். யார்? எந்த ஜெயிலில்? என்ன குற்றத்திற்காக? விபரமாய்த்தான் சொல்லுமே.

மருதை:-எல்லாப் பார்ப்பனரல்லாதாரும் எனது தோழர்களாவார்கள். சுயநலத்துக்கென்றே வாழும் பார்ப்பனர்களால் தங்கள் வாழ்க்கைக்கே சாதகமாகச் சூழ்ச்சியால் செய்து

வைத்திருக்கும் புராணம், ஸ்மிருதி முதலியவைகளாலான ஜாதி, மதம், சிரார்த்தம், மோக்ஷம், நரகம் ஆகியவைகளிற் பழகி, வழக்கத்துக்கும் கொண்டுவந்திருக்கும் மூடநம்பிக்கை யின்பேரில்கட்டப்பட்டிருக்கும்கொள்கைகளிற்சிக்குண்டிருப்ப திலிருந்து விடுவிப்பது தான் நான் கூறிய விடுதலையாகும். என்ன குற்றத்திற்காகவென்று கேட்டதற்கும் சொல்லி விடுகிறேன். அதாவது, எந்த விஷயமானாலும் பகுத்தறிந்து பார்க்காத குற்றத்திற்காகவே. இத்தகையன ஜன்மிப்பதற்கு முந்தியே பிடித்தும், ஜனித்த பின்பும், மாண்டுபோனாலும் விடாமல் மக்களிடமும், பேரன் பேத்தி, மூப்பேரன் கொள் ளுப்பேரன்மார்களிடமும் ஊப்பிரத்துடன் வசூலிக்கும் சட்ட மோ, தண்டனையோ, அபராதமோ எந்த கவர்ன்மெண்டி லும் முற்காலத்தில் உண்டாக்கப்படாத இத்தகைய தண்ட னைக்குட்பட்ட ஜெயில்களெவ்வுலகத்திலுமில்லையே! இத ற்கு மேலா நீர் சொல்லுகிற ஜெயிலில் துன்பம்?

சிவராம:-என்ன ஐயா! இவ்வளவு தூரம் உம்ம புத்தி விபரீதமாக மாறிவிட்டதே. உம்மை எவ்வளவோ பிராமண பக்தி, தெய்வ பக்தியுள்ள ஒரு சாதுவென்றல்லவோ நினைத் திருந்தேன். ஓஹோ! காலம் கலியல்லவா? என்ன செய்கி றது?.........உம்.......போகட்டும். நீர் உம்ம தகப்பனாருக்கு சிரார்த்தாதிகளாவது செய்வதுண்டா?

மருதை:-இல்லை. முன்னமேமூடநம்பிக்கையென்றேனே.

சிவராம:-என்ன......இல்லையா? ஐயோ! பிதுர் சாபம் வருமே. என்னய்யா, ஆனாலும் இவ்வளவு விபரீதமா? சே! ச்சே!

மருதை:-என்ன சாஸ்திரிகளே! உங்கள் பெரிய வீட்டு முதல் போய்விட்டதுபோல் கவலைப்படுகிறீர்களே. அது தான் போகட்டுமென்றால் என்னையும் மிரட்டுகிறீர்களே. எனக்காக உமக்கேன் இத்தனை கவலை? உம்ம காரியத் தைப்பார்த்தால் போதும். எனக்கு அவைகளிலெல்லாம் நம் பிக்கையில்லை.

சிவராம:-நம்பிக்கை இல்லையா? நம்பிக்கை இல்லாமலா நாங்களெல்லாம் என்னபாடுபட்டாலும் செய்துவருகிறோம்? என்னாச்சொன்னீர்.

மருதை:-என்ன சொன்னாலும் விடாமற் பேசிக்கொண்டே வருகிறீரே, போகட்டும், உங்கள் வகுப்பார் சிரார்த்தம் செய்கிறார்களே, அதன் விபரந்தான் எப்படி?

சிவராம:-அப்படிக்கேளும் சொல்றேன். அதாவது இறந்தவனுக்கு அவன் சந்ததியார் செய்யவேண்டிய கடமைகளில் முதன்மையானது சிரார்த்தமாகும்.

மருதை:-இறந்தவருக்குப்பிள்ளை இல்லாவிட்டால் யார் செய்வது?

சிவராம:-அவன் பார்யாள்தான் செய்யவேண்டும்.

மருதை:-எப்படிச்செய்வது?

சிவராம:-அப்படிக்கேளும். எவ்வளவு வேணுமானாலும் சொல்றேன். அவள் சக்தியனுசாரம் வேண்டிய பிராமணாளை தன் பர்த்தாவின் சிரார்த்தத்தைத் திருப்தியாகும்படி நடத்தித்தரவேண்டுமென்று அழைக்கவேண்டும். அதன்பிறகு அப்யங்கனம் செய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய சாமான்கள் உண்டி முதலானவைகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்கள் வாயால் திருப்தியடைந்ததாகச் சொல்லும்வரை அவர்களை யுபசரித்தால் மாண்ட பித்ருக்கள் திருப்தியடைகிறார்கள். அதனால் இவர்களும் சந்ததிகளும் சௌக்கியமடைகிறார்கள் இதிலென்ன கஷ்டமென்று, நம்பிக்கை இல்லை? விட்டு விட்டேன் என்றெல்லாம் சொல்றேளே.

மருதை:-அழைத்த பிராமணாளுக்குத் திருப்தி வரும் வரையில் உபசரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறீர்களே, அப்பிராமணர்களுக்கு ஆடையாபரணம், அன்னம், தக்ஷணை முதலானவைகளும் கொடுத்தும் திருப்தியாகாமல் சிரார்த்தம் செய்விக்கும் அந்த விதவா மங்கையைப் புணர்ந்தால்தான் திருப்தியடைவான் என்று இந்தப்பெண் அறிந்தாளேயாமானால், இவள் அவர்களுடன் சேர்ந்து அவர்களுக்குத் திருப்தியுண்டாக்கலாமா வென்கிற சந்தேகம் எனக்குத்தோன்றுகிறது. இதற்கேதாவது சமாதானம் சொல்வீர்களா?

சிவராம:-என்னையா இருகக இருக்க சுத்தமாய்க்கெட்டுப்போய்விட்டீரே. இவ்வளவு விபரீதமா? சேச்சே! மகா தோஷமய்யா, இதெல்லாம ஆகாது.

மருதை:-கேட்டதற்குச் சமாதானம் சொல்லாமல் வியாதி வந்தவரைப்போல் கஷ்டப்படுகிறீரே? நீரே இப்படிக்கஷ்டப்பட்டால் நான் எப்படித்தெரிந்து செய்வது?

சிவராம:-தெரிந்து செய்யவா கேட்கிறீர்?

மருதை:-ஆம்.

சிவராம:-அப்படியானால் சொல்றேன், பிராமணாள் அப்படியெல்லாம் கேட்கமாட்டா. பித்ருக்களாக வரித்தவாளல்லவா? சாமான்யமானவர்களா?

மருதை:-ஆனால் இந்த பிராமணார்த்த பார்ப்பனர்கள் அந்தச்சமயத்தில் பித்ருக்களாகி விடுகிறார்களா?

சிவராம:-நன்னா, ஆமாம்.

மருதை:-சரி, சரி. ஆனால் இன்னொரு சிறிய சந்தேகம்.

சிவராம:-சொல்லுமையா, உமக்குச் சொல்றத்துக்கென்ன? பேஷாசொல்றேன்.

மருதை.-இந்த பிராமணார்த்த பார்ப்பனர் பித்ருஸ்தானத்திலிருந்து வீட்டுக்காரர்கள் அளிக்கும் உணவுகளை உண்டுவருமபோது விக்கிக்கொண்டு மரித்து விட்டால், இவருக்குச் சிரார்த்தம் செய்கிறவர்கள் வீட்டுக்காரரா? இறந்தவன் மக்களா? அது தெரிந்தால் ஷெ சிரார்த்தம் ஒத்தையிலேயே முடியுமா? அல்லது சிரார்த்தம் செய்து வருபவர் சந்ததி பெருகுமென்றீரே, அதுபோலிந்தச் சிரார்த்தங்களும் பெருகுமா?

சிவராம:-ஓஹோ! நீரென்னவோ விஷயம் தெரிஞ்கேட்டவராக நினைத்திருந்தேன்; ஆனால் இப்போது விதண்டாவாதம் செய்பவர் என்று நன்னாத்தெரிந்தது. நீர் பூர்வ ஜன்மத்தில் சண்டாளராகத்தான் இருந்திருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இவ்வித குதர்க்கப்புத்தி தோன்றாது.

மருதை:-நீர் என்னை ஜன்மாந்திரத்தில் சண்டாளனாகவிருந்திருக்க வேண்டுமெனத்தீர்மானித்த பிறகும் உம்ம விஷயத்தில் எனக்கு கோபம் ஜனிக்காமல் உம்முடைய விஷயத்தில் எனக்கு வாத்சல்யம் உண்டாவதினால் அந்தக்காலத்தில் நீர் எனக்குப் புத்திரனாகவிருந்திருக்கலாமென எண்ணுகிறேன்.

சிவராம:-என்னடா சூத்திரப்பயலே! என் தாயார் சண்டாளனாகிய உனக்கு பார்யாளா? எனக்கோபித்தெழுந்தார். அதன்பிறகு அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் சிவராமசாஸ்திரிகளுக்குப் புத்திமதிகூறி சமாதானப்படுத்தி அனுப்பிவிட்டார்கள்.

கிராமப் புனருத்தாரணப் புரட்டு.

Back to Nature இயற்கை வழிக்குத் திரும்பு! Back to the village கிராமத்திற்குப்போ!! Support village industries குடிசைத் தொழிலை ஆதரி! என்கிற பல்லவிகளைத் தேச பக்தர்களில் பலர் இது போது பாடி வருகிறார்கள் B. A. M A. பட்டதாரிகளுக்கெல்லாம் கிராமத்துக்குப் போய் எளிய வாழ்க்கையை யேற்றுக் கொள்ளும்படி உபதேசம் செய்யப்படு கிறது. படித்தவர்களின் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கும் பாமரரின் தரித்திரத்தைப் போக்குவதற்கும் எல்லோரும் கிராமத்துக்குப் போய் எளிய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வது தான் சிறந்த மார்க்கம் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. கிராமப் புனருத்தாரணஞ் செய்வதற்காக தோழர் காந்தியார் அகில இந்திய கிராமக் கைத்தொழிற் சங்கம் என்பதாக (The all India Village Industries Association) ஒரு சங்கத்தைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார். கவர்ன்மெண்டாரும் இந்தவேலையைச் செய்வதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கிவைத்திருக்கின்றனர்.

ஆனால் நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இயற்கை வழிக்குத் திரும்புவதும், கிராமத்திற்குப் போவதும், எளிய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வதும் நாட்டு மக்களுக்கு நலந்தரக் கூடிய காரியங்களா? நடக்கக் கூடிய காரியங்களா? கிராமத்திலா நமது கதி மோக்ஷம்? என்கிற விஷயங்களைச் சிறிது ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

பட்டினமா கிராமமா?

கிராமந்தோறும் மின்சார சக்திகளையும், ரேடியோ நிலையங்களையும், நாடு முழுதும் ஆகாய விமானப் போக்குவரத்து மார்க்கங்களையும் ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும் "சாத்தான்" அரசாங்கத்தின் கிராம புனருத்தாரண நோக்கத்திற்கும், முறைக்கும் ஒவ்வொருவனும் அவனவனுக்கு வேண்டிய

உணவையும் உடையையும் அவனவனே தயார்செய்துகொள்ள வேண்டும் என்கிற "மகாத்மா" காந்தியாரின் கிராமப்புனருத்தாரண நோக்கத்திற்கும் நமக்கும், யாதொரு சம்பந்தமும் இருக்க முடியாது. இருவர்கொள்கைகளுக்கும், அடிப்படைத் தத்துவங்களிலேயே, மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ளதுபோன்ற வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் கிராமப் புனருத்தாரண வேலையைப் பற்றி நாம் கவனிக்கதேவையில்லை. நாம் விரும்பினாலும் வெறுத்தாலும் இன்றைய நிலையில், அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் நம் அபிப்பிராயத்தை மதிக்கப் போவதில்லை. ஆகையால் இங்கே நாம் ஆராய எடுத்துக் கொண்டது தேசபக்தர் என்பவர்களின் (காந்தியாரின்) கிராமப் புனருத்தாரண—கிராம சேவையைப் பற்றியேயாகும்.

காந்தியாரின் கொள்கைப்படி பட்டண வாசமும் நாகரீக வாழ்க்கையும் இயற்கைக்கு விரோதமானவை; மனிதனுக்கு கெடுதி செய்பவை; கிராம வாசமும் எளிய வாழ்க்கையும் இயற்கையோடொன்று பட்டவை: மனிதனுக்கு நன்மை செய்பவை; ஆகையால் எல்லோரும் கிராமங்களுக்குப் போனால் க்ஷேமம் அடையலாம் என்பது கருத்தாகும். கிராமவாசம் பட்டிண வாசம் இரண்டில் எது சிறந்தது என்பதைக் கவனிப்பதற்கு முன் கிராம வாழ்க்கையின் மேன்மைக்கு முக்கிய காரணமாகச் சொல்லப்படும் அதன் தத்துவ பீடமான இயற்கை வாழ்க்கையைப் பற்றி முதலில் ஆராய்வோம்.

இயற்கை என்பது என்ன ?

இயற்கை வாழ்க்கை, இயற்கை வழி, இயற்கைச் சக்தி, இயற்கைச் சட்டம என்று தாராளமாய்ச் சொல்லப்படும்போது, இயற்கை என்ற வார்த்தையின் தெளிவான அர்த்தம் என்ன என்பது கவனிக்கப் படுவதில்லை. ஆனால் அதன் அர்த்தத்தைத் திட்டவட்டமாகத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது இயற்கை வாழ்கையைப் பற்றிய இந்த ஆராய்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியமாகும். "இயற்கையைப் பின்பற்றி வாழ்க்கை நடத்து" என்று சொலலும்போது சாதாரணமாய்க் கவனிக்கப் படாத அர்த்தத்தை முதலில் கவனிப்போம்.

இயற்கையின் விரிந்த பொருள்.

ஒரு பொருளின் தோற்றம், குணம் அல்லது சக்தி, செய்கை, ஆகியவை எல்லாம் சேர்ந்த அதன் முழுத்தன்மையை

அப்பொருளின் இயற்கையென்று பொதுப்படச் சொல்லலாம். தீயின் இயற்கை, சுடுதல், எரிதல், புகைதல், ஒளிவிடுதல் முதலியன. நீரின் இயற்கை, பள்ளம் நோக்கிப் பாய்தல், தன் சம நிலைக்குப் பரவுதல் முதலியன. இம்மாதிரியே எல்லாப்பொருள்களுக்கும் அவைகளுக்குள்ளசக்திகளின் (மனிதனால்கண்டு பிடிக்கப்பட்டதும் கண்டுபிடிக்கப்படாதனவும்) தொகுதியை அப்பொருள்களின் இயற்கை என்னலாம். ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வேறு வேறான இயற்கை இருப்பினும், அவ்வப்பொருளின் இயற்கையானது, கால, தேச வேறுபாட்டால் மாறுபாடடையாமல், எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் ஓரே தன்மைத் தாய் இருக்கிறது. பொருள்களுக்குள்ள இயற்கைச் சக்திகள் வெளிப்பட்டு இயங்கும் முறையை அதனதன் சுபாவத்தை இயற்கை விதி அல்லது சட்டம் என்று சொல்லலாம். சூடு விரியச் செய்கிறது. குளிர் இறுகச் செய்கிறது. இதுபோன்ற இயற்கை விதிகளும் காலதேச வேறுபாட்டால் மாறுபாடடையாமல், எங்கும் எப்போதும் ஓரே மாதிரி நிகழக் கூடியவை. காற்றும் தண்ணீரும் இல்லாமல் பிராணிகள் உயிர்வாழ முடியாது என்பதும் ஓர் இயற்கை விதி. இவ்வாறே உலகில் உள்ள எல்லாப்பொருள்களின் எல்லாத்தன்மைகளும் எல்லாச் சக்திகளும், அவை இயங்கும் எல்லா விதிகளும் சேர்ந்தது இயற்கையென்று விரிந்த பொருள்கொண்டு பார்க்கும் போது எப்பொருளையும், எச்செய்கையையும் செயற்கை என்று சொல்ல முடியாது. செயற்கை அனைத்தும் இயற்கையே யாகும். ஏனெனில் இயற்கைக்குப் புறம்பானசக்தி செயற்கைக்கு ஏது? இயற்கைச் சக்திகளை ஏவி, இயற்கை விதிகளின் படி இயங்கச் செய்யத்தான் மனிதனால் முடியுமே தவிர, இயற்கையில் இலலாத புதுச்சக்தியைப் பொருள்களுக்கு ஊட்டவோ, இயற்கை விதிகளுக்கு மாறாக அச்சக்திகளை இயங்கச்செய்யவோ, மனிதனால் முடியாது.

இயற்கையும் செயற்கையும்.

இயற்கைப்பொருள்களையும் இயற்கைச் சக்திகளையும் கொண்டு ஓர் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தையுடைய மனிதன் செய்யும் முயற்சியும், அம்முயற்சியின் பயனும் செயற்கையெனப்படுகிறது. ஆனால், காவேரிக்கரையிலிருந்த மரம் வெள்ளத்தில் மிதந்து வருவதற்கும், கடல்களைக்கடக்கக் கட்டப்பட்ட கப்பல்கள் தண்ணீரில் மிதந்து செல்வதற்கும் ஆதாரமான இயற்கை விதி ஒன்றே. உலைமூடியை எழுப்பும் நீராவிச்

சக்திக்கும், ரயில் என்ஜினை இயங்குவிக்கும் நீராவிச் சக்திக்கும், அளவிலும், அமைப்பிலும் அன்றித் தன்மையில் என்ன வித்தியாசம்? காட்டில், தானே உதிர்ந்து மண்ணில் புதைந்த மாங்கொட்டையும் தோட்டத்தில் குடியானவன் கொண்டுபோய் ஊன்றிய மாங்கொட்டையும் முளைத்தெழுவது ஒரே விதமான இயற்கைச் சக்தியைக்கொண்டல்லவா? ஆகையால் செயற்கையெனப்படும் எல்லாவற்றிலும் மனிதன் செய்யும் முயற்சிகள் இயற்கைக்கு மாறுபட்டனவாகா. இன்ன பொருளை இன்ன நிலையில் வைப்பது, இன்ன வகையில் சேர்ப்பது, அல்லது இன்ன அளவில் பிரிப்பது ஆகிய காரியங்களினால், இன்ன சக்திகள், இன்ன வகையில் தோன்றி இன்ன விதிகளின்படி இயங்கும் என்கிற உண்மைகளைக் கவனித்தறிந்து தனக்குச் சாதகமான பலனை அளிக்கும்படி, அப்பொருளை, அத்தன்மையில் நிறுத்தவோ, சேர்க்கவோ, பிரிக்கவோ செய்யும் முயற்சிகளை இயற்கைக்குப் புறம்பானவை என்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? இவ்வாறு முயற்சிக்கும் மனிதனுடைய எண்ணங்களும், மனோ முயற்சியும், இதற்காக இவன் எடுத்துக் கொள்ளும் தேக முயற்சியும் கூட, இயற்கை சக்திகளுக்கும், இயற்கை விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டே நிகழ்தல் கூடும் என்றால், எது இயற்கை? எது செயற்கை? எனவே, இயற்கை என்பதன் விரிந்த பொருளில் எதுவும்செயற்கையாதல் இல்லையாதலால், ரயில் எஞ்ஜினும், காந்திக்குடிலாயும் இயற்கையேயாதலால், விவசாயமும், கைத்தொழிலும இயற்கையேயாதலால், "இயற்கையைப் பின் பற்று; இயற்கை வழியைப் பின்பற்று" என்று சொல்வதில் அர்த்தமே இல்லை. இயற்கைக்குப் புறம்பாகவோ இயற்கைக்கு மாறாகவோ, ஒரு நிமிஷங்கூட நடக்க முடியாத ஒருவனை, "இயற்கையைப் பின்பற்று" என்று சொல்வது, "உயிர் வாழ வேண்டின் சதா சுவாசித்துக் கொண்டிரு" என்று சொல்வது போலிருக்கிறது!

இரண்டாவது அர்த்தம்.

'இயற்கை வழிக்குத் திரும்பு' என்று சொல்லும் போது தாங்கள் கொண்ட அர்த்தம், மேலே கூறிய விரிந்த எண்ணத்தில் அல்ல, வேறு அர்த்தத்தில் என்று தேச பக்தர்கள் சொல்லக்கூடும். மனிதனுடைய தூண்டுதல், ஏவுதல், முயற்சி முதலிய எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாமல், பொருள்கள் தாமாக இயங்குகின்ற தன்மை தான், நாங்கள் சொல்லும் இயற்கை.

இந்தக் குறுகிய அர்த்தத்தின்படி தான், இயற்கை, நம் நடத்தைக்கும் வாழ்க்கைக்கும்வழிகாட்டுகிறது,அதை அனுசரித்து வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லுவதாகக் காந்தியார்சொல்லலாம். மனித சம்பந்தம் எதுவும் இல்லாமல்,இயற்கையாக உள்ள நிலைமையும், மனிதமுயற்சியின்றித் தானாக நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும், நியாயமும், காருண்யமும், தெய்வத் தன்மையும் வாய்ந்தவை யென்றும், பொருள்கள் தானாக இயங்கும் நெறி, உயர் நெறி, உண்மை நெறி, நீதி நெறி என்றும், மனிதனுடைய அறிவு கற்பிக்கும் நெறியும் ஒழுக்கமும், நீதியற்றவை, நேர்மையற்றவை யென்றும், ஆகையால் நாகரிக வாழ்க்கையும், விஞ்ஞான நெறியும், தள்ளத் தக்கவை யென்றும் சொல்லப்படும் வாதங்களை இனி ஆராய்வோம்.

இயற்கை காட்டும் நியாயம்.

மனித சம்பந்தமில்லாது தானாக நிகழும் காரியங்கள் எல்லாம், நியாயமானவை யென்றால், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் நியாய விரோதமானதாகுமல்லவா? பிறந்த மேனியை மறைத்து வேட்டி கட்டிக் கொள்வது மயிரைச் சிரைத்துக் கொள்வது உணவைச் சமைத்து உண்பது முதலான ஒவ்வொரு காரியமும் இயற்கைக்கு விரோதமாகின்றது. இயற்கை காட்டும் வழியைப் பின் பற்றுபவன், உணவைப் பச்சையாகவே தின்ன வேண்டும்; குளிருக்கும், மழைக்கும் ஒதுங்குவதற்கு வீடு கட்டிக் கொள்ளக்கூடாது; சட்டை போட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. ஆனால் மனிதன் இவற்றைச் செய்வதிலிருந்து இந்த அளவில், இயற்கையைத் தன் போக்கில போக விடாமல் கட்டுப் படுத்துகிறான் அல்லவா? ஆகையால், தானாக இயங்கும் இயற்கையின் போக்கு நியாயமானதல்ல என்பதை இந்த அளவுக்கு ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். இயற்கையின் சக்திகள் தானாக இயங்கும் நிலையில், மனிதனுக்குச் சகாயம் செய்வதில்லை.

இயற்கையின் கொடுமை

நமக்கு இன்றியமையாது வேண்டிய மழைத் தண்ணீரை ஆறுகள் அடித்துக் கொண்டு போய் சாகுபடிக்கு உபயோகமில்லாதபடி சமுத்திரத்தில் சேர்க்கிறது. ஆற்று வெள்ளத்தை அணை கட்டித் தேக்கிக் கால்வாய் மூலம் நிலங்களுக்குப் பாய்ச்சிக் கொள்ளும் முயற்சி இயற்கையின் போக்குக்கு

விரோதமாயினும் சிறப்புக்குரியதல்லவா? பெருங் காடுகளில் தானாகத் தோன்றுங் காட்டுத் தீ பரந்த பிரதேசங்களை நாசப்படுத்துவதுடன் அப்பிரதேசத்தில் வாழும் அனேக ஜீவப் பிராணிகளையும் உடன்கட்டையேறச் செய்கிறது. யாருக்கும் முன் எச்சரிக்கை செய்யாமல் எல்லா ஜோஸ்யர்களையும் ஏமாற்றித் திடீரென்று தோன்றும் பூகம்பங்களால் ஏற்படும் துன்பங்கள் அளவிடக் கூடியதா? தானாக உற்பத்தியாகி மனிதனுடைய அடக்குமுறைக்கு மீறி பெருகி வரும் விஷப்பூச்சிகளும், வியாதிக்கிருமிகளும் துஷ்ட ஜந்துக்களும் மனிதனுக்குச் செய்யும் துன்பங்கள் கொஞ்சமா? மேற்கூறி கொடுமைகளை ஒரு தனி மனிதன் செய்தால், அச்செய்கையை நியாயமானதென்றோ, காருண்யமானதென்றோ, யாராவது சொல்லத்துணிவார்களா? ஆனால் ஆஸ்திகர்களையும் நாஸ்திகர்களையும், நல்லவர்களையும், கெட்டவர்களையும், அறிஞர்களையும், மூடர்களையும் வித்தியாசமின்றி ஒரே நிலையில் வைத்துத் தன்னுடைய யதேச்சாதிகார ஆட்சி புரியும் இயற்கை நெறியை உயர் நெறியென்றும் நீதிநெறியென்றும் நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா? இந்த இயற்கைப் போக்கைத் தழுவி நாம் நடந்து கொள்ள முடியுமா? அப்படியன்றித் தன் போக்கில் இயங்கும் இயற்கை மனிதனால் அடக்கி ஆளப்படத் தகுதியுள்ளதே யன்றிப் பின்பற்றத் தகுதியுடையதல்ல என்று சொல்வதில் என்ன குற்றம்?

உணர்ச்சியா அல்லது அறிவா? எதைப் பின்பற்றுவது?

நம்முடைய செய்கைகளுக்கெல்லாம் கர்த்தா, நமது எண்ணங்கள். நம்முடைய எண்ணங்கள், இருவகைகளில் உருக்கொள்கின்றன. இயல்பாக எழும் உணர்ச்சி பற்றியும், ஆராய்ந்து பார்க்கும் அறிவு பற்றியும் என்று இரண்டு விதங்களில் நம் எண்ணங்கள் எழுப்பப்பட்டு செய்கைக்குத் தூண்டுகின்றன. இவற்றுள் எவ்வகை எண்ணங்களை நாம் பின்பற்ற வேண்டும்? உணர்ச்சி பற்றி ஏற்படுபவைகளையா? அறிவு பற்றி ஏற்படுபவைகளையா? உணர்ச்சி பற்றி எழும் எண்ணங்கள் இயற்கையானவையாகும். அறிவு பற்றி எழும் எண்ணங்கள் இயற்கையின் போக்குக்கு மாறுபட்டவையாகும். இதை ஒரு உதாரணங்கொண்டு விளக்குவோம்.

பாதையில் ஒரு பணப்பை இருப்பதை வழிப்போக்கன் ஒருவன் பார்க்கிறான். பணப்பையின் தோற்றம் வழிப்போக்கன் மூளையில் உடனேசில உணர்ச்சிகளை உண்டாக்குகிறது. "பெரியபை - நிறையப்பணம்—எல்லாம் ரூபாய்கள் தானோ—பணக்காரனாகி விடலாம்—கஷ்டம் ஒழிந்தது-" என்று இம் மாதிரி உணர்ச்சிகள்உதித்துவழிப்போக்கன்மனத்தைஉணர்ச்சி வசமாக்குகின்றன. இயற்கையாயெழுந்த இவ்வுணர்ச்சிகளைப் பின் பற்றி உடனே ஓடிப் பாதையில் உள்ள பையை எடுத்துக்கொள்வது இயற்கையைப் பின் பற்றுவதாகும். ஆனால் இயற்கையுணர்ச்சியைப் பின் பற்ற வொட்டாமல் தடுக்கிறது மூளையின் மற்றொரு சக்தியாகிய பகுத்தறிவு. "பை நம்முடையதல்ல,சொந்தக்காரன்பக்கத்தில் இருக்கிறானா?—ரோட்டில் யாராவது வருகிறார்களா?—ஓரத்தில் உள்ள மரத்தருகில் ஒருவன் உட்காந்திருக்கிறானே—பையைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறான்—அவன்தான் பையைப் பாதையில் வைத்துவிட்டு மலஜலங்கழிக்கிறான்—பைக்குடையவன் அவனாகத்தான் இருக்கலாம்—அவசரப்பட்டு என்ன பைத்தியக்காரத்தனம் செய்ய நினைத்தோம்" என்ற எண்ணங்களைப் பகுத்தறிவு கிளப்புகிறது. முதலில் எழுந்த உணர்ச்சிகள் பகுத்தறிவின் நிதான புத்தியால் அடக்கப்பட்டு அவன் நடத்தையை நிர்ணயித்தது. முதலில் எழுந்த உணர்ச்சிகளைப் பின் பற்றி நடந்திருக்கலாயா? அல்லது அறிவைக்கொண்டு நிதானித்து நடந்தது சரியா? நிதானித்து அறிவைக்கொண்டு நடப்பது இயற்கை வழிக்கு மாறானதானாலும், உலகம் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதல்லவா? இயற்கையுணர்ச்சிகளைப் பின் பற்றி நடப்பதுஎப்போதும் நியாயமானதாக இருக்காது. பகுத்தறிவைக் கொண்டு ஆராய்ந்து இயற்கையுணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தி நடப்பதையே உலகம் எப்போதும் சிலாகிக்கிறது.

செயற்கையின் பெருமை

இயற்கைக்கு மாறாக, இயற்கையின் போக்கைக் கட்டுப்படுத்தி, மனிதனுடைய சௌகரியத்தையும நன்மையையும் கோரி மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு முயற்சியும் புகழத்தக்கவைகளாக இருக்கின்றனவே யன்றி யாராலும் இழிவு படுத்தப் படுவதில்லை. பெரிய ஆறுகள் இயற்கையில் பிரித்த இரண்டு கரைகளைச் சேர்க்கும் பாலத்தைக் கட்டுவது இயற்கைக்கு விரோதமாயினும் சிறப்புக்குரியதாகும். நிலத்தின்

கீழ் உள்ள நீர் ஊற்றுக்களைக் கிணறுகள் மூலம் மனிதன் பயன் படுத்திக் கொள்வதை யார் கூடாதென்று சொல்ல முடியும்? ஆழத்தில் இயற்கை மறைத்துவைத்துள்ள உலோகவகைகளையும், இரத்தினங்களையும் தோண்டி யெடுப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதல்லவா? சிவ சமுத்திரம், பாய்கரை நீர் வீழ்ச்சிகளைத் தூரத்திலிருந்து அவற்றின் இயற்கைத் தோற்றத்தைக் கண்டு, ஆகாச கங்கையென்றும், ஆஸ்ரம வாசத்திற்குத் தகுதியான இடமென்றும், வர்ணித்த கவியும், ரிஷியும் அந்நீர் வீழ்ச்சிகள் ஒளித்து வீணாக்கி வந்த பெருஞ்சக்தியைக் கட்டுப் படுத்தி மனிதன் இட்ட வேலையைச் செய்யும் பணிப் பெண்ணாக மாற்றிக் கொடுத்த இன்ஜினியரை விட எப்படி மேலானவர் ஆவார்கள்? இராஜபுதனப் பாலைவனத்தில் பளிங்குப் பாறையாக இருந்த இயற்கைப் பொருள் வெட்டப் பட்டு சாடுகடத்தப் பட்டு பல்லாயிரம் கைகளால் அடுக்கப் ஒரு தாஜ்மஹாலாக மாறிக் காட்சியளித்த போது அவ்வியற்கைப் பொருளின் பெருமை செயற்கை நிலையில் குறைந்தா விட்டது?

ஆகையால்

தானாக, மனித சம்பந்தமில்லாமல், இயங்குகின்ற நிலைமையில், இயற்கை யென்பது மனிதனால் பின் பற்றுவதற்கு தகாதது, யோக்கியதையற்றது. மனிதனால் அடக்கப்பட்டு மாற்றிக் கொள்ளப் படவே தகுதியுள்ளது என்று இது வரை கூறியவற்றால் ஏற்படுகிறது. முதலில் எடுத்துக் கொண்ட விரிந்த அர்த்தத்தில் இயற்கையைப் பின் பற்றுவது அர்த்தமற்றது என்பதை மேலே விளக்கிக் காட்டினோம். மனிதன் இயற்கைப் பொருள்களையே யன்றித் தன்னுடைய இயற்கை இச்சைகளையும் உணர்ச்சிகளையுங்கூடப் பின்பற்றக்கூடாது, அவற்றைத் தன் அறிவைக் கொண்டு அடக்க வேண்டு மென்றும், அறிவு கற்பிக்கும் நெறியே, ஞான நெறியே பின் பற்றத் தகுதி வாய்ந்தது என்றும் கண்டோம்.

இனி, இயற்கை வழியிலிருந்தும் அதிகம் மாறுபடாத கிராம வாழ்க்கைக்குப் போய் எளிய வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொள்வது நலம் தரும் என்று சொல்வதைக் கவனிப்போம்.

மனிதன் இயற்கை.

உடம்பெல்லாம் வாயாகவும், வயிறெல்லாம் பல்லாகவும் அமைந்து, உண்பதும் உறங்குவதும் தவிர்த்து வேறு

தொழிலை யறியாத ஓரறிவு, ஈரறிவுப் பிராணிகள் கூடத் தனித்து வாழ்வதில்லை. தன் இனத்துடன் சேர்ந்து கும்பலாகவே வாழ்கின்றன. மூன்றறிவு, நான்கறிவு, ஐந்தறிவுகளை யுடைய மிருகங்கள், பறவைகள் முதலான பிராணிகளும் தனித்து வாழ்வதில்லை; கூட்ட வாழ்க்கையையே விரும்பி நடத்துகின்றன. மனிதரிலும், தலை சிறுத்து, உடல் பெருத்துப் புலன் உணர்ச்சியன்றிப் போத உணர்வில்லாத அஞ்ஞானச் செல்வங்கள் கூடத் தனித்து வாழப் பிரியப்படுவதில்லை. அறிவுள்ள மனிதனோ, என்றும் தன் இனத்தின் கூட்டுறவையுமசங்க வாழ்க்கையையுமே விரும்புகிறான். "இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது" என்ற அபிப்பிராயத்தை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. அன்பின் வழியது உயிர் நிலையாகையால், மனிதன் எப்பொழுதும் பிறர்க்கு அன்பு காட்டவும், பிறர் அன்பைப் பெறவும் ஆசைப்படுகிறான். மரணத்தின் பயங்கரமெல்லாம், இனிமேல் பிறர் அன்புக்குப் பாத்திரமாகி பிறர் அன்பைப் பெறவும், பிறரிடம் அன்பைச் செலுத்தவும் வசதியில்லாமற் போகிறதே என்கிற காரணத்தாலேயே, ஏற்படுவதாகச் சொல்லலாம். பிற உயிர்களின் சம்பந்தத்திலிருந்து முற்றிலும் நீங்கி, ஏகாங்கியாக இருக்க வேண்டுமென்ற பயத்தை நினைத்தே உடலை விட்டு நீங்கும் உயிர், மோக்ஷ உலகை விரும்பாது இந்த உலகிலேயே மீண்டும் இருக்க ஆசைப்படுகிறது. இறந்தவர்களுடைய 'ஆவி' மறுபடியும் இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பித் தாங்கள் முன் வாழ்ந்த இடங்களைச் சுற்றிக் கொண்டும், பிற உயிர்களைப் பற்றிக் கொண்டும் "பேய் பிசாசு"களாகித் தங்களுடைய ஆசைகளைத் தீர்த்துக் கொள்கின்றன என்ற கொள்கையும், மனிதனுக்கு இயல்பாகவுள்ள சங்க வாழ்க்கை விருப்பத்தைக் காட்டுகிறது. தாங்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள தண்டனைகளில் எல்லாம் தனியறையில் சிறை வைப்பது (Solitary Confinement) மிகவும் கொடியதென்று அரசாங்கங்கள் நினைப்பதிலும் உண்மையில்லாமலில்லை. இவற்றிலிருந்து மனிதன் எப்போதும் கூட்டமாக வாழவே விரும்புகிறான் என்கிற உண்மை விளங்குகிறதல்லவா?

சமூக வாழ்வின் ஆரம்பம்

பிராணிகள் உயிர்வாழ்வதற்கு இன்றியமையாது வேண்டியவை (1) காற்று (2) தண்ணீர் (3) சாப்பாடு. இவற்றுள் காற்றில்லாமல் சில நிமிஷங்கள் கூட வாழமுடியாது.

தண்ணீரில்லாமல் சில நாட்களுக்கு மேல் உயிரோடிருக்க முடியாது. இவ்விரண்டின் இன்றியமையாத் தன்மைக்குத் தக்கபடி, இவ்விரண்டு பொருள்களும் (காற்றும் நீரும்) எல்லாருக்கும் எளிதில் கிடைக்கக் கூடிய விதத்தில், யாவர்க்கும் பொது உடமையாய், எந்தப் பலவானாலும் தன்னுடைய தனி உடமையாக்கிக் கொள்ள முடியாத வகையில், உலகமெங்கும் இயற்கையாய் அமைந்துள்ளன. மூன்றாவதான, 'உணவு' முதல் இரண்டைப்போலப் பொது உடமையாயில்லாமல், மண்ணாசை கொண்ட மன்னராலும், பொன்னாசை கொண்ட மக்களாலும், ஆதியிலிருந்தே தனியுடமையாக்கிக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. உணவையும் பொது உடமையாக்கி எல்லார்க்கும் எளிதில் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்பது, அன்பின் வழிவந்த அறிவாளர் ஒவ்வொருவரும் ஆதி காலந் தொட்டுக் கொண்டுள்ள ஆசை கண்டு வந்த கனா. "இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து கெடுக உலகியற்றியான்" என்றும் "உறுபசியும் ஓவாப்பிணியும், செறுபகையும சேராதியல்வது நாடு" என்றும் வள்ளுவர் கூறிப் போந்தார். "தனிஒருவனுக் குணவிலையெனில் ஜகத்தினை அழிப்போம்" என்றார் பாரதி. கனவை நனவாக்கி, உணவையும் பொதுவுடமையாக்கிப் பசியையொழித்து, மக்களுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வு கற்பிக்கும் பகையையும் ஒழித்து ருஷ்யாவை, நாடாகச் செய்தார் லெனின்.

நாடோடி வாழ்க்கை

ஓரிடத்திலிருந்து உழுது பயிர்செய்து தனக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்கிக் கொள்ளத் தெரியாத காலத்தில் மனிதன் எதைத்தின்று எப்படி வாழ்ந்தான்? — காடுகள் இருந்த இடங்களில் காய்கனிகளைத் தின்று மரப் பொந்துகளிலும், மலைக்குகைகளிலும் வாழ்ந்து வந்தான்.

காய்கனி கிடையாத போது, காட்டில் உள்ள மிருகங்களையும் பக்ஷிகளையும் வேட்டையாடிப் பிடித்துத் தின்றிருந்தான். இவைகளுக்காகக் காடு காடாக வனம் வனமாக அலைந்து திரிந்தான். நீர் நிலைகளையடுத்துக் தங்கி வந்தான். இவையொன்றும் கிடைக்காத இடங்களில் நரமாமிச பட்சணியாகவும் இருந்தான்.

மிருகங்களைப் பிடித்துக் கொன்று தின்றவன், நாளடைவில் அம்மிருகங்களைப் பழக்கி வளர்த்து அவற்றைக் கொல்

லாமல், அவற்றின் பொருள்களிலிருந்து உணவையும், உடையையும் பெற்றுக் கொள்ளத் தெரிந்தான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு உணவையும், உடையையும் அளித்த மிருகங்களை வளர்க்க வேண்டி, மேய்ச்சல் காடுகளைத் தேடியலைந்து ஓரிடத்திலும் நிலைத்து வாழாமல் நாடோடி வாழ்க்கை நடத்தினான்.

கிராமங்களின் தோற்றம்.

பிறகு, உழுது பயிர்செய்யத் தெரிந்து கொண்டான். அக்காலத்தில் தான், மனிதன் ஒரு இடத்தில் நிலையாகத் தங்கி வாழ ஆரம்பித்தான். சாகுபடிக்குத் தகுதியான நிலவளமும், குடிப்பதற்கு தண்ணீர் எப்போதும் உள்ளதுமான இடத்தையே தான் தங்கி வசிப்பதற்கு ஏற்றதெனக் கண்டு, இவ்விரண்டு வசதிகளும் பொருந்திய இடங்களில் தங்கினான். மழைத் தண்ணீர் பள்ளம் படுகைகளில் தேங்கி நின்ற நீர்நிலைகளும், மேற்பரப்பில் ஓடும் ஆறுகளுமே, அந்தக்கால மனிதனுக்கிருந்த தெரிந்த ஜலவசதிகள். நிலத்தின் கீழ்உள்ள ஊற்றுக்களை கிணறு தோண்டி உபயோகிக்க அவனுக்குத் தெரியாது. மழை நீரையும் ஆற்று வெள்ளத்தையும் குளங்களில் தேக்கி, மழையற்ற காலங்களில் உபயோகித்துக் கொள்ளவும் தெரியாது. வருஷ முழுவதும் வற்றாது ஓடும் ஆறுகளையே அவன் நம்பியிருந்தான். ஆகையால் தான் ஆறுகளை யடுத்தே மனிதன் குடியேறிப் பெருகினான். இப்போதுள்ள ஊர்களிலும், நகரங்களிலும் மிகப் பழமையானவைகள் எல்லாம் பெரிய ஆறுகளை அடுத்துள்ளவைகளாகும். காசி, பிரயாகை, பாடலிபுரம், காவிரிப்பூம்பட்டினம், உறையூர், மதுரை, கருவூர், நெல்லை, பேரூர் முதலிய பழைய ஊர்கள் எல்லாம் நதிக்கரை நகரங்களே யாகும். ஈரோடை, வெள்ளோடை, சிற்றோடை, பவானி, கீழ்வானி, மேல்வானி, ஆற்றூர், புனலூர், ஜலத்தூர், மதுக்கரை, மீன்கரை, ஓடத்துறை, நெல்லித்துறை முதலான ஊர்ப்பெயர்கள் அவ்வூர்கள் ஆதியில் தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருந்த ஜலவசதிகளைக் குறிக்கின்றன வல்லவா? இது போலவே, இப்போது ஊர்களாயிருந்த இடம் முன் பெருங்காடுகளாயிருந்து, மனிதன் அக்காடுகளை வெட்டி நாடாக்கின உண்மையையும், நமது நாட்டில் உள்ள பல ஊர்ப் பெயர்கள் தெரிவிக்கின்றன.

தென்னம்பாளையம், பனங்காட்டூர், புளியம்பட்டி, மரமரத்துப்பட்டி, விளாமரத்துப் பட்டி, வேலாம் பூண்டி, ஈஞ்சம்

பள்ளி, எட்டிக் குட்டை, புங்கம்பாளையம், வேப்பம்பாளையம், முருங்கைத்தொழுவு, வகைத்தொழுவு, நெரிஞ்சிப் பேட்டை, வாழைத் தோட்டம், முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் காடுவெட்டி நாடாக்கிய காலத்தில் அவ்விடங்களில் சிறப்பாய் இருந்த மரஞ்செடி தாவரங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அது போலவே, புலியூர், சிங்கம் பேட்டை, கரிப்பட்டி, பன்றிமடை, கரடிமடை, மானுப்பட்டி முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் அக்காடுகளில் யதேச்சையாயிருந்த மிருகங்களை மனிதன் அழித்து ஊர்கட்டியதைக் குறிப்பனவாகும். நதிக்கரைகளில் ஊர்கள் உண்டாக்கிப் பெருகிய மனிதன், ஜனப்பெருக்கால், நதிகளை விட்டு மேட்டுப் பாங்கான நிலங்களிலும் குடியேறவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டபோது, ஆறுகளைத் தவிர்த்து வேறு ஜலவசதியைக் காண முயன்றான். நிலத்தைத் தோண்டிக் கீழ் உள்ள ஊற்றுக்களிலிருந்து நீர் எடுத்துக் கொள்ளத் தெரிந்தான். மேட்டுபாவி, பூலாங்கிணறு, வெள்ளக்கிணறு, கரடிபாவி, பருபாவி, கிணற்றுக்கடவு, பண்ணைக்கிணறு, அல்லிக்கேணி, கூவலூர் முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள், மனிதன் கிணறு தோண்டத்தெரிந்து கொண்ட பின், ஆற்றங் கரைகளைவிட்டு, மேட்டுப் பிரதேசங்களில் குடியேறியகாலத்தில் தோன்றியவை என்று தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாறு தோன்றிய குடியிருப்புகள் அங்குள்ள நீர்வளம் நிலவளத்திற்கேற்ப வளர்ந்து வந்தன. சிறு சிறு கூட்டங்களாய்ப் பரவி நாடெங்கும் குடியிருப்புகளை (கிராமங்களை) உண்டாக்கி வாழ்ந்த மக்களை, ஆட்பலமும், அறிவும் கொண்ட ஒருவன் அடக்கித் தலைவனாகத் தன் அதிகாரத்தையும், ஆட்சியையும் நிலைக்கச் செய்ய அங்கங்கே கோட்டைகளைக் கட்டினான். இந்தக் கோட்டைகளையடுத்தும் ஊர்கள் தோன்றின. அரசனையண்டி அவனைக் காத்து, மற்றவர்களை அரசன் ஆணைக்கடங்கச் செய்யவும், மதத்தின் பெயரால் மக்களுக்கு ஒழுக்கம் கற்பிக்கவும் அங்கங்கே கோயில்கள் தோன்றின. இக்கோயில்களையடுத்தும் ஊர்கள் ஏற்பட்டன.

கிராம சமூகம் பழைய நிலை.

நாள் முழுதும் ஒரு முயலையோ, மானையோ பின் பற்றிக் காடு முழுதும் ஓடித்திரிந்து அதைக் கொன்று கொண்டு வந்து, காய்ந்த சுள்ளிகளைச் சேர்த்துச் சக்கிமுக்கி தட்டித் தீயுண்டாக்கி இறைச்சியை வாட்டித் தானும் தன் மனைவி மக்களும் தின்று மரத்தடியிலும், மலைக்குகையிலும்வாழ்ந்து

வந்த மனிதன், விவசாயம் செய்யத் தெரிந்து கொண்ட பின் ஓரிடத்தில் தங்கி, விளைநிலத்திற்கருகில் வளைவு கட்டிக் கொண்டு வாழத்தொடங்கியபோது, இவனுக்கருகில் இவன் இனத்தார்களும் இவனைப்போலவே வளைவுகள் கட்டிக்கொண்டு வாழலாயினர்.

விவசாய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு ஓரிடத்தில் நிலைத்து வாழவாரம்பித்த போது, மனிதன் வாழ்க்கையில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. ஒரு குடியிருப்புக்குச் சுற்றிலுமுள்ள விளை நிலங்களை அக்குடியிருப்பில் தங்கிய பல குடும்பங்களும் தங்களுக்குள் பங்கிட்டு அவரவர் நிலத்திற்கு வரையறை ஏற்படுத்திக் கொளள வேண்டிய அவசியம் வந்தது. ஆகையால் நிலம் தனி உடமையாக்கப் பட்டது. தனியுடமைக்கொள்கை ஏற்பட்ட பின் காளடைவில் சிலர் அதிக நிலங்கள் பெறவும், சிலர் நிலம் இல்லாது போகவும் நேர்ந்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை. பயிர்த்தொழில் செய்ய வேண்டியவன் வேறு தொழில்களைச் செய்ய போதிய சாவகாசமும் திறமையும், பயிற்சியும் பெற முடியாமற் போயிற்று. நிலம் இல்லாதவர்கள் வேலையற்றுப் போகவே, குடியானவனுக்கு வேண்டிய இதர பொருள்களையும் சௌகரியங்களையும் செய்து கொடுத்துக் குடியானவனிடமிருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களைப் பெறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஒரு கிராமத்தில் வசித்தவர்களில் பெரும்பாலானவர் பயிர்த்தொழிலைச் செய்தனர். இவர்களுக்கு வேண்டிய உடையைத் தயாரித்துக் கொடுக்கச் சேடன், சேணியன், கைக்கோளனும், உழவுக் கருவிகளைச் செய்து கொடுக்கத் தச்சன், கொல்லனும், பாத்திரம் செய்து கொடுக்கக் குயவன் கன்னானும், வீடு கட்டவும், கிணறு வெட்டவும் ஒட்டன், கொத்தனும், இலை தயாரித்துக் கொடுக்கவும், மாலை கட்டிக் கொடுக்கவும் ஆண்டி, பண்டாரமும், துணி வெளுத்துக் கொடுக்க வண்ணானும், க்ஷவரம் செய்து அழகு படுத்த நாவிதனும், அணிகலன் செய்து கொடுக்கத் தட்டானும், பண்ணை வேலைகளில் கடின வேலைகளைச் செய்யப் பள்ளர், சக்கிலியரும் என்று அவசியமான தொழில்களைச் செய்யச் சிலர் ஏற்படுத்தப் பட்டனர். கிராம வாழ்க்கை பின்னும் சிறிது நாகரிகப்பட்ட போது, குடியானவன் குடித்துக் களிக்கக் கள்ளும், மதுவும் தயாரித்துக் கொடுக்கச்சிலரும், கோவில்களும, பூசாரிகளும், தேவடியார்கள், சின்னமேளம், பெரிய மேளங்களும் தோன்றின. மேற்கூறிய அனைவரும் குடி

யானவன் தயவை எதிர்பார்த்து அவன் விளைவிப்பதில் பங்கு பெற்று வாழ்ந்து வந்தனர். இவ்வாறு சமூக வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் தாங்களே தயாரித்துக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் ஜனங்களும், தொழில்களும் ஏற்பட்டு, ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு தனிப்பட்ட சமூகமாய் பிறர் தயவை எதிர்பாராமல் அக்காலத்திய கிராம வாழ்க்கை நடத்தப்பட்டு வந்தது. இன்றைய நிலையில் மீண்டும் இவ்வித கிராம வாழ்க்கைக்குத் திரும்புவது சாத்தியமான காரியமா? இவ்வித கிராமங்கள் பலவற்றால் ஆகிய ஒரு நாட்டை ஒருவன் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்யும்போது, அவன் இந்தக் கிராம வாழ்க்கையின் அமைப்பைச் சீர்குலைக்காமல், மேலும் பலமாக்கி வைத்துத் தன் ஆட்சியை நிலைபெறுத்துவதற்குச் சாதகம் செய்து கொண்டான் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு தலைவனை ஏற்படுத்தி அவன் மூலம் தனக்குத் தேவையான கப்பத்தை வாங்கிக் கொண்டு, தன் கட்டளைப்படி நடந்து தனக்குதவிபுரிபவர்களுக்கு ஒவ்வொருகிராமத்திலும் வரி நீக்கப்பட்ட விளைநிலங்களை ஊழிய இனாமெனவும், தேவதாயம், பிரம்மதாயம் என்றும் சாமிக்கும், பூசாரிக்கும், பிராமணருக்கும் கொடுத்து இவர்களைத் தன் ஆட்சிக்கு ஆள்களாக்கிக் கொண்டான். கிராம அமைப்பு முடி ஆட்சிக்கும், கொடுங்கோன்மைக்கும் சாதகமான அமைப்பு என்பதைக்கண்டதினால், பழைய இந்து அரசர்கள் காலத்தில் இருந்து இவ்வமைப்புப் பின்னால் முகம்மதிய அரசர்களாலும், அதற்குப்பின் வந்த கிருஸ்தவ (இங்கிலீஸ்) அரசாங்கத்தாலும், அப்படியே காப்பாற்றப் பட்டு வருகிறது. மானியங்களும், இனாம்களும், பிரம்மதாயத்திற்கும் தேவதாயத்திற்கும் இன்றும் இருந்து வருகின்றன. சிறு சிறு கிராமங்களில் தனிப்பட்ட சமூகங்களாய் வாழ்ந்து வந்த மக்கள், இராமன் ஆண்டாலென்ன, இராவணன் ஆண்டாலென்ன என்று கவலை கொள்ளாமல் இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. கிராமவாசிகளுக்குத் தங்கள் கிராம எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள எதைப்பற்றியும் அக்கறைஇல்லை, விரிந்த மனப்பான்மையும், நாட்டுப் பற்றும், பொது உணர்ச்சியும் இவர்களுக்குள் ஏற்பட வசதிகள் இருக்கவில்லை. சண்ட மாருதத்தால் கலக்கப்பட்டுக் கொந்தளிக்கும் கடலின் கரையோரங்களில், அலைகள் ஒதுக்கும் குப்பை கூளங்களும், பாசியும் நுரையும் படிந்து, சலனமற்றிருக்கும் உப்பங்கழிகளைப்போல, உலகில் நடக்கும் எவ்விதப் புரட்சிகளுக்கும் எட்டாத உணர்வற்று அசைவற்று இருந்து வந்தன நம் நாட்டுக் கிராமங்கள்.

நிலைக்கச் செய்ய முடியுமா?

மிகப் பழமையானதும், எளிதில் உடைக்க முடியாததும், தொடர்ச்சியாக அரசாங்கங்களின் பாதுகாப்புப் பெற்று வந்ததுமான இந்தக் கிராம அமைப்பும், கிராம வாழ்க்கை முறையும, நாகரீக வளர்ச்சியால் நாளடைவில் சீர்குலைந்து சின்னா பின்னப் பட்டு இன்று அழிந்து ஒழிந்து போகும் நிலையில் இருக்கிறது. பலன்குன்றி, ஜீவநாடிகள் எல்லாம் அடங்கிக் குற்றுயிராயருக்கும் இவ்வமைப்பையும் முறையையும், பலங் கொடுத்து உயிர்ப்பிக்கப் பல வைத்தியர்கள் முயற்சிக்கின்றனர். இந்த வைத்திய போர்டின் தலைவராக விளங்குகின்றார் தோழர் காந்தியார். தன்னுடைய உடலுக்கு தானே வைத்தியம் செய்து பல பல விதமான உணவுகளை உண்டு பட்டினி கிடந்தும் பரீக்ஷித்துப் பார்ப்பது போல், கிராமவாழ்க்கையைப் புனர் நிர்மாணம் செய்வதற்கும் பல மருந்துகள் பரீக்ஷிக்கப் படுகின்றன. 'நூம்போர் சங்கம்' என்ற ஊசிவழியாகக் 'கதர்' என்னும் மருந்து சென்ற பத்து வருஷங்களாக இஞ்செக்ஷன் செய்யப் பட்டு வருகிறது. கிராமக் கைத்தொழில் அபிவிர்த்தி சங்கம் என்கிற புது ஊசி ஒன்று இப்போது தயாரிக்கப் பட்டு, கருப்பட்டியும், விளக்கெண்ணெயும், இஞ்செக்ஷன் செய்யப்பட வேண்டும் என்று இப்போது தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தவைத்தியம் நோயைத் தீர்க்குமா?

கிராம வாழ்க்கையின் தற்கால நிலை.

கிராமங்களைப் பிடித்திருக்கும் நோய் என்ன? எங்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம். கூலி கிடைக்காத குறை. வேலையும், கூலியும் கிடைக்காததால், கிராமங்களில் உள்ளவர், கிராமங்களை விட்டுப் பட்டணங்களுக்கும் பிற நாடுகளுக்கும் போய் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். இதனால் கிராமங்கள் நாளுக்கு நாள் மெலிந்து, சிறப்பிழந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு சென்ஸஸ் கணக்குப்படியும், கிராமாந்தரங்களில் வாழும் ஜனங்களின் தொகை குறைந்து கொண்டும், பட்டணங்களின் ஜனத்தொகை வளர்ந்து கொண்டும் வருகின்றன. கிராமங்களில் வசித்து வந்த உயர்ஜாதிக்காரர் என்பவர்களில் அநேகமாய் எல்லோரும் கிராமங்களை விட்டுப் பட்டணங்களில குடியேறிவிட்டனர். எங்கு பார்த்தாலும், கிராமங்களில் உள்ள அக்கிரகாரங்கள் எல்லாம் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. பட்டணங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் "எக்ஸ்டென்

ஷன்ஸ்'' என்கிற அக்கிரகாரப் புதூர்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. கீழ் ஜாதிகள் என்போரிலும், விவசாயிகளைத்தவிர்த்த மற்றையோரில் பெரும்பாலோர், பெரிய ஆலைகள் உள்ள பட்டணங்களுக்குப் போய்க் கொண்டு வருகின்றனர்.

பட்டணம் போவதேன்?

விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்ட குடியானவர்களைத் தவிர, மற்ற ஜாதியார்கள் எல்லோரும், கிராமங்களை விட்டு பட்டணங்களுக்குப் போவதேன்? இன்றைய நிலையில், கிராமங்களில், விவசாயி ஒருவனுக்கே, தொழிலும், ஜீவனம் செய்ய மார்க்கமும் இருக்கிறது. மற்ற தொழிலாளிகளுக்கும் சுக ஜீவனக்காரருக்கும் கிராமங்களில் பிழைக்கும்வழிஇல்லை. வண்ணான், நாவிதன், புரோகிதன், பூசாரி, ஆண்டி, ஒட்டன் பள்ளன், சக்கிலியன் முதலானவர்களுக்கு ஓரளவு தொழில் இருக்கிறதாகச் சொன்னாலும், தச்சன், கொல்லன், தட்டான், கன்னான், குயவன், வாணியன், சேணியன், சேடன், கைக்கோளன் முதலான பலருக்குத் தங்கள் குலத் தொழிலைக் கிராமங்களில் நடத்தி அதன் மூலம் ஜீவனம் செய்ய இன்றைய நிலை இடம் கொடுப்பதில்லை. குடியானவனுக்கு இவர்கள் உதவி தேவை இல்லை. ஆகையால் அவன் தன் விளைவில் இவர்களுக்குப் பங்கு கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டான்.

கிராமக் கைத்தொழில் அழிவின் காரணங்கள்

சமீப காலம் வரை, குடியானவனுக்கு வேண்டிய சகல பொருள்களும் கிராமங்களில் உள்ள பரம்பரைத் தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப் பட்டு வந்தன. இன்று இப்பொருள்கள் எல்லாம் அனேகமாய் இயந்திர சாலைகளில் தயாரிக்கப் பட்டு வியாபாரிகளால் கடைகளிலும் சந்தைகளிலும் விற்கப்படுகின்றன. உழவுத்தொழிலுக்கு இன்றியமையாது வேண்டிய கலப்பை, ஏர்ச்சட்டம், பரப்புச் சட்டம், நுகம், தடி, உழுகோல் முதலிய மரச்சாமான்களைப் பெரும்பாலும் இன்றைய குடியானவன் தன் ஊரிலுள்ள தச்சனிடம் போய் வாங்கிக் கொள்வதை நிறுத்திவிட்டான். அடுத்துள்ள பட்டணத்திற்குப் போய் மரக்கடையில் வாங்கிக்கொள்கிறான். கொழு, கொத்து, அரிவாள், மண்வெட்டி முதலிய இரும்புச் சாமான்களை பட்டணக்கரையிலுள்ள இரும்புக் கடையில் வாங்குகிறானேயன்றி உள்ளூரில் உள்ள கொல்லனிடம் பெறமுடிவதில்

லை. இயந்திரசாலைகளில் செய்யப்படும் இரும்புச் சாமான்கள் அதிக நயமாகவும் மலிவாகவும் கிடைக்கின்றன. மரச் சாமான்களும் இயந்திரசாலைகளில் அறுவை செய்து, ரயில் மார்க்கமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டு, மரக்கடைகளில் மொத்தமாகத் தயார்செய்யப்படுவதால் விலை குறைவாகவும், பொருள் நயமாகவும் கிடைக்கின்றன. உழவுத் தொழில் கருவிகளின் நிலைமையே இப்படியானால், மற்றப்பொருள்களைப்பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. மில் துணிகள் மிகக் குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதால், சேடன், சேணியன், கைக்கோளன் முதலியவர்களின் தொழில்கள் முடங்கி விட்டன. ஷாப் கடைகளில், தேவையான பொன், வெள்ளி நகைகள் நாகரிகமாகத் தயாரிக்கப் பட்டு, எப்போதும் தயாரிலிருப்பதால், தட்டான் கிராமத்தை விட்டுப் பட்டணங்களில் உள்ள ஷாப்புக் கடைக்காரனிடம் கூலிக்கு வரவேண்டியதாயிற்று. பீங்கானும் அலுமினியப் பாத்திரமும், இயந்திரங்கள் மூலம் ஏராளமாய் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதால், குயவன், கன்னான் முதலியவர்களின் தனிப்பட்ட தொழிலுக்குத் தேவையில்லாது போயிற்று. கூரைகளுக்குப் போடும் ஓடுகள் கூட, மலையாளத்தில் இயந்திரங்கள் மூலம் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு நாடெங்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறே எந்தப் பொருளை எடுத்துக் கொண்ட போதிலும், தனிப்பட்ட ஒரு கைத்தொழில்காரன், முன் போல் அதைச் செய்து இயந்திர உற்பத்திப் பொருளுடன் போட்டியாக விற்க முடியாத நிலையில், தன் தொழிலை விட வேண்டியவனாகி விட்டான். கிராமக் கைத் தொழில்கள் அழிந்ததற்கு முக்கியமான காரணம், இயந்திரப் பெருக்கமும் இயந்திர உற்பத்தியும் என்று சொல்லலாம். இயந்திரங்கள் மூலம், பொருள்கள் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. பெருந்தொகையாகத் தயாரிப்பதில் விலை குறைகிறது. விலை குறைவாயுள்ள இயந்திர உற்பத்திப் பொருளை, வாங்குபவன், ஆதரிக்கிறான். இயந்திரமும் கிராமக் கைத்தொழிலாளியும் போட்டிபோட்டதில், ரயிலுடன் போட்டி போட்டு ஓடிச்செத்த குதிரையைப் போல, கைத்தொழில்காரன் தோற்றுத் தன் தொழிலை இழந்தான்.

இரண்டாவது காரணம்

போக்கு வரவுக்குரிய வசதிகள் முன்காலத்திலிருந்து இப் போது மிகமிக அதிகரித்து விட்டதும் கிராமக் கைத்தொழி

லின் வீழ்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். முன் காலத்தில் ஒரு கிராமத்துப் பொருள் அடுத்த கிராமத்திற்குப் போவது கூட மிகுந்த கஷ்டமானதாயிருந்தது. மிகவும் விலை பெற்ற, அல்லது, இன்றியமையாத பொருள்களை ஒரு நாட்டிலிருந்து வேறுநாட்டிற்குக் கொண்டு போகப்பட்டன. இன்றைய தினம் சர்வ சாதாரணமாய்க் கிடைக்கும் உப்பு ஒரு காலத்தில், உள் நாட்டு ஜனங்களுக்கு (சமுத்திரக் கரையிலிருந்து அதி தூரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு) கிடைத்தற்கரிய பொருளாயிருந்தது. போக்கு வரவு சாதனங்களின் குறைவும் கஷ்டமும், கிராமக்கைத்தொழிலாளியின் கரடு முரடான சாமான்களை அதிக விலைக்கு விற்கத் துணை செய்தன. தற்காலத்தில் போக்குவரத்துக்குள்ள மிகுந்த வசதிகள், இயந்திர உற்பத்திப் பொருள்களை மூலை முடக்குகளில் எல்லாம் பரப்பிக் கிராமக் கைத்தொழில்காரன் வாழ்க்கையைக் கெடுத்து விட்டது. அழுகிற குழந்தைக்கு விளையாட்டுச்சாமான் கொடுத்துக் சமாதானப்படுத்தும் அன்பு தாய்க்கு அன்றும் இருந்தது; இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால அதற்காக அன்று போல, தச்சனைத் தேடி, மரம் தேடிக்கொடுத்து, அவன் கேட்கிற கூலியும் கொடுத்து, ஒருவாரம் பத்துநாள் அவனிடம் நடந்து ஒரு மரப் பொம்மை வாங்கிக் கொடுக்கிற தாயார் இன்றில்லை. சந்தைக்குப் போகிறபோது, முக்கால் துட்டுக்கு ஒரு ஜப்பான் பொம்மை வாங்கிக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறாள். குழந்தையும் தச்சன் செய்த மரககட்டை பொம்மையை விடப் பகட்டான ஜப்பான் பொம்மையை அதிகப் பிரியமாக ஏற்றுக்கொள்கிறது.

மூன்றாவது காரணம்

பண்டு தொட்டே, கிராமங்களில், கைத்தொழில்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இருந்து வந்த இழிவும், கிராமக் கைத்தொழில் க்ஷீணத்திற்கு ஒருகாரணமாகும். உழுதுண்டு வாழ்பவனே வாழ்பவன், மற்ற எல்லோரும் தொழுது உண்டு பின்னால் திரியவர் என்கிற நிலைமைதான் கிராமங்களில் இன்றும் இருக்கிறது. பட்டணங்களில் எவன் எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் கேட்பவன் இல்லை. சக்கிலியொருவன் காப்பிக் கடைவைப்பதைத் தடுக்கமுடியாது. தற்போதுள்ள சமூக நிலையில், அவனுக்கு அது லாபகரமாக இருக்காது என்கின்ற பயத்தினால் அவன் வைப்பதில்லையே தவிர, நேர்முகமான தடையில்லை. ஆனால் கிராமத்தில், ஜாதியாசார

மும், குல ஆசாரமும் ஒருவன் தனக்கிஷ்டமான தொழிலைச் செய்வதற்குத் தடையாயிருக்கின்றன. கைத்தொழில்காரருக்கெல்லாம் பொதுவாகச் சில அவமரியாதைகளும், இழிவுகளும் இருந்து வருகின்றன. சிலஜாதிகள்செருப்புப்போட்டுக்கொண்டு நடக்கக் கூடாது, குதிரையேறக் கூடாது, வண்டியேறக் கூடாது, வேஷ்டியை முழங்காலுக்குக் கீழே தொங்க விட்டுக் கட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற பல கொடுமைகள் இன்னும் அனேக கிராமங்களில் இருந்து வருகின்றன. இவ்வித நிர்ப்பந்தங்களுக்கடங்கித் தன் சுயமரியாதையை யிழந்து தொழில் செய்து கிராமங்களில் வாழ்வதை விடப் பட்டணங்களுக்குப் போவது மேல் என்று நினைத்து கிராமங்களை விட்டவர் பலர். பட்டணங்களில் தொழில் செய்வது லாபகாமும் ஆகும் என்று தெரிந்த பின் கிராமங்களில் இருக்க எந்தத் தொழிலாளியும் விரும்பமாட்டான். ஈன ஜாதிகள் என்கிற இழிவைச் சுமந்து கொண்டு, ஈனத் தொழில் என்று ஏசப்படும் தொழிலைச் செய்து அரை வயிற்றுக்கும் போதாக் கஞ்சி குடித்துக் கிராமத்தில் வாழ்வதை விட, பட்டணம் வந்து, ஒரு சலவைச் சாலையையோ, 'பார்பர் ஷாப்' அல்லது, "ஷேவிங் சலூன்" என்ற காரியாலயத்தையோ ஏற்படுத்திக் கொண்டு, சுயமரியாதையுடன் தொழில் செய்வது மேல் என்று கிராமத்து வண்ணானும், நாவிதனும் பட்டிணத்திற்கு வருவதை யார் ஆக்ஷேபிக்க முடியும்? எனவே, கிராமங்களில் இன்னும், பலம் பெற்றிருக்கிற ஜாதிக்கட்டுப்பாட்டின் கொடுமைகளும், இழிவுகளும், அனேக தொழிலாளிகளைக் கிராமங்களிலிருந்து துரத்தி விட்டன என்று சொல்வது சிறிதும் மிகையாகாது.

அடிப்படையான காரணம்.

கிராம அமைப்பின் அஸ்திபாரம் அசைந்து, கிராம வாழ்க்கை என்ற பழய கோபுரம் இடிந்து விழுவதற்கு நான் காவதாக ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு. அது என்னவென்றால், மேற்கத்திய (ஆங்கில) கல்வியும், அக்கல்வி போதிக்கப்படும் முறையும். சாத்தான் அரசாங்கத்தின் கொடுமைகளில் எல்லாம் மிகக் கொடுமையானது மேற்கத்தியகல்வி Western education) இங்கிலீஷ் படிப்பு,என்று காந்தியார் சொல்கிறார். ஆனால் இந்த நாட்டு மக்கள், சமதர்ம ஆட்சிக்கு லாயக்காவதற்கும், நாகரீக மடைந்த மற்ற நாடுகளைப்போல் உயரிய வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கிளப்பி,

ஜனங்களின் கண்களைத்திறந்து, தங்கள் தரித்திர வாழ்க்கையில் அதிருப்தியை உண்டாக்கி, இன்பவாழ்க்கையில் மோஹத்தைக்கொடுத்து அவ்வாழ்க்கையை விரைவில் அடையத்தக்க பயிற்சியையும் கொடுத்து வருவது, இங்லீஷ் படிப்பும், ஆண் பெண், ஜாதி, மத, வித்தியாசமின்றி அது போதிக்கப்படும் முறையுமே என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. கிராமவாசிகளான குடியானவனையும் தொழிலாளியையும், பட்டிக்காட்டு முட்டாள்கள், காட்டுமிராண்டிகள்'' என்று இதுவரை ஏசி இழிவுபடுத்தி வந்த படித்த கூட்டத்தார், இன்றைதினம் "உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்'' என்று சொல்லியும் மேல் வரி எழுதிக் கொண்டு நடிக்கவும் ஏற்பட்ட நிர்ப்பந்த நிலைமை எப்படி வந்தது? இங்கிலீஷ் படிப்பும், அதன் விளைவாகிய சமத்துவ உணர்ச்சியும் பாமர ஜனங்களுக்குள் பரவியதாலல்லவா? சத்திரத்துச் சாப்பாடும் மடத்து நித்திரையும் தங்கள் பிறப்புரிமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்த கூட்டத்தார்களே இன்றையதினம், "வீணில், உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்'' என்ற சமதர்ம தீர்க்கதரிசியாகிய பாரதியின் அதிதீவிரப் பொது உடமைத் தத்துவத்தை ஒப்புக் கொண்டவர்கள் போல் நடிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைமையும், மேற்கத்திய கல்வியின் விளைவாகி அல்லவா?

ஒரு பட்டிக் காட்டில் தாழ்ந்த குலமென்பதிற் பிறந்த ஒரு சாமிக்கண்ணு, உலகம் மதிக்கத்தக்க ஒரு பேரறிஞராய் விளங்குவதற்கு இடமளித்தது, சாத்தான் அரசாங்கத்தின் மேற் கத்திய கல்வி முறையல்லவா? பழய தர்மப்படி, படிப்பதற்குஉரிமையில்லாத "சூத்திர'' குலங்களிற்பிறந்தஒருசுப்பராயனும் ஒரு செங்கோடனும் ஷண்முகமும், முதல் மந்திரியாகவும், ஜில்லா கலெக்டராகவும், திவானாகவும் வர முடிந்தது தற்போதைய கல்விமுறையால் அல்லவா? நமது அம்பத்காரும் சிவராஜூம், சீனிவாசனும், இழி குலங்கள் என்று சொல்லப்படும் ஜாதிகளில் பிறந்தும், புகழ் பெற்றுக் கண்ணியமான கனவான்களாகவதற்குத் துணை நிற்பதெது? இவர்களைப் போன்ற அறிவாளிகள், பண்டைக்காலத்தில், ஒரு சம்பூகனாகவோ, சாத்தானாகவோ இருந்து அரச தண்டனைக்கும், சமூக நிந்தனைக்கும், ஆளாகி ஒழியவும், அல்லது ஒரு பிண்ணாக்கு சித்தனாகவோ, ஒரு பாம்பாட்டிச் சித்தனாகவோ, கல்லுளி சித்தனாகவோ மாறிச் சந்நியாசி வாழ்க்கையை மேற் கொள்ளவும் தானே

முடிந்தது? ஆகையால், இக்காட்டில்சமத்துவ உணர்ச்சி பரவுவதற்கும், ஜாதி பற்றிய தொழில் முறைகள் கைவிடப்பட்டு, அறிவு பற்றித் தொழிலை மாற்றிக் கொண்டு உயர்வடைவதற்கும் சௌகரியம் உண்டானதன் அடிப்படைக் காரணம், மேற்கத்திய (இங்கிலீஷ்) படிப்பும் அப்படிப்பு வித்தியாசமின்றி எல்லார்க்கும் போதிக்கப் படுவதுமேயாகும்.

மேற்கூறிய காரணங்களால் கிராமக் கைத்தொழில்கள் சீர்குலைந்தன. கொஞ்ச நஞ்சம் உள்ள தொழிலாளிகளும் கிராமங்களை விட்டுப் பட்டணங்களில் குடியேறி வருகின்றனர். கிராமங்களில் தொழிலாளர் நிலை இப்படியாக, உழவுத்தொழிலிலேயே ஈடுபட்டுள்ளகுடியானவர்களைப் பற்றியும் விவசாயக் கூலிகளைப் பற்றியும் இனிக் கவனிப்போம்.

கிராமக் குடியானவன் நிலைமை.

கிராமங்களில் உள்ள உழு நிலங்களில் பெரும்பாகம் அவற்றைச் சாகுபடி செய்யும் குடியானவன் கையிலிருந்து பட்டணங்களில் உள்ள வக்கீல்களுக்கும், பெருஞ் சம்பளம் பெறும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், சௌகார்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் மாறிவிட்டன. மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. சொந்த நிலம் உடைய குடியானவன் தொகை நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது. சொற்ப நிலம் உடையவனுக்கு உழவுத்தொழிலில் தன் குடும்பத்திற்குப் போதிய வருவாய் கிடைக்காததால், கடன் வாங்கி விரைவில் தனக்குள்ள சிறிது நிலத்தையும் இழந்து வருகிறான். குத்தகை அல்லது குடிவாரத்திற்குச் சாகுபடி செய்பவர் அதிகரித்து வருகின்றனர். இவர்கள் தங்கள் உழைப்பின் முழுப்பிரயோஜனத்தையும் அடைவதில்லை. பெரும் பகுதியை பட்டணங்களில், உண்டுகளித்திருப்போர்க்கு உரிமையாக்க வேண்டியவனாயிருக்கிறான். பெரிய மிராஸ்தார்கள் என்கிற குடியானவர்கள், கிராம வாழ்க்கையின் குறுகிய உணர்ச்சிகளால், தங்களுக்குள் குரோதங்கொண்டு கட்சி கட்டிக்கொண்டு, அற்ப விஷயங்களுக்கெல்லாம் வியாச்சியங்கள் தொடர்ந்து தங்கள் ஆஸ்திகளை வக்கீல்களுக்கும். நியாயஸ்தலத் தேவதைகளுக்கும் கொட்டி ஆண்டிகளாகின்றனர். கட்சியில்லாத கிராமம் சாதாரணமாய் நமது நாட்டில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். தாராள நோக்கமும், விரிந்த மனப் பான்மையும், நமது பட்டணங்களில்

உள்ள அளவில் ஒரு சிறிது கூடக் கிராமங்களில் இல்லை. குறுகிய நோக்கமும், அவசரப் புத்தியும், மூர்க்கத் தன்மையும், கிராமவாழ்க்கையின் இன்றியமையாச் சிறப்புக்களாயிருக்கின்றன. கிராமங்களில் இத்தன்மைகளோடு விளங்கும் குடியானவர்கள் இல்லாவிட்டால், பட்டணங்களில் உள்ள வக்கீல்களுக்கும், நியாயஸ்தலங்களில் உள்ள தேவதைகளுக்கும் அவசியம் இருக்காது என்று சொல்வதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. நிலங்களையுடைய குடியானவர்கள் தங்கள் அவிவேகத்தினாலும், பிடிவாதத்தினாலும், காலத்திற்கொப்ப மாற்றிக் கொள்ளுந் தன்மையில்லாததாலும், நாளுக்கு நாள் க்ஷீணித்து வருகின்றனர்.

பண்ணையாட்கள், விவசாயக் கூலிகள் இவர்கள் நிலைமை இன்னும் பரிதாபகரமானது. காலை 5 மணிக்கெழுந்து பகல் முழுதும் உழைத்தாலும், இவர்கள் தரித்திரம் விடிவதில்லை. மூன்று பைசாவுக்கு சீமையெண்ணெய் வாங்கி விளக்கேற்றிக் கொள்ளவும் வகையின்றி, அந்திப் பொழுதின் மங்கிய வெளிச்சத்தில் கஞ்சி குடித்து விட்டுப் பெண்டு பிள்ளைகளை விட்டு பண்ணாடியின் தோட்டத்துக் களத்திலும் பட்டிப் புழுதியிலும், பட்டி நாயுடன் படுத்துக் காவல் காக்க வேண்டியது பண்ணையாளின் வாழ்க்கை. பண்ணைகளில் சேராது, கண்ட கூலிக்குப் போகும் கூலியின் நிலை கொஞ்சம் மேலானது என்றாலும், இவனுக்கு வருஷ முழுவதும் கூலி கிடைப்பதில்லை. கூலி தேடிப் பத்து மைல் பதினைந்து மைல்களுக்கப்பாலுள்ள பட்டணங்களுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. இவன் மனைவி, ஒரு சுமை புல்லோ, விறகோ சுமந்து வந்து பட்டணத்தில் ஓரணா, இரண்டணாவுக்கு விற்று, உப்புப்புளி வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டியவளாக இருக்கிறாள். கிராமங்களிலிருந்து காய்கறி, தயிர், பால் முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து பட்டணங்களில் விற்று ஜீவனம் செய்பவர்கள், பட்டணங்களை யடுத்துள்ள சுற்றுக்கிராமங்களில் வசிப்பவர்களில் பெரும்பாலானவராயிருக்கின்றனர். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ள குடியானவர்கள், பண்ணையாட்கள், கூலிகள் முதலியவர்களின் வாழ்க்கை நிலை இவ்வாறிருக்கும் போது, இவ்விதக் கிராம வாழ்க்கைக்குப் போவதன் மூலம் நமக்குக் கதி மோட்சம் ஏற்படும் என்று சொல்வது எவ்வளவு வஞ்சகம்!! எவ்வளவு புரட்டு!!!

பட்டண வாழ்க்கையின் சிறப்பு.

கிராமங்களில் என்னென்ன குறைகளும் கொடுமைகளும் இருக்கின்றனவோ, அவைகளில் ஒன்றும் பட்டணங்களில் இல்லை.

1. ஜாதிக் கட்டுப்பாட்டின் கொடுமைகள் இல்லை. தனி மனிதன் சுதந்திரத்திற்கும், உரிமைக்கும் கிராமங்களில் உள்ள தடைகள் பட்டணங்களில் இல்லை.

2. படிப்புக்கும், வைத்திய உதவிக்கும் வசதிகள் இருக்கின்றன.

3. தொழில் முயற்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் விரிந்த வசதியும், ஆதரவும் பட்டணங்களில் போல் கிராமங்களில் இல்லை.

4. அறிவு வளர்ச்சிக்கும், இன்ப நுகர்ச்சிக்கும் ஏற்ற வசதிகளும் சாதனங்களும் இருக்கின்றன.

5. உழைப்புக்குத் தக்க கூலி கிடைக்கிறது.

6. அறிவின் திறமைக்குத் தக்கபடி உயர்வடைய வசதிகள் அதிகம்.

7. எக்காரியத்துக்கும் எவனும் போட்டி போடலாம்.

மேற்கூறியபடி, சில கஷ்டங்கள் இன்மையும், பல சௌகரியங்கள் உண்மையும், பட்டணவாசத்தை மேன்மையுள்ளதாகவும், யாவரும் விரும்பத் தக்கதாகவும் செய்கின்றன. வாழ்க்கையில் முன்னேற்ற மடைய விரும்பும் ஒவ்வொருவனும், பெரிய பட்டணங்களில் தங்கி வாழவே விரும்புகிறான். நூறு காந்திகள் கூடிப் பிரசாரம் செய்த போதிலும், இவ்வுலக சுக போகங்களை விரும்புகிறவனையும், இன்பவாழ்க்கையின் ருசியறிந்தவனையும், அறிவை வளர்க்க விரும்புபவனையும், கிராமத்திற்குப் போகச் செய்ய முடியாது. ''கிராமத்திற்குப் போ'' என்று உபதேசம் செய்கிறவன் எவனும் தன்னைப் பொறுத்த மட்டில் கிராமத்திற்குப் போய், பட்டிக்காட்டானாக, மங்கி, மழுங்கிப் போகச் சம்மதிக்கிறதில்லை. பிறர்க்கு மட்டும் உபதேசம் செய்ய முன் வருகிறான். காரணம் சுயநலம், பயம் பட்டிக்காட்டான் பட்டணத்திற்கு வந்து நாகரிக வாழ்க்கை

யின் ருசியறிந்து விட்டால், பிறகு அவன் திரும்பவும் பட்டிக் காட்டிற்குப் போய் வாழ விரும்ப மாட்டான். காட்டுப்புற வாசிகளை இது வரை ஏமாற்றி வாழ்ந்து வந்த படித்த பட்டண வாசிகளின் சுகஜீவன வாழ்க்கைக்கு ஆபத்து வந்து விடும். ஏமாற்றப்படக் கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தால், ஏமாற்றுகிறவர் வருத்தப்படுவது இயற்கை. எல்லோரும் நாகரிக வாழ்க்கைக்குப் போட்டி போட்டால் அவசியமான உணவுப் பொருள்களையும், உடைத்தாதுப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்ய ஆட்கள் இல்லாமற் போய் விடும் என்ற பயமும் சிலருக்கிருக்கலாம்.

ஆனால், இந்த பயம் ஆதாரமற்றது. உழவன் வயற்புறத்தில், சேற்றிலும், வறுமையிலும் வசிக்க வேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. நகரங்களிலிருந்து கொண்டு நாகரிக வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு, இப்போது செய்வதை விடச் சிறப்பாக விவசாயம் செய்ய முடியும்.

ருசியறியாப் பூனைகள்.

பாலுக்குச்சர்க்கரை போத வில்லையென்பவனுக்கும், கூழுக்கு உப்பில்லை என்பவனுக்கும் உள்ள துக்கம் ஒரே தன்மையானது என்று சில பெரியோர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் நாம் ஒப்புக் கொள்வதில்லை, அகில மெல்லாம் பிடித்து ஆகாயத்தையும் ஆட்கொள்ள முயற்சிக்கும் மேற்கத்தியவர் வருத்தமும், மண்ணிற் புழுவாய்க்கிடந்து வயிற்றுக்குணவில்லையென்று அழுகின்ற நம் நாட்டவர் துக்கமும் ஒரே தன்மையது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாதவன், சேறும் குப்பையும் நிறைந்த அழுக்குக் குட்டையைக் கண்டு பேரானந்தம் அடையலாம். ஏழ்மையின் இன்றியமையாப் பலஜோலிகளையும் விட்டு, ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக ஊர்ப் பொதுக் கிணற்றருகில் காத்துக்கிடந்து உயர்ஜாதிக்காரி யொருத்தி மனமிளகி ஒரு குடம் ஊற்றியதற்காக வாயார வாழ்த்திச் செல்லும் ஆதிதிராவிட சகோதரியின் திருப்திக்கும், பசியின் கொடுமையால் வைக்கோலையும் விரும்பிப் புசிக்கும் குதிரையின் திருப்திக்கும் வித்தியாசமென்ன? வேண்டுமென்றே மனிதப்பிறவியின் உயர்இலட்சியங்களையும், உரிமைகளையும் பறிமுதல் செய்து, மனிதனை மிருகத்தினும் கீழாக்கி வைத்துக் கொண்டு, எளிய வாழ்க்கையில் அவன் திருப்தியடைகிறான் என்று சொல்வதும், எளிய வாழ்க்கையே

அவனுக்குப் பொருத்தமானது என்று உபதேசிப்பதும் யோக்கியமும் நியாயமும் ஆகுமா? ருசி யறியாத பூனை உரி உரியாய்த் தாண்டாது. தென்னாலிராமன் பூனை பாலைக் கண்டால் பயந்து ஓட்டம் பிடித்தது வாஸ்தவம். அதனாலேயே, பூனைகளுக்கெல்லாம் பால் ஆகாதென்று தீர்மானிப்பது நியாயமாகுமா? பாலின் ருசியையறிந்த பூனை, உரியில் பால் இருப்பதைத் தெரிந்து, பாலைக்குடிக்க முயலும் போது நாம் அதைத் தடுப்பது, பாலைப்பூனை குடிக்கக் கூடாது, நமக்கு வேண்டும் என்ற சுயநலத்தாலல்லவா? பூனை பால் குடிக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைத்தால், அதற்குச் சிறிது ருசி காட்ட வேண்டும். தென்னாலி ராமனைப்போல சூடு போடக் கூடாது. பாமரர் நாகரிக வாழ்க்கை நடத்தவேண்டுமாயின், நாகரிக வாழ்க்கையின் சுகத்தை அவர்கள் ருசியறிய வேண்டும்.

மூடுமந்திர மகிமை.

பிரஞ்சு தேசத்தில் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு முன், புரட்சிக்காரர்கள் இரகசியமாகக் கூடித்தங்கள் காரியாதிகளை நடத்தி வந்தனர். ஒரு சமயம், காட்டுப் புறத்தில் கல் உடைத்து வாழும் ஒரு பாமரனைப் பாரிஸ் நகரத்திற்குப் புரட்சிக்காரர் கூட்டத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டு வர நேர்ந்தது. குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தைக் குறித்து அப்பாமரன் விசாரிக்கப்பட்ட பின் அவனைத் திரும்பவும் காட்டுப்புறத்தில் உள்ள அவன் கிராமத்திற்கு இரகசியமாகவே அனுப்பிவிடத் தீர்மானித்தார்கள். அப்போது அப்பாமரன், புரட்சிக்காரர்களிடம், தான் இன்னும் இரண்டுமூன்று நாட்கள் பாரீஸில் தங்கி அதன் காட்சிகளைக் காண விரும்புவதாகவும், மூன்றா நாள் நடைபெறப் போகும் அரசன் நகரப்பிரவேசக் காட்சியைக் காண விரும்புவதாகவும் அவர்களிடம் தெரிவித்தான. புரட்சிக்காரரில் ஒருவர், அப்பேதைக் கூலியின் ஆசையைத் தீர்த்து வைப்பதாகவும், தானே அவனை அம்மூன்று நாட்களும் வைத்துப் போஷிப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டார். அப்போது மற்ற புரட்சிக்காரர் ஆக்ஷேபித்தனர். "இவன் ஒரு பாமரன். அரசனைப்பார்க்க ஆசைப்படுகிறான, அரசனும், பிரபுக்களும், அழகிய பெண்களும் அலங்காரமாக ஊர்வலமவருவதை இவன் கண்டால் மதி மயங்கி விடுவான். ஏதாவது உளறிக்கொட்டி நம்மைக் காட்டிக்கொடுத்தாலும் கொடுத்துவிடுவான். இவனை இங்கே வைத்திருப்பது ஆபத்தானது" என்று சிலர் சொன்

னார்கள். ஆனால் முதலில் ஒப்புக்கொண்ட புரட்சிக்காரர் சொன்னார்.

“நாய் முயலைப் பிடிக்கவேண்டுமானால், முதலில் அதற்கு முயலைக்காட்டி, ரத்தச் சுவையும் ஊட்டி, பின் உசுப்படுத்தியும் விட வேண்டும். அப்புறம் அது, தானே சென்று நாம் காட்டிய பொருளை வீழ்த்தி நம் காலடியில் சேர்க்கும். இம்மனிதன் நீங்கள் நினைக்கிற படி அவ்வளவு முட்டாளும் அல்ல. நம்மைக்காட்டிக்கொடுத்து விடுவான் என்று நீங்கள் பயப்பட வேண்டியதில்லை. வாயைத்திறந்தால், நமக்கு முன் இவனும் தூக்கு மேடையேறவேண்டுமென்பதை இவன் அறியாதவனல்ல. ஆகையால் இவனைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். என் வசம் ஒப்புவித்து விடுங்கள்.” என்று சமாதானஞ் சொல்லி அப்பாமரனை தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று பாரிஸ்நகரின் அற்புத அலங்காரங்களையும், நாகரிக வாழ்க்கையின் போக போக்கியங்களையும் இரண்டு நாள் சுற்றிக் காண்பித்து, மூன்றாம் நாள் அரசனும் அரசியும் நகர்ப்பிரவேசம் செய்யும் காட்சியையும் காண்பிக்க வேண்டி, அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் ஊர்வலம் வரும் பாதையோரத்தில் மேடான இடத்தில் வேடிக்கை பார்க்கக் கூடியுள்ள ஜனங்களுடன் நிறுத்தி, அரசர் பவனி வருவதைப் பார்க்கச் செய்தார். மின்னுகின்ற அங்கி தரித்த ராணுவ வீரர்களும், குதிரை வீரர்களும் முறுக்கிய மீசைகளுடனும் உருவிய கத்திகளுடனும் சென்றனர். கில்ட் பூசிய கோச் வண்டிகளில் அலங்கார உடை தரித்த அழகிகளும், பிரபுக்களும், கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பேசிச் சென்றனர். ஜனங்கள் தங்கள் கஷ்டங்களை யெல்லாம் மறந்து சந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தனர். நமது கூலிக்காரக் கோத்தனும், கண் குளிரக் கண்டு களித்தான். திறந்த கோச் வண்டியில் அரசனும், அரசியும் தோன்றியவுடன் எல்லோரும் “கடவுள் அரசனைக் காக்க. அரசி நீடூழி வாழ்க” என்று பெருத்த ஆரவாரஞ் செய்தனர். இந்த ஆரவாரத்தில் மெய் மறந்து சந்தோஷங் கொண்ட நாட்டுப் புறத்தான், கூடச் சேர்ந்து, “அரசன் வாழ்க, அரசி வாழ்க, அரசனும் அரசியும் என்றென்றும் வாழ்க. பிரபுக்கள் வாழ்க, சேனா வீரர்கள் வாழ்க, எல்லோரும் வாழ்க” என்று உறக்கக்கூவிக் கொண்டு கூத்தாடினான். அப்போது அவன் பக்கத்திலிருந்த புரட்சிக்கார நண்பர், புன்னகை செய்து, மெதுவாய் அவன் தோளைப் பற்றி அசைத்து “தம்பி அரசன் போய் விட்டான் நாம் வீட்டுக்குப் போகலாம்

வர" என்று சாந்தமாகச் சொன்னார். கோத்தன் தன்னுடைய மித மிஞ்சிய உற்சாகத்தில் தன் நிலைமையை மறந்து கூத்தாடியதற்காகப் பெரிதும் வெட்கமடைந்தவனாய் "ஐயா மன்னிக்க வேண்டும். நான் மதி மயங்கிப் போனேன். இனி மேல் ஜாக்கிரதையாக நடந்து கொள்வேன்" என்று பணிவுடன் சொன்னான். அதற்கு அப்புரட்சிக்காரர் "நண்பா, நீ வெட்கப்படவேண்டியதில்லை. உன்னிலும் மேலான அறிவாளிகள் பலர் இம்மாதிரி ஆடம்பரங்களில் மயங்கிவிடுகிறார்கள். நீ மயங்கியதில் ஆச்சரியமில்லை. அரசனையும் பிரபுக்களையும் வாழ்த்துவதற்கு உன்னைப் போன்ற ஆவேசங் கொண்ட பாமரர் கூட்டம் இருப்பது, எங்களுக்கும் அனுகூலமே"

கோத்தன்:—"என்னைப் போன்றவர் இருப்பது உங்களுக்கெப்படி அனுகூலம்?"

புரட்சிக்காரர்:—"உங்கள் கூப்பாட்டைக் கண்டு, இது என்றென்றைக்கும் சாஸ்வதமென்றும், உண்மையிலேயே ஜனங்கள் கஷ்டமின்றிச் சந்தோஷப் படுகிறார்களென்றும், இவர்கள் நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தங்களுடைய அக்கிரம வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு உங்கள் கூச்சல் இவர்களைத் தூண்டுகிறது. இப்பேதைகள் தங்கள் அந்திய காலம் சமீபத்தில் இருக்கிறதென்பதை உணர்ந்து கொள்ளாமற் போவதற்கும் உங்கள் ஆரவாரம் துணை செய்கிறது. ஆகையால் நீ வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. இப்போது நான் கேட்பதற்குப் பதில் சொல்.

அழகாகச் சிங்காரிக்கப் பட்ட பல பொம்மைகளை உன் முன்னால் வைத்து அவற்றில் உனக்கிஷ்டமானதை எடுத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னால், நீ எதை எடுப்பாய்? எல்லாவற்றிலும் அதிக அழகுள்ளதும், அதிக அலங்காரம் செய்யப் பட்டிருப்பதையும் அல்லவா?

கோத்தன்:-ஆம் அதிக அழகும் அலங்காரமும் உள்ளதைத்தான் எடுப்பேன்.

புரட்சிக்காரர்:-பல வர்ணங்கள் கொண்ட தோகைகளையுடைய பறவைகள் சிலவற்றை அவற்றின் கால்களைப் பிணைத்து, உன் முன் வைத்து உனக்கிஷ்டமான இறகுகளைப் பிடுங்கிக் கொள்ளும் படி சொன்னால், எந்தப்பட்சியின் இறகு

களை விரும்புவாய்? காக்கையின் இறகையா, கொக்கின் இறகையா, மயிலின் தோகையையா?

கொத்தன்:-மயிலின் தோகையைத் தான்.

புரட்சிக்காரர்:—சரி. இன்று, அலங்கரிக்கப்பட்ட பல பொம்மைகளையும், கண்ணைக் கவரும் தோகைகளையுடைய மயில்களையும் நீ பார்த்தாய். காலம் வரும் போது இன்று நீ கண்ட காட்சி பயன்படும். மனதைக் கவரும் எதிலும் ஊக்கத்துடன் கலந்து கொள்ளும் மனப்பான்மை உனக்கிருப்பதை நான் கண்டு கொண்டேன். இன்று அரசனை வாழ்த்திய நீ நாளை அரசனை வெறுத்து ஒழிக்கும் கூட்டத்திலும் இதே ஆர்வத்துடன் கலந்து கொள்வாய் என்று எனக்குத்தெரியும்'' என்று சொல்லிக் கொண்டே அப் பட்டிக் காட்டுக்கொத்தனை அழைத்துச் சென்றார்.

பட்டிக்காட்டுப் பாமரரைப் பட்டணவாசம் செய்யும் பணக்காரர் மீதும், உயர் ஜாதிக்காரர் மீதும் உசுப்படுத்தி விடும் புரட்சிக்காரர் இன்று தமிழ் நாட்டில் இல்லை. ஆனால் பணக்காரருக்கும் உயர்ஜாதிக்காரருக்கும் காவலாளியாக விளங்கும் காந்தியாரின் காங்கிரஸும், தீண்டாமை விலக்குக் கமிட்டியும், இவ்வேலையைத் தாங்கள் அறியாமலே செய்து வருவது ஆச்சரியமல்லவா? மேடைகளில் சமத்துவ கீதங்கள் பாடி, சமத்துவம் பேசி, வாய்ச்சேவை செய்து வந்த தன் பலனாகக் காங்கிரஸ் கும்பலில் உள்ள பாமரர் மனத்தில் புதுப்புது உணர்ச்சிகள் எதிர்பாராவண்ணம் முளைத்து வேரூன்றிவிட்டன. காங்கிரஸ் மயில்களையும், அன்னங்களையும் மேடைக்கூட்டங்களில் கண்ட பாமரன் அவற்றின் தோகைமேல் மோகங்கொண்டு விட்டான். ''உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டுகளித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்'' என்று தினமும் கொட்டை கொட்டையாய் மேல் வரிச்சட்டம் போட்டுக்கொண்டு வெளிவரும் தேசியப்பத்திரிக்கைகளைப் படிக்கும் பாமரன் யோசிக்க ஆரம்பித்து விட்டான். ஆதிதிராவிட சகோதரர்கள் இழிவுக்குத் தலைகுனிய மாட்டேன் என்கின்றனர். பூனை பாலின் ருசியறிந்து கொண்டது, நாய் ரத்தச்சுவை கொண்டு விட்டது. இனிமேல் பூனையைப் பாலிலிருந்தும் நாயை முயலிலிருந்தும் பிரித்து வைப்பது முடிகிற காரியமல்ல. வெள்ளாளன், பாலைக்குடித்து

ருசியறிந்து விட்டால், பாலைக்கொடுக்க ஒப்ப மாட்டான் என்று தனக்குத் தேவையில்லாத காலத்திற் கூட "வெள்ளாளன் பாலைப்பிடுங்கி பேயியில் ஊற்று" என்ற சாணக்கிய தர்மம் இனி நடக்காது. ஆலைமலை நீலகிரிக்கோ, கண்டி கொளும்புக்கோ, பினாங்கு சிங்கப்பூருக்கோ போய்ச் சிறிது பொருள் சேர்த்துக்கொண்டு வந்து, நாகரிக வாழ்க்கையின் ருசியையும் அறிந்துள்ள பறையன் தன் ஊருக்குத்திரும்பி வந்தவுடன், அவனைப் பழையபடி, பழைய சோற்றுத் தண்ணீர்க்கும், பாலைக்கம்புக்கும் நாள் முழுதும் பாடுபடும்படி செய்ய எந்தக் கவுண்டனாலும் இக்காலத்தில் முடியாது. நாகரிக வாழ்க்கையின் ருசியறிந்தவன், அநாகரிக வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப மாட்டான். இவனைப் பார்த்து இவன் சுற்றமும் சமூகமும் முன்னேற முயல்கிறது. காலச் சக்கரத்தின் வேகத்தால் நாகரிக வாழ்க்கை இவ்விதம் நாட்டுப் புறங்களிலெல்லாம் பரவும் போது, கிராமப்புனருத்தாரணம் கிராம நிர்மாணம் செய்வது என்று சொல்லிக்கொண்டு, அநாகரிக வாழ்க்கைக்கு மக்களைத் தூண்டி எளிய வாழ்க்கையை ஏற்கும் படி பிரசாரம் செய்வது நலம் தரும் காரியமாகுமா?

வருங்காலம்.

வருங்கால வாழ்வில், கிராமங்களுக்கு இடமே இல்லை. பெரியவர்கள் சம்பாதித்த தென்று, ஓட்டைக் குச்சுகளைக் காப்பாற்றுவது பேதமை. பழைய மண் சுவரின் மேல் மச்சுக் கட்டுவதும் முடியாத காரியம். பழைய குச்சுகளைத் தரை மட்ட மாக்கி விட்டுப் புதிய மாளிகைகளுக்கு அஸ்திவாரம் போடவேண்டும். யார் என்ன முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட போதிலும், கிராமங்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் நசித்து ஒழிந்து போவது நிச்சயம். பெரிய நகரங்கள் தான் எங்கும் பெருகும்.

ருஷியாவைப் பார்.

புரட்சிக்குப் பின் ருஷியாவில் ஏற்பட்ட மகத்தான மாறுதல்களில மிக முக்கியமானது, நாட்டுப்புற வாழ்க்கையை ஒழித்து நாடெங்கும் நகர வாழ்க்கையை ஏற்படுத்தியிருப்பதும். இலட்சம் இரண்டு லட்சம ஜனங்கள வசிக்கக்கூடிய பெரிய பட்டணங்களை காட்டின் பலபாகங்களில் நிர்மாணித்து, அவ்வப் பிரதேசத்தின் வசதிகளுக்கேற்ற இயந்திர சாலைகளையும் ஏற்படுத்தி, சுற்றுப் பக்கத்தில் குக்கிராமத்தில் வசித்து

வந்த மக்களையெல்லாம் நகரங்களில் குடியேற்றி, இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு தொழில் செய்யவும், நாகரிக வாழ்வின் நன்மைகளைப் பெறவும் செய்திருக்கின்றனர். இதன் பலனாக 100க்கு பத்து பேர் கூட படிக்காதிருந்த நாட்டில் 10 வருஷங்களில் 100க்கு 99 பெயர் படித்தவர்களாகவும், அதற்கேற்ப வாழ்க்கை நிலைமை எல்லாத் துறைகளிலும் உயரவும் முடிந்தது. கூட்டுப் பண்ணைகளில், இயந்திரக் கருவிகளைக் கொண்டு விவசாயம் செய்யப்படுவதன் மூலம் முன் இருந்ததை விடப் பத்து மடங்கு அதிகமான உணவுப்பொருள்களும், மற்ற பொருள்களும் விளைவிக்கப் பட்டு மக்களுக்குப் பஞ்சம், பசி யென்பது மறந்து போய்விட்டது. இயந்திர வாகனங்கள் ஏராளமாக இருப்பதால், 10, 15 மைல்களுக்கப்பால் உள்ள பண்ணைகளுக்குச் சிறிதும் கஷ்டமில்லாமற் போய் வேலை செய்து விட்டு மாலையில் நகரங்களுக்குத் திரும்பி வந்து நாகரிக வாழ்க்கையின் சகல சௌகரியங்களையும் அனுபவிக்கின்றனர். உழவன் மண்ணைக் கவ்விக் கொண்டு காத்துக்கிடக்கும் அநாகரிக நிலை மாறி விட்டது.

இயந்திர சகாப்தம்

விஞ்ஞானத்தின் வெற்றிக் கொடியை ஏந்திச் செல்லும் இயந்திர யுகத்தின் சக்தியை எதிர்க்க யாரால் முடியும்? மனித சமூகத்திற்கு விஞ்ஞானம் அளித்துள்ள நன்மைகள் அளவிறந்தன. இயந்திரங்களால் மனிதன் அடையும் சௌகரியங்கள் எண்ணிறந்தன. சுருக்கச் சொல்லின், முன் யுகங்களில் அரசன் முதலான ஒரு சிலர் அனுபவித்து வந்த சுகங்களை இன்று பாமரர் பலரும் எளிதில் அனுபவிக்க முடிகிறது. ஆனால்விஞ்ஞான வளர்ச்சி சிறந்தோங்கும் மேற்கு நாடுகளில் இப்போது வேலையில்லாத்திண்டாட்டமபொருளாதாரநெருக்கடி முதலிய கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன வென்றும், இயந்திரப் பெருக்கத்தினால் க்ஷேமம் இல்லை என்றும் சிலர் சொல்லக்கூடும். இவர்கள் மேற்கு நாடுகள் தற்போது அனுபவிப்பதாகச் சொல்லப்படும் கஷ்டங்களின் தன்மையையும் அதன் மூலகாரணத்தையும் சரியாக அறிந்து கொள்ள வில்லை என்று தான் நாம் சொல்லுவோம். இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்காவிலும் உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தாலும், பொருளாதார நெருக்கடியாலும் அந்நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டம் நம் நாட்டிற்போல் வயிற்றுக்கில்லாத பட்டினிக் கஷ்டமலல, கூழுக்கு உப்பு

இல்லை என்ற துக்கமல்ல. பாலுக்குச் சர்க்கரை போதவில்லை! என்ற கஷ்டந்தான். அதுவும் சிலருக்குத்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ஏற்பட்டுள்ள இந்தச் சிறு கஷ்டமும், அந்நாட்டில் பழைய காலத்திலிருந்து வரும் சில பொருளாதாரக் கொள்கைகளினால் ஏற்பட்டனவே யன்றி வேறு காரணங்களினாலன்று. இயந்திர காலத்திற்குத் தக்கபடி இங்கிலாந்திலும், அமெரிக்கா முதலிய தனி உடைமை நாடுகளிலும், அந்நாடுகளின் சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் போதுமான அளவுமாறுதல்கள் செய்துகொள்ளாததனாலேயே, மேற்கூறிய கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இயந்திர காலத்திற்கேற்ற வகையில், சமூக, பொருளாதாரக் கொள்கைகளை வகுத்துக் கொண்டிருக்கும் ருஷியாவில் இவ்விதத் துன்பங்கள் தோன்றவில்லை விஞ்ஞான வளர்ச்சியினாலும் இயந்திரப் பெருக்கத்தாலும் அந்நாட்டில் இன்பமேயன்றித் துன்பமில்லை. ஆகையால் ஆராய்ந்தறியாமலும், நாடுகளின் வேறுபட்ட நிலைமைகளை ஒப்பிட்டுப்பாராமலும், இயந்திரங்களையும், விஞ்ஞானத்தையும் குறைகூறுவது புத்திசாலித்தனமாகாது.

செல்வநிலை யென்பது, வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் நேரமும் குறைந்து, ஓய்வுக்கும் கலைப்பயிற்சிக்கும், இன்ப நுகர்ச்சிக்கும வசதியும் நேரமும் மிகுந்துள்ள நிலைமையாகும். நாள் முழுதும் வேலைசெய்ய வேண்டிய நிலை அடிமை நிலை. ஏழ்மை நிலை. அநாகரீக நிலை. குறிப்பிட்ட சிறிது நேரம் மட்டும் உழைத்து அதன் பயனாகத் தனக்கு வேண்டிய அனைத்தையும் அடையும் நிலைமை, நாகரிக நிலை. எஜமான் நிலை. விஞ்ஞானமும், இயந்திரமும், மனிதனை இவ்வுலகின் எஜமானனாக்குகின்றன. ஆகையால் பழமையான நம் நாட்டில் விஞ்ஞானம் வளரவும் இயந்திரங்கள் பெருகவும் முயற்சிப்பது அறிவுடைமையாகும்.

பட்டிக்காட்டுமுட்டாளும், காட்டுப்புறத்துக்காட்டுமிராண்டியும் முன்னேற்றமடைய ஒரே மார்க்கந்தான் உண்டு. இவர்கள் எல்லோரும் பட்டண வாசம் செய்ய வேண்டும். கிராம வாழ்க்கையை விட்டு நாகரிக நகர வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும்.

இன்று கிராமவாசிகளுக்கு வேண்டியதென்ன? இவர்களிடை எவ்வித பிரசாரம் தேவை? என்று பார்ப்போமானால், இந்நாட்டு மக்களிடை தொன்று தொட்டிருந்து வரும் "கற்குணங்கள்" எனப்படும் அடிமைக் குணங்களும், பழக்க

வழக்கங்கள் எனப்படும் பைத்தியக்காரத் தன்மைகளும் ஒழிய வேண்டும். மேல் நாட்டவர்களிடம் இருக்கும் ‘துர்க்குணங்கள்’ எனப்படும் சுதந்தர புத்தியும், உலோகாயத குணங்களும் ஏற்பட வேண்டும். வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம் என்று இவ்வுலக வாழ்வை இழிவு செய்யும் ஞானம் கூடாது. உள்ளது போதும் என்று எளிதில் வரும் திருப்தியும், தம்மின் மெலியாரைப் பார்த்து, தங்கள் செல்வம் எவ்வளவோ பெரிது என்று எண்ணியடையும் மகிழ்ச்சியும், முயற்சியைக் கொல்லும் கொடிய நற்குணங்களாதலால் கைவிடப் பட வேண்டும். மூட நம்பிக்கையால் ஏற்படும் பக்தியும், பக்திப் பெருக்கால் வரும் பயமும் மக்களை விட்டு ஓட்டப்பட வேண்டும். தன் சொந்த உரிமைகளைப் போற்றாத ஆண்மையற்ற சாந்தம் கூடாது. நம்முடைய கிராம ஜனங்களுக்குத் தங்கள் எளிய வாழ்க்கையில் அதிருப்தி வேண்டும். தங்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொள்ள ஆசை வேண்டும். தங்கள் முன்னேற்றத்துக்குள்ள தடைகளை உடைத்தெறிய தைரியம் வேண்டும். தாங்கள் யாருக்கும் தாழ்ந்தவர் அல்ல என்னும் தன்மதிப்புணர்ச்சி வேண்டும். இவ்வாறு தைரியமாகப் பிரசாரம் செய்யும் கிராம சேவகர்களே இப்போது தேவை. யானை பிடிக்க எண்ணி வேட்டைக்குப் போனவன் யானையே கொண்டு வருவான். குருவி வேட்டைக்குப் போனவன் வெறும் கையாகவும் வருவான். ரொம்ப அதிர்ஷ்டமிருந்தாற்கூடக் குருவிக்கு மேல் ஒன்றும் கொண்டு வர மாட்டான்.

“மதசம்மந்தமாகவோ, இராஜீயசம்மந்தமாகவோ, சமூக சம்மந்தமாகவோ, மற்றும் வேறுஎந்த சம்மந்தமாகவானாலும் சுதந்திரப் பிரசாரம் செய்ய முற்பட்டால், அதில் முதலாவதாக மனித சுதந்திரம் கொஞ்சமாவது வெளிப்படவேண்டும்”

லாலா லஜபதி.

குறளிலும் பார்ப்பனக் குறும்பா?

தமிழ் நிலையுணர்ந்த பெரியார்களே!

தமிழ் நாடும், சிறப்பாக உலகமும் உயர்வடைய வேண்டு மாயின், எங்கும் "தமிழ் மொழி' அதன் மெய்த்தத்துவத் தோடு போதிக்கப்படல் வேண்டும். அதற்காக எங்கணும் "மெய்க் கல்விக் கழகங்கள்" ஏற்படல் வேண்டும். அங்கு கண்டிப்பாக மேல்தர நிலைக்குரிய "தொல்காப்பிய இலக்கண மும்" மெய்ச்சைவத்தையுணர்த்தி உயிர்கள் யாவற்றிற்குமே தொண்டாற்றப்புகட்டும் தமிழ மறையாம் 'திருக்குறள் இலக் கியமும்' போதிக்கப்பட்டாலொழிய மெய்யொளி தெளிவு காண்டலியலவேயியலா என்பார்கள். அப்படிப்பட்ட இரு புத்தகங்களிலும் எக்காலத்திலோ ஆரியர்களால் சிற்சில குறிப் பிட்ட இடங்களில், சில சொற்களும், எழுத்துக்களும், பொரு ளும் திருத்தியும் மாற்றப்பெற்றும் உள்ளதென வெளிக்காட் டப் புகுமடியவனின் திருக்குறள் ஐய வினாக்களை மட்டும் அறிவித்துக்கொள்ளுகின்றனன். ஆகவே, பொருளறிந்த பெரி யார்கள் இவ்வைய வினாக்களுக்கு விடை பகர்வார்களாக!

1. "ஐந்தவித்தானாற்றல் அகல் விசும்புளார் கோமா, னிந்திரனே சாலுங்கரி" இதில் "இந்திரன் சாட்சி" தமிழ் மொழி தத்துவத்திற்குப் பொருந்துமா? பொருந்துமானால் தெளிவாய் விளக்குக! பொருந்தாதெனின் அச்சொல்லிற்குப் பதில் எச்சொல் பொருந்தும்? மேலும் வள்ளுவப் பெருமான் 1330 குறள்களிலும், 'வாய்மை, கற்பு, ஊக்கம்" முதலிய அரும் பொருள்களுக்கு உதாரணத்தை கூறத்தெரியாமலா இரண்டே குறள்களில் மட்டும் ஆரியக்கதைகளைக் கூறியுள் ளார்? இஃததன் உண்மையைப்பரமனே அறிவன்.

2. "மடியிலா மன்னவனெய்து மடியளந்தான், தாஅய தெல்லாமொருங்கு" இதில் "அடியளந்தான்" என்பதுமூவரில் (திரிமூர்த்தி) ஒருவர். (மடியிலாது) செறி முறை ஒழுக்

கள் குன்றாது தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்காத்து அறக்கடவுளை வணங்கும் ஓர் உத்தம சத்திய அரசனுக்கு கிடைக்க வேண்டிய பாக்கியம் மூன்றிலொன்று தானா கிட்டும்? இல்லவே இல்லை; இது படுமோசம். ஆகவே இதையும் மேற்குறிப்பிட்டபடி விளக்குக.

3. தவப் பெரியார் காமத்துப்பாலில் கூட ஒரு கொச்சைப்பதமும் பச்சையாகக்கூறாதவர் "கல்லாதான் சொற்காமுறுதல்" என்ற குறளில் மட்டுமா கொச்சைப்பதம் பகன்றிருப்பார்? இது சுத்த இழிவேயாகும். ஆகவே இதனை முன்போல் தெளிவாய் விளக்குக!

4. "மறப்பினு மோத்துக்கொளலாகும் பார்ப்பான்பிறப் பொழுக்கம் குன்றக்கெடும்" இதில் "பார்ப்பான்"

5. "பொய்மையும் வாய்மையிடத்த புரைதீர்ந்த, நன்மைபயக்குமெனின்" இதில் "பொய்மை"

6. "அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய், நின்றது மன்னவன் கோல்" இதில் "அந்தணர்"

7. "ஆபயன்குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர், காவலன்காவானெனின்" "இதில்" "அறுதொழிலோர்"

8. "ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்று, சூழினுந் தான் முந்துறும்" இதில் "ஊழ்"

9. "மேற் பிறந்தாராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப் பிறந்தும், கற்றாரனைத்திலர் பாடு" இதில் 'மேல்' 'கீழ்'

10. "இருமை வகைதெரிந்தீண்டறம்பூண்டார்,பெருமை பிறங்கிற்றுலகு" இதில் "இருமை"

11. "வகுத்தான் வகுத்தவகை யல்லாற்கோடி, தொகுத்தார்க்குந் துய்த்தலரிது" இதில் "வகுத்தான், வகுத்தவகை, தொகுததார்"

12. "பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேமென்பர் விருந்தோம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்" இதில் "வேள்வி"

13. "செவியுணவிற் கேள்வியுடையார், அவியுணவினான் றாரோடொப்பர்" இதில் "அவியுணவு"

14. "நல்லாறெனினுங் கொளறீது மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று" இதில் "மேலுலகம்"

15, "அகரமுதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே யுலகு" இதில் பூராவிற்கும்.

இவைகளில் 4 முதல் 15 வரையுள்ள குறள்களில் குறிப்பிட்டுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் மட்டும் முதன் மூன்றைப் போலவே தெளிவாய் விளக்குக!

16. "அழுக்கற்றகன் றாருமில்லை அஃதிலார், பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாருமில்" இதில் "க" சரியா? சரியானால் பொருள் பொருந்துமா? இல்லையானால் எந்த எழுத்து இருத்தல் வேண்டும்?

17. "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கறானென்றாங், கைம்புலத்தாறோம்பறலை" இதில் "தென்புலத்தார்" என்பதின் மெய்ப்பொருளென்னை? தெளிவாய் விளக்குக.

குறிப்பு:-திருக்குறள் "தமிழ் மறையாகத் தமிழ் மொழியிலேயேயிருப்பதால், மேற் கூறிய ஐய வினாக்களுக்கு விடை பகர்வோர், 1. 'தமிழ்மொழி நுட்பம்' 2. 'தொலகாப்பியம்' 3. 'திருக்குறளின் முன் பின் குறள் வெண்பாக்கள்' முதலியவற்றின் ஆதாரங்களைக் கொண்டு மட்டும் தெளிவுபடுத்துதல் வேண்டும். மற்றேனையாவும் கிஞ்சிற்று மிதற்குப் பொருந்தாதென்பதுறுதி.

கா. மு. கி.

"சென்னை மாகாணத்திலுள்ள கோவில்களினுடைய பூஜை, உற்சவம் முதலிய கடை முறைகள் நம்மை சமூகவீழ்ச்சி என்னும் நரகத்திற்கே கூட்டிச் செல்கிறதென்பது எனக்குப் புலப்பட்டு விட்டது"

லாலா லஜபதி.

"பகுத்தறிவு"

பகுத்தறிவு பத்திரிகையின் முதல் ஆண்டின் பன்னிரண்டு பிரதிகளையும் சேர்த்து இரண்டு புத்தகங்களாக சாதாரண பைண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் சொற்ப காப்பிகளே கைவசம் இருக்கின்றன. ஆர்டருக்கு முந்துங்கள்.

பகுத்தறிவு சந்தாதாரர்களுக்கு ரூ 1—0—0

மற்றவர்களுக்கு 1—8—0

மானேஜர்

பகுத்தறிவு, ஈரோடு.

கவனியுங்கள்! கவனியுங்கள்!!

சந்தாவில் ஆதாயம்

பிந்துபவர்களுக்கு சென்ற வருடம் போல் முக்கிய இதழ்கள் கிடைக்காமல் போகும்படி நேரும்.

பகுத்தறிவும் குடிஅரசும்

2-ம் சேர்த்து வரவழைக்கும்

சந்தாதாரர்களுக்கு ஜூலை மீ வரையில்

உள்நாட்டுக்கு வருஷ சந்தா 3—8—0

வெளி நாட்டுக்கு 5—8—0

சிறந்தமுறை! குறைந்தவிலை!! நிறைந்த குணம்!!!

மைனா தைலம்

கை கால், இடுப்பு வலிகளுக்கும்,
நரம்புகள் சுளுக்கு, சதை பொருதல்,
அடி, காயம், தேள்கடி, வாயுப்பிடிப்பு,
வாதம் நீர்க்கட்டு, முதலியவைகளுக்கு
சஞ்சீவி போன்றது — துளிக்
[illegible] வலியுள்ள விடத்தில் [illegible]
[illegible] குணம் தரும் விலை அணா 6
[illegible]

முக்கியவிடங்களுக்கு ஏஜண்டுகள் தேவை.

அரை அவுன்சு புட்டி 1-க்கு
விலை அணா 0—6—0.

வியாபாரிகளுக்கு தக்ககமிஷன்
கொடுக்கப்படும்.

முந்துங்கள்! விலை சரசம் முந்துங்கள்!!

இராமாயண ஆராய்ச்சி.

பாலகாண்டம் 0-4-0 அயோத்தியா காண்டம் 0-8-0 ஆரண்ய காண்டம் 0-4-0 கிஷ்கிந்தா காண்டம் 0-4-0 ஆகமொத்தம் ரூ. 1-4-0. 4 காண்டமும் சேர்த்து ஒன்றாய் தருவிப்பவர்களுக்கு விலை ரூ. 1

முக்கியமான புத்தகங்கள்.

கர்ப்ப ஆட்சி 0-6-0 புது ரஷ்யா 0-8-0 புராணங்கள் 0-8-0 ஆகமொத்தம் ரூ 1-6-0. மூன்று புத்தகமும் சேர்த்து ஒன்றாய் தருவிப்பவர்களுக்குவிலை ரூ 1 தபால் சார்ஜ் அணா 4.

குடி அரசு பதிப்பகம், ஈரோடு.

பகுத்தறிவு வெளியீடுகள்.

தோழர் ஈ. வெ. ரா. எழுதியவை

பெண் ஏன் அடிமையானாள்?	ரூ.	0 5 0
பிரகிருதிவாதம்	,,	0 3 0

அறிஞர் சார்லஸ் T. கோர்ஹாம் எழுதியது.

முன்னேற்றத்திற்கு மதம் முட்டுக்கட்டை ...	,,	0 5 0

Hon. பேர்ட்டிரண்ட் ரசல் எழுதியவை

நான் ஏன் கிறிஸ்தவனல்ல?	,,	0 3 0
மதம் மக்களுக்குச் செய்த நன்மையென்ன? ...	,,	0 3 0

அறிஞர் இங்கர்சால் எழுதியவை

மதம் என்றால் என்ன?	,,	0 3 0
கடவுள்	,,	0 5 0
நான் சம்சயவாதியானதேன்?	,,	0 3 0
வால்ட்டேர்	,,	0 4 0
பேய்-பூதம்-பிசாசு	,,	0 3 0

அறிஞர் பிரமச்சாரி M. A., L. T., எழுதியவை.

மதமும் விஞ்ஞானமும்	,,	0 3 0
பிரபஞ்ச உற்பத்தி	,,	0 3 0

அறிஞர் ஜோசப் மெக்கேபி எழுதியது.

மதப்புரட்சி	,,	0 4 0

தோழர் M. சிங்காரவேலு B. A., B. L., எழுதியவை.

மெய்ஞ்ஞான முறையும் மூட நம்பிக்கையும் I-ம் பாகம்		0 6 0
ஷை II-ம் பாகம்		0 5 0

அறிஞர் ஜீன் மெஸ்லியர் எழுதியவை

பகுத்தறிவு or கத்தோலிக்க குருவின் மரண சாசனம்		0 4 0
ஷை 2-ம் பாகம்		0 4 0

தோழர் அ. இராகவன் எழுதியது

பெண்ணுரிமையும் மதமும்	,,	0 3 0

அறிஞர் சிவானந்த சரஸ்வதி எழுதியது.

ஞானசூரியன் ("நான்காம் பதிப்பு") ...	,,	0 5 0
ஷை காலிக்கோ பயிண்டு ...	,	0 8 0
மரணத்திற்குப் பின் ஜீவனுண்டா? (ல. ப. நா. பி.)		0 4 0

[illegible] அரசு பதிப்பக வெளியீடுகள்.

1.	இந்தியாவின் துறைமுகங்கள் (160 பக்கம்)	0	8	0
2.	[illegible]	0	4	0
3	[illegible]	0	3	0
4	[illegible]	0	4	0
5.	[illegible]	0	1	0
6.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	0
7.	„ [illegible] ([illegible] பக்கம்)	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8.	„ [illegible]	[illegible]	[illegible]	0
9.	„ [illegible]	[illegible]	[illegible]	0
10.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11.	[illegible]	0	3	0
12.	[illegible]	0	[illegible]	[illegible]
13.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	0
14.	[illegible]			
	[illegible]	0	2	0
15.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17.	[illegible]	0	2	0
18.	[illegible]	0	[illegible]	[illegible]
19.	[illegible]	0	[illegible]	[illegible]
20.	[illegible]	0	[illegible]	[illegible]
21.	[illegible]	0	2	[illegible]
22.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
23.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
24.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
25.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
26.	[illegible]	0	[illegible]	0
27.	[illegible]	[illegible]	2	[illegible]
28.	[illegible]	0	3	0
29.	[illegible] ([illegible])	0	4	[illegible]
30.	[illegible] (2 [illegible])	[illegible]	[illegible]	[illegible]
31.	[illegible]	[illegible]	8	0
32.	[illegible]	0	8	0

Edited, Printed and Published by [illegible]
Unmaivilakkam Press.